

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 34 / II Legislatura / Tercer període

Dijous, 27 de juny de 1985

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 32

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'inicia a un quart d'onze del matí i cinc minuts.

Modificació de l'ordre del dia

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Caixes d'Estalvis de Catalunya i esmenes reservades per defensar davant el Ple (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller d'Economia i Finances* (p. 1578).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, amb text alternatiu)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 1581).

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de retorn del Projecte)

Torn a favor : *H. Sr. Armet (S)* (p. 1583).

L'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances intervé per fer unes precisions (p. 1585) i *l'H. Sr. Armet (S) li respon* (p. 1586).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Subirà (CiU)* (p. 1587).

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per al·lusions (p. 1589).

Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Torres (ER)* (p. 1589), *I. Sr. Romera (P)* (p. 1589).

Votació de l'esmena núm. 1 : *rebutjada per 27 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció* (p. 1591).

Votació de l'esmena núm. 2 : *rebutjada per 27 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció* (p. 1591).

Articulat**Títol I**

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S), juntament amb les esmenes núms. 4, 5, 7, 8, 12, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 30, 31, 32, 60 i 115. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 26 i 29 (p. 1591).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1592).

Article 1**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 6, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 11 i 14 (p. 1593).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1593).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 7, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 8, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 9, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1593).

Esmena del G. Socialista (núm. 10, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1593).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 3 : rebutjada per 20 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 4 : rebutjada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 5 : rebutjada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 6 : rebutjada per 4 vots a favor, 67 en contra i 16 abstencions (p. 1594).

El M. H. Sr. President anuncia que l'esmena núm. 7 ha decaigut (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 8 : rebutjada per 20 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 9 : rebutjada per 21 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 1594).

Votació de l'esmena núm. 10 : rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i 6 abstencions (p. 1594).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, 18 en contra i 4 abstencions (p. 1594).

Article 2**Paràgraf primer**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 11, de modificació)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 6).

Esmena del G. Socialista (núm. 12, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Paràgraf quart

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 13, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1594).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1595).

Votació de l'esmena núm. 12 : rebutjada per 20 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1595).

Votació de l'esmena núm. 13 : rebutjada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1595).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1595).

Article 3**Apartat 2**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 14, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Votació : rebutjada per 21 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1595).

Esmena del G. Socialista (núm. 15, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 1595).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1595).

Article 4

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 16, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 105 (p. 1595).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1596).

Votació : rebutjada per 18 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1596).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 65 vots a favor, 3 en contra i 16 abstencions (p. 1596).

El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Segon el substitueix en la direcció del debat.

Article 5

Esmenes del G. Socialista (núms. 17 i 18, de modificació, i 19, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 3).

Votació : rebutjades per 19 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1596).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 65 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció (p. 1596).

Article 6**Apartats 1, 2 i 3**

Esmenes del G. Socialista (núms. 20, de modificació, 21, de supressió, i 22, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 3).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 24, d'addició)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1596).

Votació de les esmenes núms. 20, 21, 22 i 23 : rebutjades per 24 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 1597).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 70 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 1597).

Article 7**Apartat 2**

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3)

Votació : rebutjada per 28 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció (p. 1597).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 1597).

Article 8*Text del Dictamen*

Votació : aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1597).

Article 9**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 1597).

Article 10**Paràgraf primer**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 27, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1597).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (p. 1597).

L'I. Sr. Ribó (PSUC) demana per parlar i l'I. Sr. Vice-president Segon li ho denega (p. 1597).

Votació : rebutjada per 24 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció (p. 1598).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1598).

Article 11**Apartat 1**

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 28, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Torres (ER), juntament amb les esmenes núms. 96, 110 i 111. Alhora, retira la núm. 40 (p. 1598).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1599).

Votació : rebutjada per 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1599).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 29, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 61 vots a favor, 4 en contra i 16 abstencions (p. 1599).

Article 12

Esmenes del G. Socialista (núms. 30, 31 i 32, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 3) i decaiguda la núm. 30.

Votació de les esmenes núms. 31 i 32 : rebutjades per 17 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1599).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 1599).

Article 13

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 1599).

Article 14**Apartat 1****Punt 4**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 33, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1599).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1600).

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S), juntament amb les esmenes núms. 76, 88, 89 i 90. Alhora, anuncia la retirada de les núms. 35 i 36 (p. 1600).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1601).

Votació de l'esmena núm. 33 : rebutjada per 21 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 1601).

El M. H. Sr. President anuncia el decaïment de l'esmena núm. 34 (p. 1601).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 34).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 58 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció (p. 1601).

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 34).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 37, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1601).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1602).

Votació : rebutjada per 3 vots a favor, 65 en contra i 18 abstencions (p. 1602).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 67 vots a favor, 3 en contra i 22 abstencions (p. 1602).

Article 16

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 38, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1602).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1603).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 39, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio, juntament amb les esmenes núms. 41, 43 i 74 (p. 1603).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1604).

L'I. Sr. Santiburcio (S) intervé per al·lusions (p. 1605).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 40, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 28).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 41, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Votació de l'esmena núm. 38 : rebutjada per 5 vots a favor, 69 en contra i 21 abstencions (p. 1606).

Votació de l'esmena núm. 39 : rebutjada per 27 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 1606).

Votació de l'esmena núm. 41 : rebutjada per 27 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció (p. 1606).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 70 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció (p. 1606).

Se suspèn la sessió a les dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i deu minuts.

Article 17

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 42, de modificació)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1606).

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Paràgraf tercer

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 44, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Torres (ER) (p. 1606).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1607).

Esmena del G. p. Popular (núm. 45, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 1607).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1609).

Votació de l'esmena núm. 43 : rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 4 abstencions (p. 1609).

Votació de l'esmena núm. 44 : rebutjada per 4 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció (p. 1609).

Votació de l'esmena núm. 45 : rebutjada per 8 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció (p. 1609).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 58 vots a favor, 22 en contra i 12 abstencions (p. 1609).

Addició d'un nou article

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S), juntament amb les esmenes núms. 50 i 94 (p. 1609).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1610).

Votació (menys el darrer paràgraf) : rebutjada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1610).

Votació (darrer paràgraf) : aprovat per unanimitat (p. 1610).

Article 18

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 47, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1610).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1611).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1611).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1611).

Votació de l'esmena núm. 47 : rebutjada per 20 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 1612).

Votació de l'esmena núm. 48 : rebutjada per 18 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1612).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 65 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció (p. 1612).

Article 19

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 49, de modificació)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1612).

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 46).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1612).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1612).

L'I. Sr. Santiburcio anuncia la retirada d'una frase del primer paràgraf de l'esmena (p. 1612).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de modificació)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia la retirada (p. 1612).

Lletra e)

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 53, d'addició)

L'I. Sr. Torres (ER) n'anuncia la retirada (p. 1613).

Votació de l'esmena núm. 51 : rebutjada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 1613).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 66 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció (p. 1613).

Article 20

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 54, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 73 (p. 1613).

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1613).*

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per fer unes precisions (p. 1613).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 55, d'addició)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia la retirada (p. 1613).

Votació de l'esmena núm. 54 (apartat 1) : *rebutjat per 23 vots a favor, 54 en contra i 8 abstencions (p. 1614).*

Votació de l'esmena núm. 54 (apartat 2) : *rebutjat per 24 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1614).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 62 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 1614).*

Article 21

Apartat 1

Lletra d)

Esmena del G. Socialista (núm. 56, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1614).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 57, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1614).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1614).*

Lletra f)

Esmena del G. Socialista (núm. 58, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (p. 1615).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1615).*

Votació de l'esmena núm. 56 : *rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 1615).*

Votació de l'esmena núm. 57 : *rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 1615).*

Votació de l'esmena núm. 58 : *rebutjada per 24 vots a favor, 48 en contra i 6 abstencions (p. 1615).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 55 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció (p. 1615).*

Article 22

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 59, de modificació)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1616).

Paràgraf primer

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Punt 3.º

Esmena del G. Socialista (núm. 61, de supressió)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia el decàim (p. 1616).

Votació de l'esmena núm. 60 : *rebutjada per 24 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 1616).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 56 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 1616).*

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 62, de modificació)

L'I. Sr. Santiburcio (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 63, 64 i 65 (p. 1616).

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 63, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 62).

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 62).

Article 26

Esmena del G. Socialista (núm. 65, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 62).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 55 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1616).*

Article 27

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 66, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 68 (p. 1616).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1616).*

Esmena del G. Socialista (núm. 67, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1616).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1617).*

Votació de l'esmena núm. 66 : *rebutjada per 24 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 1617).*

Votació de l'esmena núm. 67 : *rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 1617).*

Text del Dictamen

Votat després (article 28.)

Articles 28 i 29

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 68, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 66) i votada després (esmena núm. 70).

Article 28

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 69, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S), qui retira una frase de l'esmena. Alhora, anuncia la retirada de l'esmena núm. 72 (p. 1618).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1618).

Apartat 2

Esmena del G. p. Popular (núm. 70, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Romera (P) (p. 1618).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1619).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 71, de modificació)

L'I. Sr. Torres (ER) n'anuncia la retirada (p. 1619).

L'H. Sr. Armet (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1619).

Text del Dictamen (article 27)

Esmena del G. Socialista (núm. 72, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 69).

Votació : aprovat per 50 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 1619).

Votació de l'esmena núm. 68 : rebutjada per 23 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 1619).

Votació de l'esmena núm. 70 : rebutjada per 31 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions (p. 1620).

Votació de l'esmena núm. 69 : rebutjada per 23 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 1620).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1620) i l'H. Sr. Armet (S) (p. 1620).

Se suspèn la sessió a tres quarts de set de la tarda i nou minuts i es reprèn a les set i dos minuts.

Text del Dictamen (article 28)

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica. (p. 1620).

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1620).

Article 29

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1620).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1620).

Article 30

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 73, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 54).

Votació : rebutjada per 28 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 1620).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 57 vots a favor, 4 en contra i 24 abstencions (p. 1620).

Article 31

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1620).

Article 32

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 74, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 39).

Apartat 6

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 75, d'addició)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1621).

Torn en contra : I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1621).

Esmena del G. Socialista (núm. 76, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 34).

Esmena del G. Socialista (núm. 77, d'addició)

L'I. Sr. Santiburcio (S) n'anuncia el decaïment (p. 1621).

Votació de l'esmena núm. 74 : rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions (p. 1621).

Votació de les esmenes núms. 75 i 76 : rebutjades per 32 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1621).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 63 vots a favor, 29 en contra i 4 abstencions (p. 1621).*

Article 33

Esmena del G. Socialista (núm. 78, de supressió)

El M. H. Sr. President anuncia que ja ha estat debatuda (p. 1621).

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 1621).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions (p. 1621).*

Article 34**Apartat 1****Lletra f)**

Esmena dels Diputats I. Srs. Domínguez, Gil, Riera i H. Sr. Codina i Torres, del G. Socialista (núm. 79, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Riera (S) (p. 1621).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1622).*

Lletra h)

Esmena del G. Socialista (núm. 80, de supressió)

L'I. Sr. Santiburcio anuncia el decaïment d'aquesta esmena i de la núm. 85 (p. 1622).

Lletra i)

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 81, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1622).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1622).*

Esmena del G. Socialista (núm. 82, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S). Alhora, presenta una esmena transaccional (p. 1622).*

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de l'esmena transaccional presentada (p. 1622).

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé a favor d'aquesta transaccional (p. 1623).

L'I. Sr. Vives (PSUC) anuncia la retirada de l'esmena núm. 81 (p. 1623).

Votació de l'esmena núm. 79 : *aprovada per unanimitat (p. 1623).*

Votació de l'esmena transaccional a l'esmena núm. 82 : *aprovada per unanimitat (p. 1623).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 1623).*

Article 35

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 83, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1623).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1623).*

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 84, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1623).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1624).*

Votació de l'esmena núm. 83 : *rebutjada per 22 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1624).*

Votació de l'esmena núm. 84 (Primera part del paràgraf primer i segon paràgraf) : *rebutjats per 22 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1624).*

Votació de l'esmena núm. 84 (Segona part paràgraf primer) : *aprovat per unanimitat (p. 1624).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1624).*

Article 36*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1624).*

Article 37**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 85, d'addició)

Decaiguda abans (esmena núm. 80).

Apartat 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 86, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1624).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1625).*

Apartat 3**Lletra a)**

Esmena del G. p. Popular (núm. 87, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Romera (P) (p. 1625).*

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 88, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 34).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 89, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 34).

Votació de l'esmena núm. 86 : *rebutjada per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Votació de l'esmena núm. 87 : *aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 1625).*

Votació de l'esmena núm. 88 : *rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Votació de l'esmena núm. 89 : *rebutjada per 28 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 62 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Article 38

Esmena del G. Socialista (núm. 90, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 34).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 91, de supressió)

L'I. Sr. Vives (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 1625).

Esmena del G. p. Popular (núm. 92, de supressió)

L'I. Sr. Romera (P) n'anuncia la retirada (p. 1625).

Votació de l'esmena núm. 90 : *rebutjada per 28 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Votació de les esmenes núms. 91 i 92 : *aprovades per unanimitat (p. 1625).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 67 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 1625).*

Article 39

Esmena del G. Socialista (núm. 93, de supressió)

L'I. Sr. Santiburcio (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de la núm. 95 (p. 1625).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 63 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 1625).*

Article 40

Esmena del G. Socialista (núm. 94, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 46).

Votació : *rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 63 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Articles 41 i 42

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per 63 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1625).*

Article 43

Esmena del G. Socialista (núm. 95, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 93).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 96, de modificació i d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1625).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 60 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 1625).*

Article 44

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 97, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1627).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 98, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Romera (P) (p. 1627).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Subirà (CiU). Alhora, presenta una esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu (p. 1627).*

Esmena del G. Socialista (núm. 99, de modificació)

L'H. Sr. Armet (S) n'anuncia la retirada, i alhora fa el torn en contra de l'esmena presentada per l'I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1628).

Votació de les esmenes núms. 97 i 98 : *rebutjades per 29 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 1629).*

Votació de l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu presentada per l'I. Sr. Subirà (CiU) : *aprovada per 55 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció (p. 1629).*

Article 45*Text del Dictamen*

Votació : *aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 1629).*

Article 46**Paràgraf cinquè**

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 100, de supressió, i 101, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1629).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1629).*

Votació : *rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 1630).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1630).*

Articles 47, 48 i 49*Text del Dictamen*

Votació : *aprovats per 60 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 1630).*

Article 50

Esmena del G. Socialista (núm. 102, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburio (S), juntament amb l'esmena núm. 103 (p. 1630).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1630).*

Votació del primer paràgraf : *aprovat per unanimitat (p. 1630).*

Votació del segon paràgraf : *rebutjat per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1630).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1630).*

Article 51

Esmena del G. Socialista (núm. 103, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 102).

L'I. Sr. Santiburio (S) n'anuncia la retirada (p. 1630).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 104, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Torres (ER) (p. 1630).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1631).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 105, de modificació)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 16).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 1631).*

Article 52

Esmena del G. Socialista (núm. 106, de modificació)

L'I. Sr. Santiburio (S) anuncia la retirada d'aquesta esmena i de les esmenes núms. 107 i 108 (p. 1631).

Article 54**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 107, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 106).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 108, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 106).

Articles 55, 56, 57 i 58*Text del Dictamen*

Votació : *aprovats per 60 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 1631).*

Article 59**Apartat 1**

Esmena del G. Socialista (núm. 109, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburio (S) (p. 1631).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (p. 1631).*

Apartat 3

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 110, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Votació de l'esmena núm. 109 : *rebutjada per 23 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 1632).*

Votació de l'esmena núm. 110 : *rebutjada per 26 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 1632).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 1632).*

Article 60*Text del Dictamen*

Votació : *aprobat per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 1632).*

Addició d'un nou article

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 111, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Votació : *rebutjada per 26 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció (p. 1632).*

Disposicions transitòries**Primera***Text del Dictamen*

Votació : *aprovada per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 1632).*

Segona

Esmena del G. Socialista (núm. 112, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Santiburcio (S) (p. 1632).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1632).*

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció (p. 1632).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1632).*

L'I. Sr. Vives (PSUC) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 1633).

Tercera, Quarta, Cinquena i Sisena*Text del Dictamen*

Votació : *aprovades per 60 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1633).*

Addició d'una nova Disposició transitòria

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 113, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC) (p. 1633).*

Torn en contra : *I. Sr. Subirà (CiU) (p. 1633).*

Votació : *rebutjada per 28 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 1633).*

Addició d'una nova Disposició final

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 114, d'addició)

L'I. Sr. Torres (ER) renuncia al torn a favor (p. 1633).

Disposició final*Text del Dictamen*

Votació : *aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1633).*

Votació de l'esmena núm. 114 : *rebutjada per 3 vots a favor, 57 en contra i 22 abstencions (p. 1633).*

Exposició de motius

Esmena del G. Socialista (núm. 115, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 1633).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 60 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció (p. 1633).*

Títol de la Llei

Votació : *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 1634).*

Se suspèn la sessió a les nou del vespre i un minut.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 32

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i cinc minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon i de l'I. Sr. Secretari Primer, de la I. Sra. Secretària Tercera i de l'I. Sr. Secretari Quart. Assisteixen la Mesa l'Oficial Major i l'Oïdor de Comptes.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques i de Justícia.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Caixes d'Estalvis de Catalunya, de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.*

2. *Interpellació al Consell Executiu sobre la Borsa de Barcelona.*

3. *Interpellació al Consell Executiu sobre la formació dels futurs professionals d'infermeria.*

4. *Interpellació al Consell Executiu sobre l'atorgament de subvencions per a equipaments esportius.*

5. *Interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística.*

6. *Preguntes a formular oralment davant el Ple.*

Modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta Presidència vol fer avinent a les Il·lustres senyores Diputades i als Il·lustres senyors Diputats que, en sessió tinguda el dia d'ahir, el President i la Junta de Portaveus, d'acord amb l'article 61.2 del Reglament, van acordar de modificar l'ordre del dia de la sessió que acabem de començar. Les Il·lustres senyores Diputades i els Il·lustres senyors Diputats han trobat complida còpia d'aquest ordre del dia a les seves bústies. Establert l'ordre del dia i vist que la Il·lustre senyora Trinitat Neras, l'Honorable senyor Lluís Armet, i els Il·lustres senyors Esteve Tomàs i Daniel Terradellas havien presentat les Mocions subsegüents a les interpellacions substanciades en la sessió plenària d'ahir, i atès que la Mesa les va acceptar a tràmit i les va considerar congruents, la Presidència, atès el que disposa l'article 125.2 del Reglament, i d'acord amb l'article 61.4 d'aquest, proposa l'alteració de l'ordre del dia, amb la inclusió de dos nous punts, que seran : sisè, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Promoció Turística de Catalunya a l'Exterior, i, setè, Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Aplicació de la Llei 2/82, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa i de la Moció 67/I. Si no se suscita cap objecció, la proposta serà considerada adoptada per assentiment.

Bé. No havent-hi cap objecció, aquesta Presidència fa avinent, doncs, que queda adoptada aquesta proposta. Finalment, i atès l'acord del Ple d'incloure les Mocions a l'ordre del dia, la Presidència vol fer avinent als Grups parlamentaris que la

Mesa, en sessió tinguda el dia d'ahir, i condicionat a la resolució del Ple, va decidir, d'acord amb els articles 125.2 i 84 del Reglament, de prorrogar el termini per a presentar-hi esmenes fins a les sis hores d'haver començat la sessió plenària, que seran les setze hores d'avui. No cal dir que el text d'aquestes Mocions serà repartit, està essent repartit immediatament.

D'acord amb l'article 128.4 del Reglament, la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple, i també el nom de qui les ha formulades, ha estat ja dreçada i ha estat distribuïda a les Il·lustres senyores Diputades i als Il·lustres senyors Diputats. Per tant, aquesta Presidència prega que se l'eximeixi de l'obligació de llegir-la.

Cal tenir en compte que, a la llista que ha estat repartida, figura per error —i que sens dubte els senyors Diputats i Diputades hauran ja esmenat—, com a número 1 una pregunta que va ser ja explicat ahir que no figuraria en aquesta llista. Per tant, la llista està formada només per dues preguntes que són les que, després d'excloure'n la número 1, tenen els números 2 i 3.

**Projecte de Llei
de Caixes d'Estalvis de Catalunya**

Passem, doncs, al primer punt de l'ordre del dia, que és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Caixes d'Estalvis de Catalunya, de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu.

Aquesta Presidència té el gust d'informar que la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Prego que, si algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei, ho faci. En aquest cas, l'Honorable Conseller, senyor Culler, té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep M. Culler) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, em plau presentar a la seva consideració el Projecte de Llei de Caixes d'Estalvis de Catalunya, que, un cop sigui llei efectiva d'aquest Parlament, ha de comportar un important pas endavant en la regulació d'unes entitats financeres que juguen un paper de primer ordre en l'economia catalana.

El fet que el Parlament de Catalunya dicti una llei sobre les caixes d'estalvi constitueix un esdeveniment polític de primer ordre, perquè amb aquest acte exercim plenament la facultat d'autogovern que ens reconeixen la Constitució i l'Estatut.

No esperin de mi que faci avui, aquí, una comparació maniquea o bé una anàlisi crítica del Projecte d'Òrgans de Govern de les Caixes, elaborat pel Govern central. Allò que importa destacar avui és la capacitat d'aquest Parlament de legislar sobre aquesta matèria, culminant així, almenys durant la present legislatura, un procés d'assumpció de competències sobre caixes d'estalvis, iniciat el 1980.

Com vostès saben, fins al moment, el Govern de la Generalitat ha regulat les actuacions de les caixes d'estalvis a Catalunya mitjançant una sèrie de disposicions entre les quals hem de destacar el Decret 303/80, del 29 de desembre, que desenvolupa les competències que corresponen a la Generalitat de Catalunya, el Decret 560/83, de 27 de desembre, sobre auditories i obra social de les caixes d'estalvi, l'Ordre del 30 de desembre

del 83, sobre els informes d'auditoria que les caixes d'estalvis han de lliurar al Departament d'Economia i Finances, l'Ordre del 19 de juny de 1984, sobre expedients sancionadors a les caixes d'estalvis, i el Decret 46/85, de 18 de febrer, pel qual s'estableix el procediment d'aprovació de la distribució d'excedents i dels pressupostos anuals de l'obra social.

A partir d'aquesta normativa, les matèries en què pot intervenir el Consell Executiu de la Generalitat a través del Departament d'Economia i Finances són les següents: creació, fusió i expansió de les caixes d'estalvi, aprovació dels estatuts i reglaments interns de procediment electoral, anàlisi de la informació facilitada per la Comissió de Control, dret de veto sobre el nomenament del Director General, resolució de conflictes entre el Consell i el Director, inspecció i rendició de comptes de la gestió de les caixes, regulació de la seva publicitat, control sobre la regionalització de les inversions de les caixes d'acord amb la llei, declaració d'aptitud de valors de renda fixa per ser computats en el coeficient d'inversió obligatòria amb fons públics, qualificació de les inversions per computar els coeficients de crèdit de regulació especial, aprovació de grans crèdits, aprovació de les participacions en empreses quan són participacions importants, operacions que realitzen els alts càrrecs de les caixes o persones vinculades a ells, registre d'alts càrrecs i fixació de les prioritats de les inversions en obra social, aprovació de les noves obres socials i de la distribució d'excedents i pressupostos anuals de l'obra social.

Tot aquest conjunt de matèries en què la Generalitat ha assumit competències, i els controls que s'exerceixen en diferents temes relacionats amb l'activitat de les caixes malgrat la seva indubtable importància, impliquen, a grans trets, una assumpció de competències i una descentralització de caràcter administratiu.

El Ministeri d'Economia i Hisenda és substituït en aquesta relació de control pel Departament d'Economia i Finances; el canvi que s'ha produït ja, en termes generals, és el del subjecte que exerceix el control sobre les caixes d'estalvis.

En els decrets del Consell Executiu de la Generalitat aplicats fins ara hi ha pocs canvis normatius rellevants respecte de la legislació emanada del Govern de l'Estat i de l'Administració central, exceptuant les normes sobre auditories i expedients sancionadors, on el Govern de la Generalitat ha introduït criteris reguladors en una matèria no prou ben considerada en la legislació estatal.

Cal, doncs, preguntar-nos, en primer lloc, si el Parlament de Catalunya pot introduir aquesta dimensió normativa global en matèria de regulació de les caixes d'estalvi; és a dir, si aquest Parlament pot aprovar o no una regulació general de les caixes d'estalvi amb seu social a Catalunya.

En el moment d'elaborar aquest Projecte de Llei sobre Caixes d'Estalvis el Consell Executiu va tenir ben present la sentència del Tribunal Constitucional 1/82, de 28 de gener, sobre caixes d'estalvis. Com vostès saben, el Govern basc, en el seu Decret 45/81, de 16 de març, definia el règim de dependència de les caixes d'estalvis de la Comunitat Autònoma basca. El Govern central va presentar al Tribunal Constitucional, el 3 de juliol, un conflicte positiu de competències en relació amb algunes prescripcions del Decret basc. La sentència del Tribunal Constitucional, resolutòria d'aquest conflicte de competències, ha establert una jurisprudència sobre el criteri

de definició de les bases en matèria de caixes d'estalvis. D'aquesta sentència del Tribunal Constitucional crec important remarcar dos principis que s'han de tenir ben presents i que són de caràcter general. El primer consisteix que, com diu textualment la sentència, «el establecimiento por parte del Estado de las bases de la ordenación no puede llegar a tal grado de desarrollo que deje vacía de contenido la correlativa competencia de la Comunidad». L'altre principi és que «a cada Comunidad sólo le corresponderán aquellas competencias que hayan asumido en su Estatuto, perteneciendo las demás al Estado».

Senyores i senyors Diputats, en el tema que ens ocupa, el de l'ordenació de l'activitat de les caixes d'estalvis amb seu a Catalunya, aquests dos principis jurídics fonamentals assenyalats pel Tribunal Constitucional concedeixen a aquesta Cambra la garantia de plena adequació a la Constitució i a l'Estatut del Projecte de Llei que avui considerem, com clarament ho ha dictaminat el Consell Consultiu de la Generalitat.

Si un cop aprovada aquesta Llei fos impugnada pel Govern central davant el Tribunal Constitucional, allò que se'ns discutiria és la nostra facultat estatutària de regulació de matèries pròpies, en matèria de caixes d'estalvi, i no pas el contingut específic d'una estructura o d'una altra d'òrgans de govern, amb un major o menor pes dels diferents estaments representats.

En efecte, perquè no hi hagi dubte sobre aquest punt del Dictamen emès pel Consell Consultiu crec necessari referir-me a un aspecte cabdal en l'abast i el contingut dels títols competencials que existeixen en la Generalitat de Catalunya en vista de l'elaboració i aprovació d'una llei reguladora de les caixes d'estalvis. Em refereixo al tema de si la definició de l'aparell organitzatiu de les caixes d'estalvis amb seu a Catalunya és matèria de regulació bàsica o no. El dictamen número 94 del Consell Consultiu, emès el passat dia 19 de juny, diu taxativament: «entenent, doncs, que qualsevol activitat pot desplegar-se en un instrument propi de diferents formes organitzatives, com també que qualsevol forma organitzativa pot emprendre i seguir una pluralitat d'activitats, hem de deduir que llevat d'aquells casos en què una determinada forma d'organització és l'única eina que permet exercir certa activitat o seguir certa política, l'aparell organitzatiu queda sostret a la regulació bàsica d'aquestes».

Atenent aquesta conclusió de la pàgina 17 del Dictamen del Consell Consultiu, tenim la certesa que el Projecte de Llei d'Òrgans de Govern de les Caixes d'Estalvis de l'Administració central no s'ajusta a la Constitució i vulnera les competències reconegudes per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Jo lamento profundament que les converses amb els representants del Govern central iniciades a mitjan any 84, tendents a aproximar criteris sobre aquest tema dels òrgans de govern, no poguessin arribar a cap conclusió pel fet de trobar-nos en diverses instàncies de l'Administració central, totes elles participant en un mateix projecte de llei i amb criteris diversos.

Fa molt temps, doncs, que el Govern de la Generalitat ha estat interessat a arribar a acords, i acords plausibles sobre aquest tema, i, evidentment, no és admissible cap acusació de precipitació.

Permetin-me també constatar, d'altra banda, que amb aquestes són ja quatre les ocasions en què el Consell Consultiu de la Generalitat ha declarat ajustats a la Constitució i a l'Est-

tut els dictàmens de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost d'aquest Parlament, referents a l'Institut Català de Finances, al Pressupost de la Generalitat per al 84, a l'Institut Català del Crèdit Agrari i ara al Projecte de Llei de Caixes d'Estalvis. Això constitueix una prova del bon fer de l'Executiu, però si jo me'n congratulo avui és sobretot perquè aquests dictàmens signifiquen un ple reconeixement de les capacitats legislatives del nostre Parlament en matèries econòmiques importants per a l'autogovern de Catalunya com són la constitució d'entitats financeres pròpies de la Generalitat, o la regulació de les activitats de les caixes d'estalvis catalanes.

Assenyalat aquest aspecte, vull remarcar que el Projecte de Llei que avui considerem té un ampli abast, ja que no es limita al tema de la regulació dels òrgans de govern de les caixes d'estalvis, sinó que té un caràcter global i regula, per tant, molts altres aspectes importants del funcionament d'aquestes institucions financeres.

Així, al Projecte de Llei es considera la naturalesa i funcions que han de desenvolupar les caixes d'estalvis de Catalunya, en el seu capítol primer; es regula el procés de creació, fusió, liquidació i registre d'aquestes institucions, en el seu capítol II; s'estableixen els òrgans de govern i la seva composició, capítol III; es dicten normes sobre els coeficients, les inversions i l'expansió en el marc de les bases i de l'ordenació del crèdit i de la política monetària de l'Estat, capítol IV; es determina l'agrupació de les caixes d'estalvis en una federació amb personalitat jurídica pròpia, que serà regida, com diu el capítol V, per una junta de govern integrada per representants de totes les caixes federades amb seu social a Catalunya; els capítols VI i VII tracten, respectivament, de l'excedent de les caixes i de la informació que aquestes hauran de trametre a la Generalitat; finalment, el capítol VIII regula les inspeccions, sancions i la intervenció de la Generalitat.

Com poden observar, doncs, aquest Projecte de Llei estableix un marc normatiu pel qual es regiran múltiples facetes de la vida de les caixes d'estalvis.

Abans de recaptar el seu vot a favor de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei de caixes d'estalvis, vull explicitar-los breument les opcions fonamentals que l'Executiu ha adoptat per regular la naturalesa i les finalitats de les caixes d'estalvis i els criteris establerts en matèria de representació en els òrgans de govern.

Les caixes d'estalvi són unes institucions que tenen per objectiu propi, com es diu en l'article tercer, «fomentar l'estalvi fent una captació i una retribució adequada d'aquests estalvis, invertint-los en el finançament d'actius d'interès general i constituint amb els excedents líquids d'aquestes operacions les reserves i les obres socials seguint les orientacions del Protectorat de la Generalitat.»

La captació, administració i retribució adequada de l'estalvi, així com els fins d'utilitat política pública, requereixen que l'estructura dels òrgans de govern de les caixes sigui flexible, plural i professional. Flexibilitat significa que la representació en l'assemblea general, consell d'administració i comissió de control pugui establir-se entre uns mínims i uns màxims atenent a les peculiaritats fundacionals i territorials de cada caixa.

Una estructura de govern adient és aquella que estableixi les condicions de partida més aptes per a la integritat del patrimoni de la caixa, la salvaguarda dels interessos dels dipositants i la

consecució dels fins d'utilitat pública de l'entitat. Aquesta estructura ha de ser plural, però alhora ponderada per uns criteris de prioritat garantidors de l'eficàcia i la rendibilitat. Pluralitat implica representació de diversos estaments —impositors, corporacions fundadores, fundacions i associacions, corporacions locals i empleats—, i ponderació adequada significa també que ineludiblement el major pes representatiu ha de ser, des del nostre punt de vista, concedit als impositors que constitueixen l'element més directe de salvaguarda dels interessos dels dipositants.

El pes de les fundacions i associacions de conegut arrelament en l'àmbit territorial d'actuació de l'entitat, així com el de les corporacions locals ha de ser significatiu per poder donar una plasmació real als fins d'utilitat pública.

Finalment, el criteri de professionalitat comporta que flexibilitat de participació i pluralitat representativa s'usin en un conjunt apte per obtenir una rendibilitat financera imprescindible per a un futur viable de l'entitat i una gestió econòmica impecable, garantia dels dipòsits confiats pels impositors.

Entenem que les dues peces clau d'aquesta professionalitat són la figura del director general i el bon funcionament de la comissió de control. El director general ha de ser designat pel consell d'administració i confirmat per l'assemblea general de la caixa d'estalvis entre persones amb capacitat, preparació tècnica i experiències suficients per desenvolupar les funcions del càrrec. Les característiques de flexibilitat i pluralitat, tal com les concreta el nostre Projecte de Llei, creiem que permeten evitar dos perills al voltant de la figura del director general: la dependència directa d'imperatius dictats per forces polítiques en un extrem i el mer protagonisme o personalisme del director, a l'altre extrem. El dret de veto que pot exercir el Departament d'Economia i Finances i, sobretot, el perfeccionament en el sistema d'elecció i nomenament en l'assemblea general, que ens comprometem a posar immediatament en pràctica a partir de l'aprovació de la Llei, em permeten afirmar, senyores i senyors Diputats, que s'esmenaran els principals problemes que avui es pugui enregistrar l'accés a l'assemblea general, a títol de conseller de la caixa i, en conseqüència, perfeccionaran la constitució del consell d'administració i el nomenament del director general.

Aquesta percepció que és possible un indiscutible perfeccionament en la composició dels òrgans de govern i llurs maneres d'accés a la direcció de les caixes és la que ens ha permès concedir als impositors el pes que els pertoca, atès que ells són els més indicats per defensar els interessos de l'estalvi. Al mateix temps, tots els mecanismes que el Projecte de Llei posa en mans de la Generalitat per a l'exercici del Protectorat públic proporcionen garantia de l'acompliment de la funció social pròpia de les caixes concretada en la seva obra social.

D'acord amb el que he exposat fins al moment, els criteris de representació als òrgans de govern atenen fonamentalment raons d'equilibri social i procuren fermament allunyar de les caixes d'estalvis tractaments incompatibles amb la confiança que qualsevol entitat de crèdit ha de generar als ciutadans.

Com es diu explícitament a l'Exposició de motius, l'elaboració del Projecte de Llei que els presento s'ha basat en els precedents legislatius més respectuosos envers l'autonomia de les caixes d'estalvis i envers llur independència com a institucions de crèdit, independència que ha ratificat solemnement el Tri-

bunal Constitucional en la sentència 18/84, del 7 de febrer, i que el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, en assumir plenament l'exercici del Protectorat, es proposa reforçar.

Reforçar aquesta autonomia de les caixes d'estalvis i llur independència com a institucions de crèdit significa per a nosaltres, en primer lloc, respectar la mateixa diversitat de les caixes d'estalvis catalanes i fer més efectives llurs activitats en els seus àmbits d'actuació territorial.

Per això, el Projecte de Llei concedeix la importància que mereixen les institucions o associacions de caràcter cultural, científic, cívic, econòmic o professional de reconeguda implantació en l'àmbit territorial de cada caixa. Concedir a aquestes institucions representatives de la societat civil entre un 25% i el 35% dels representants de l'assemblea general i en les corporacions locals i altres entitats territorials creades per la Generalitat entre el 15 i el 25% no significa que el projecte de llei del Consell Executiu sigui antimunicipalista. Les corporacions locals seran representades per primera vegada a les caixes d'estalvis catalanes, però hi seran presents en la proporció amb què el Consell Executiu creu que s'assegura la representació dels interessos col·lectius, dels quals són portaveus les corporacions locals.

Assimilar democratització de les caixes d'estalvis amb presència majoritària de les corporacions locals a l'assemblea general constitueix una desmesura, ja que, si bé aquestes corporacions, amb independència del partit polític que governi en els ajuntaments, són eficaços portaveus d'uns interessos col·lectius no els representen en exclusiva i, per tant, llur representativitat ha de ser complementada pels interessos col·lectius que defensen legítimament associacions de caràcter civil.

En segon lloc, aquest respecte a la identitat pròpia de cada caixa d'estalvis es concreta en el Projecte de Llei del Consell Executiu en un tractament específic de la representació a l'assemblea general per les caixes de fundació pública, a les quals l'entitat fundadora i les corporacions locals i les entitats territorials creades per la Generalitat han de representar la meitat més u del total de representants de l'assemblea.

En tercer lloc, i amb això acabo, reconèixer que l'autonomia de les caixes comporta situar en lloc correcte la representativitat dels impositors. Al contrari del que alguns puguin pensar, aquesta opció és per a mi ben simple, de reconeixement de la titularitat dels estalvis de la caixa i la concebo allunyada de qualsevol interpretació ideològica.

En un debat en l'assemblea nacional francesa, l'any 83, a propòsit de la Llei de caixes d'estalvis, un Diputat portaveu de la dreta, en aquella ocasió, considerava que la representació dels impositors que defensava el Govern socialista, en aquell cas, suposava una certa «sovietització» de les caixes —l'expressió és textual—, de manera que vostè s'adona que fins i tot entre afinitats ideològiques en passar la frontera es canvia el punt de vista respecte si els impositors ha de tenir representació o no han de tenir representació en l'àmbit de les caixes.

Per tant, és per això que jo crec que, al marge de qualsevol concepció ideològica, el que caracteritza la defensa que els impositors estiguin presents d'una manera forta en les assemblees de les caixes és un criteri adequat per part de l'Executiu.

Per a mi, doncs, allò que importa és el degut reconeixement a aquest pes dels impositors i la representativitat d'aquests en

l'assemblea general amb independència —repeteix— de les consideracions ideològiques que hom vulgui donar-los. Exemples en dret comparat, podríem trobar-ne els que vostès volguessin.

Tinc el convenciment que el Projecte de Llei que sotmeto a la seva consideració, senyores i senyors Diputats, és un Projecte encertat, que posseeix rigor, que contribuirà a ajudar a progressar i a modernitzar les caixes d'estalvis catalanes, però que, sobretot, senyores i senyors Diputats, és un Projecte de Llei políticament important; políticament important al marge del que d'aquí a quatre, cinc anys, etcètera, es pugui modificar del que són especificitats concretes del Govern que avui ocupa el Govern de la Generalitat. És important l'aprovació d'aquesta Llei per aquesta Cambra, en el sentit que es regula des de la sobirania nacional de Catalunya, un tema fonamental com és el de les caixes d'estalvis de Catalunya. És per això, senyores i senyors Diputats que sol·licito la seva aprovació donant-los les gràcies per la seva atenció.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Algun Illustre membre de la Cambra ha estat encarregat per la Comissió de presentar el dictamen? Vist que no, doncs, passem ja al debat del Projecte de Llei. Començarem, naturalment, per les esmenes a la totalitat. N'hi ha dues, una que és de text alternatiu, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i una altra del Grup Socialista, que és de devolució. Per començar a substanciar la primera, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament per substanciar l'esmena a la totalitat amb text alternatiu que ha presentat el nostre Grup parlamentari, i que l'ha presentat per considerar que l'actual Projecte no era «de rebut» ni útil per a la discussió, en la mesura que representa només un pur continuisme en la situació actualment existent en el sector. Voldríem dir, d'entrada, que no ens feia falta esperar tant de temps per fer aquest viatge, que no calia esperar cinc anys de Govern per portar-nos aquest Projecte de Llei i que estranya al nostre Grup que això es faci, precisament, quan al Congrés de Diputats comença a discutir-se un Projecte de Llei sobre òrgans rectors de les caixes d'estalvis, que sense ser allò que el nostre Grup desitjaria, és molt més avançat que el que vostès ens proposen —sovietitzacions al marge. Voldríem dir, tanmateix, que el Grup que dona suport al Govern ha vulnerat, en la tramitació d'aquesta Llei, no ja les normes reglamentàries, però sí el més elemental sentit de la cortesia i l'elegància parlamentàries en forçar que es repartissin avui a la tarda les esmenes; que l'endemà, enmig d'un Ple, es discutissin les de totalitat —amb la qual cosa molts Diputats no es varen poder llegir el nostre text alternatiu i així ho vam manifestar en Comissió—; vint-i-quatre hores més tard es reunís la Ponència, i als cinc dies d'iniciats els tràmits, de nou a Comissió per emetre dictamen. Ens preguntem si és això el que calia fer amb la Llei més important de les que afecten el marc financer de Catalunya; ens preguntem si no calia cercar un mínim de consens en determinats temes; ens preguntem si no valia la pena fer un esforç d'integració de les idees de tots i esmerçar més temps en la Ponència, a la qual, pels motius que abans he explicat, ens varen negar assistir, en la mesura que era materi-

alment impossible haver-se llegit les esmenes de tots els Grups, a fi i efecte —esforços— d'arribar, si més no, a acords que haguessin permès que aquesta Llei fos la de tots; ara serà tan sols la Llei d'uns quants, encara que siguin aquells que, des del pedestal de la seva majoria absoluta, creuen erròniament representar tot Catalunya.

Entrant en el tema concret objecte del debat, hem de rebutjar d'entrada un plantejament de dicotomia que sovint s'intenta filtrar des del Grup de Convergència i Unió. És aquell que pretén fer creure que el Grup del PSUC està per l'intervencionisme i la politització de les caixes, en front d'un Projecte de Llei que garanteix la seva autonomia i professionalitat. Això és absolutament i radicalment fals. Qui estableix el dret del Consell Executiu a vetar el nomenament del Director General? Vostès, i no nosaltres. Qui estableix el vet a determinades inversions? Vostès, i no nosaltres. Qui permet el bon funcionament dels Grups de pressió i el clientelisme en la composició dels òrgans de Govern, mantenint la majoria absoluta a mans dels impositors i de les organitzacions socials en forma aleatòria i mancada de representativitat? Vostès, i no nosaltres. Qui permet que les caixes distreguin les seves inversions i la pròpia obra benèfico-social, allunyant-se de la seva fidelitat estrictament social? Vostès, i no nosaltres. Per tant, no abusem d'aquella dicotomia ja que la realitat del negre sobre blanc pot més que les paraules, i, el text escrit, negre sobre blanc, és el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

Què pretenem amb la nostra esmena amb text alternatiu? Dibuixar el model de caixes que nosaltres desitgem per a Catalunya, i com sigui que aquests debats, com el que estem fent en aquest moment, acostumen a tenir un final conegut, serveixin les meves paraules de testimoni d'aquella posició per avui i per al futur. Nosaltres volem en el fonamental unes caixes que compleixin la seva finalitat social, autènticament representatives, l'actuació inversora de les quals sigui orientada, que no obligada, per les bases de programació econòmica de la Generalitat i l'obra social de les quals estigui dibuixada per les directrius emanades del Parlament en forma expressa.

I això és el que diferencia el nostre Projecte del presentat per vostès. Hem volgut respectar l'estructura orgànica del text presentat, hem respectat, fins i tot, aquells articles amb els quals podríem estar d'acord, tot això, amb la voluntat d'arribar a acords de fer més fàcil el diàleg, però, és clar, dos no parlen si un no vol, i vostès no han volgut parlar en aquest cas.

Dèiem unes caixes que compleixin la seva funció social, no tan sols com s'ha vingut fent, al llarg de la història, des de l'obra benèfico-social, la qual, dit sigui de passada, no ha tingut mai uns criteris clars de rendibilitat social —m'estic referint a relació cost econòmic/eficàcia social. Podríem dir que l'obra benèfico-social representa només un paper de cobertura social i moral per a les caixes avui, cercant sovint més el prestigi i la publicitat indirectes que els objectius que poden sintonitzar amb la seva funció social. Per nosaltres, l'autèntica funció social de les caixes passa per una adequada política d'inversions i, al costat d'això, per sotmetre el conjunt d'aquella obra a les bases que estableixi el Parlament com a garantia del compliment d'aquella finalitat social.

Parlàvem d'unes caixes representatives, cosa que no es va aconseguir amb el Decret 2290/77. En aquest ordre de coses vull dir que és absolutament innacceptable que el Projecte de

Llei vulgui perpetuar majories absolutes a mans de la suma dels representants dels impositors i de les anomenades organitzacions i entitats de reconegut prestigi. El manteniment de la representació d'aquestes entitats, sense acotar-les i reduir-les a la mínima expressió, és quelcom socialment insostenible. Aquesta és la via de perpetuació dels personatges de sempre a l'interior de les caixes, de la perpetuació dels habituals grups de poder que polititzen les caixes al marge de qualsevol tipus de representativitat democràtica. La representació dels impositors es manté a uns alts nivells, i nosaltres entenem que no hauria de ser així. Alguns arguments ens avalen: el nomenament de compromissaris amb fórmules tan absurdes com el sorteig, la confecció de llistes sense cap mena de control, els programes repetits i que normalment sempre són els mateixos per ordinador, les relacions aleatòries impositors/caixa, el fet que no conformin cap mena de Grup social i que no siguin responsables davant ningú de la seva actuació, que sempre ho és a títol personal i, per tant, fàcilment manipulable. És per això que nosaltres demanem un increment de la representació de les corporacions locals com a expressió primera de la representativitat política i social, una presència important dels mateixos treballadors de l'entitat —qui pot, senyores i senyors Diputats, estar més interessat en el funcionament d'una caixa que els seus mateixos empleats?—, una reducció significativa de la presència dels impositors, i una reducció i acotament a la presència de les organitzacions socials de prestigi. Tot això, a fi i efecte de garantir una representativitat de les caixes, evitar-ne el caciquisme, la politització interessada i els vicis tradicionals en el seu funcionament. Parlàvem d'unes caixes dins la programació econòmica de la Generalitat per tal d'ajudar la seva finalitat fonamentalment d'interès social. Per a nosaltres, les caixes no són sinó entitats de propietat social —li torno la definició, senyor Culler—, declarades d'utilitat pública, regides per òrgans d'elecció i funcionament democràtics, socialment representatius, i que cal acollir a la protecció, vigilància i orientació de l'Administració pública, configurant-se com a fundacions públiques d'interès social i que actuen com a intermediaris financers.

Aquesta definició ha de col·locar les caixes en el marc de la programació econòmica de la Generalitat; una programació indicativa, de diàleg caixes/Generalitat, però amb voluntat de fer coincidir els interessos globals del país amb els concrets de cada caixa, amb la voluntat de compartir totes les inversions de les caixes, o la major part d'aquelles, en expressió d'aquella funció social. Fóra criticable, ens preguntem, destinar part de l'obra benèfico-social a subvencionar els tipus d'interès dels crèdits concedits a les petites i mitjanes empreses, cooperatives, societats anònimes laborals, treballadors autònoms, o per què no, grans empreses per ajudar el manteniment dels llocs de treball o l'increment de la seva productivitat? Fora criticable que des del Consell Executiu s'orientés una política de crèdits cap a sectors socialment necessitats i com a complement de la mateixa activitat del Consell Executiu sobre la base de la mateixa obra benèfico-social? I això, senyors de Convergència i Unió no és la planificació central de la qual algú de vostès ha parlat en algun mitjà de comunicació, és una altra cosa que no és que vostès no l'entenguin, és que segurament no la volen entendre. Unes caixes, amb una obra benèfico-social basada en les directrius del Parlament, a imatge, si vostès volen, del

Pla d'Obres i Serveis de Catalunya, i amb la voluntat de lligar la funció social d'aquestes amb la sobirania popular expressada per aquesta Cambra.

Això permetria una utilització racional d'aquells recursos deixant sempre la decisió darrera a la mateixa caixa, i l'orientació d'aquests cap a aquells sectors que el Parlament considerés més necessitats, sectors en què és inajornable una política de subsistència, déficits estructurals en zones densament poblades, déficits territorials entre diferents indrets de Catalunya, etcètera.

Aquest plantejament permetria una visió de conjunt del paquet de l'obra benèfico-social de les diferents caixes catalanes i ajudaria a millorar la situació actual sense minvar l'autonomia d'aquelles entitats, però refermant el seu caràcter d'entitats amb finalitat social que moltes d'elles, avui, dissortadament no compleixen.

I acabem, acabem dient que si bé el Govern central segurament no hauria hagut de legislar en la manera que ho ha fet, que serà forçosament conflictiva —i la Llei que estem discutint n'és un exemple— i que hauria estat millor limitar-se a establir les bases del funcionament de les caixes com a intermediaris financers, això no justifica ni les presses ni l'actitud del Grup de Convergència i Unió al llarg del tràmit d'aquesta Llei.

Acabem dient que no al Projecte del Govern en la mesura que consagra una politització caciquil i no representativa de les caixes, evita el compliment de les seves finalitats socials i manté el pur continuisme en la situació actual. I aquí no s'hi val a dir que no cal tocar allò que ja funciona bé; afers recents que afecten caixes del Vallès o del Maresme confirmen que no tot va tan bé a les caixes catalanes, per no citar altres exemples que estan en la mentalitat de tots.

I acabem dient que el nostre text alternatiu és una aposta pel canvi a l'interior de les caixes, per fer-les més representatives, que vol dir més democràtiques, per garantir la seva autonomia, sense excloure les referències a la programació econòmica, que no planificació, i al fixament de bases d'actuació pel Parlament. Per garantir, en definitiva, que les caixes catalanes no siguin bancs disfressats, sinó autèntiques entitats de finalitat social.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust... Per a després? Bé. Aleshores anem a substanciar la segona esmena que, com hem dit, és de devolució i la presenta el Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat senyor Armet.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, crec que som davant d'un Projecte de Llei important, i possiblement en aquest breu termini em serà difícil explicar tots els continguts des de la posició del Grup Socialista; però faré un esforç sintètic perquè al llarg de les esmenes puguem entrar en profunditat al seu articulat. Record històric : 1978. Els Socialistes de Catalunya veuen la necessitat que es faci un canvi en els òrgans de govern de les caixes. Primera valoració : les caixes no funcionen sota uns criteris democràtics quant a òrgans de govern. Primera constatació : projecte que es trameta al Congrés de Diputats, que en aquell moment és derrotat per la majoria conservadora, projecte alternatiu. Anàlisi que surt de la constatació dels fets, i això em sembla que és molt important : és molt diferent parlar dels impositors a França, on els

mecanismes de democràcia interna resten garantits, i, per tant, significa una democratització, que parlar de la presència dels impositors, com a conseqüència del Decret 2290, a Espanya, on el que es produeix és una perpetuació dels poders de cadascuna de les caixes espanyoles. Per tant, no té res a veure el debat Fabius-Barre, situat a l'òrbita francesa, a la situació que es produeix en el context espanyol, concretament, que fa que les caixes, poc o molt, perpetuïn el seu propi —diguem-ne— poder, en la major part de les ocasions. Aquí podríem citar exemples. Alguna caixa catalana per un sorteig aleatori, resulta que queden escollits els mateixos consellers que en l'etapa anterior. Realment, en aquest Parlament s'ha parlat del dubte en l'estadística, en aquest cas jo diria que és una manipulació a l'estadística. Jo crec profundament en l'estadística matemàtica, perquè crec que és l'única via possible per fer política. Altres casos : delegats de les mateixes institucions, alts càrrecs de les mateixes institucions, escollits per sorteig aleatori per la via dels impositors.

Davant d'aquesta situació, la nostra preocupació fou, en tot moment, que calia anar a una política de democratització dels òrgans de govern —si calia que les lleis es complissin. Estem en un país en què, dissortadament, dir això que les lleis es compleixin té un ple sentit encara perquè, poc o molt, les lleis s'adaptin a les realitats específiques de cadascuna de les institucions.

Dit això, autonomia de Catalunya. El Grup Socialista demana als diferents Consellers d'Economia i Finances, i ho diu des del principi, que cal regular els òrgans de govern de les caixes d'estalvis de Catalunya, per considerar que podia ser —i calia que fos així— una competència autonòmica. No dic aquí les frases que se'm van dir : la dificultat, la impossibilitat, el sector de caixes és molt difícil..., tots en som perfectament conscients. No vull entrar a explicar anècdotes, però, d'una manera o una altra, la conclusió que es pot treure és que el Consell Executiu, en la seva primera legislatura, va dir «no» a regular els òrgans de govern de les caixes d'estalvis; per tant, no va fer ús d'una competència de què calia que fes ús, anticipant-se als fets, i no es va anticipar als fets. Fins i tot recordar que hi havia una moció que obligava aquest Parlament, del juliol de 1983, que deia que el Consell Executiu havia de presentar aquest projecte. Això se situava abans del procés electoral, i, evidentment, això podia significar una certa dificultat política per part del Consell Executiu a presentar aquest projecte; no se m'escapa la situació.

Jo crec que podríem fer una primera conclusió genèrica. Hi ha hagut una oportunitat perduda pel Consell Executiu en els primers quatre anys. Però, darrerament, s'accelera tot el procés : el 17 de gener el Govern de l'Estat presenta un projecte d'òrgans de govern, projecte d'òrgans de govern moderat, però que estableix els canvis necessaris en allò que havia estat, diguem-ne, un abús per part de cadascuna de les caixes en la interpretació d'una normativa anterior, que eleva la participació dels ens locals en el si dels òrgans de govern i que, per tant, significa, si més no, un equilibri de poders en el si de les mateixes institucions, que podia permetre una democratització de les institucions. Jo recordo perfectament que el Consell Executiu resta mut, inicialment. El President de la Generalitat diu una frase, que crec que és concloent : «Si ens ho demanen, nosaltres farem aquest projecte; si ens ho demana el sector», i

no se'n sent parlar més, i, al cap d'un temps —dos mesos exactament—, el Consell Executiu presenta un projecte. Aquí hi ha un dubte històric : el sector ho va demanar —que el Consell Executiu presentés el projecte— o no ho va demanar? I ho va demanar per garantir què? La continuïtat, perquè quan nosaltres observem aquest projecte, aquest projecte no és res més que el Decret 2290, de l'any 1977, més els decrets Trias Fargas i Josep Maria Cullerell posteriors, intentant integrar-los en un paquet legislatiu.

Després, posteriorment, veiem com el Govern gallec també llença una iniciativa collateral; per tant, s'està produint el que en podríem dir un joc estratègic de la perifèria espanyola conservadora, per fer cara al que seria la voluntat inequívoca de canvi en els òrgans de govern.

La cosa no acaba aquí. Quan veiem el debat en el Congrés dels Diputats, fins i tot es produeixen fenòmens curiosos. L'esmena 48, de Minoria Catalana —per posar un exemple—, i l'esmena 108, del Grup Popular, hi ha una coincidència al cent per cent. Ai las!, no són tres paraules; són dos fulls. Aquí, hom podria pensar que en el moment en què es produeix aquesta situació de coincidència, era just el moment en què el President de la Generalitat el van nomenar *Español del año*, i potser hi havia una lluna de mel especial que permetia aquestes coincidències. Jo no ho vull creure; es podia pensar que el senyor Roca i el senyor Herrero de Miñón tenen un procés telepàtic, que a mi em costa de creure, atès que el senyor Herrero de Miñón no té tendència a creure en la metapsíquica, per tant, no ho crec. Hi ha una tercera possibilitat, que seria que algun organisme important o algunes persones importants diguessin : «Nois, convé que això es faci d'aquesta manera» i, evidentment, hi ha una coincidència simètrica de plantejaments.

Per tant, estem davant d'aquells temes tan característics, que jo no diria «dreta-esquerra» —que a mi personalment no m'agrada parlar en aquest ordre ni amb aquest tipus d'expressions—, però que podríem dir «continuisme», que alguna cosa canviï perquè res canviï, i la voluntat de democratització real d'aquestes institucions. Al davant d'aquesta situació un arrencament, en aquest cas sense fissures, i, evidentment, es pot jugar amb els temes autonòmics pel mig, i vagi per endavant que nosaltres defensarem el fet que aquesta Cambra pugui legislar sobre òrgans de govern de les caixes d'estalvis; per això hem participat plenament en el joc democràtic, tot i que la sentència del Consell Consultiu a mi m'agradaria que es mirés mil·limètricament quan fa referència al que diu el Tribunal Constitucional, jo diria que hi ha una visió bastant pessimista en relació amb la sentència del Tribunal Constitucional de 1982; es fan unes interpretacions collaterals, intentant dir que això que es diu no té per què confirmar-se com a doctrina del Tribunal Constitucional.

Dit això, i em sembla que és un tema important, ens trobem davant d'un projecte que no surt quan ha de sortir, es perd una oportunitat, es llença per intentar fer cara a un plantejament que es fa en el Congrés de Diputats. Hi ha una ofensiva perfectament orquestrada, intel·ligent, sens dubte —els plantejaments conservadors i de dretes sempre són intel·ligents, i això ho reconec, perquè, si no, seria una manca d'intel·ligència per part meua no reconèixer-ho— (*rialles*), un plantejament intel·ligent, orquestrat, que va, si més no, a situar els bastons a les rodes al que seria un procés de canvi en aquest aspecte, que

es fa al nivell de l'Estat.

I aquí voldria referir-me als dos trets fonamentals, que per a nosaltres són bàsics : què convé en un projecte d'òrgans de govern de les caixes d'estalvis? Primer punt, superar la politització actual, perquè, és clar, des dels rengles de la dreta i des dels rengles conservadors es diu «no es pot polititzar les caixes», però, senyors, dissortadament, el que cal és superar la politització actual perquè les caixes estan polititzades en el sentit següent : que els seus mecanismes establerts permeten la perpetuació corporativa del poder, sense cap tipus de control extern, sense cap tipus de mediatització. No permeten l'obertura democràtica i professional que doni una resultant determinada, sinó que permeten la perpetuació del poder.

Per tant, la politització està en aquests moments al bell mig del que és l'estructura d'òrgans de govern, i la fórmula que s'utilitza, sens dubte, per dir quins càrrecs han de ser els representatius.

Pensin vostès que, quan parlem d'impositors, en el tema de les caixes d'estalvis ha funcionat la democràcia futbolística, democràcia indirecta, amb estatuts de cada entitat i amb reglaments que han situat els impositors, primer a 25.000, a 50 i a 60.000 pessetes de saldo mitjà, amb la qual cosa hi ha una exclusió de gran part dels impositors. Cap informació dels impositors que ha pogut sortir en un sorteig, de quins són els seus drets. I, per tant, fins i tot, malgrat que es pugui haver fet bé el sorteig, el que hi ha, lògicament, és una perpetuació dirigida per la mateixa entitat pel procés electoral.

Aquesta és la situació que s'ha produït; per tant, d'una manera o d'una altra, ens trobem davant d'una democràcia futbolística —i utilitzo aquesta expressió perquè tots sabem que la democràcia futbolística el que comporta és la perpetuació del que vulguin determinades persones que manen, en relació amb aquesta entitat—, i convé, evidentment, superar aquesta situació.

Politització, quan s'ha observat en les caixes? Jo, el record de la politització el tindria en algun cas d'algun tipus de caixa, que no està precisament entorn de la ciutat de Barcelona, que hi havia la discussió entre dos vice-presidents —del partit, en aquest cas, que té la majoria d'aquesta Cambra—, i el president de l'entitat. És l'únic cas de politització clara que jo reconec que ha succeït en l'ambient de les caixes de Catalunya. I després hi ha hagut una politització per un altre tipus de via, que són actituds, jo crec, sincerament, insensates, per algun òrgan executiu, que ha posat en crisi fins i tot l'estructura del sistema. Aquests són els exemples de politització que s'han observat en els darrers anys, però la resultant és que hi ha una politització profunda, que és el manteniment de la lògica corporativa, el manteniment, per tant, de les directrius emanades de les mateixes direccions de les entitats, no totes, no totes les entitats, però la major part sí, que fan, d'una manera o d'una altra, que per la via d'impositors o per la via d'entitats, es perpetui un poder. Aquesta és la situació, i aquesta és la situació real.

Per tant, lògicament —ja en parlarem en l'articulat—, el nostre projecte passaria, sens dubte, per superar la politització actual, i per permetre una composició d'òrgans de govern que sigui representativa —per tant, vol dir que sigui de democràcia directa—, que siguin persones a l'altura de les circumstàncies per estar en aquestes entitats, que hi hagi una participació equilibrada entre impositors i representants de l'Administració

local, i sempre que hi ha hagut representants de l'Administració local, a part de fer representants electes, han estat, sens dubte, una aportació d'elevada qualitat a la participació d'aquestes entitats, i amb aquest esquema, crec que nosaltres podríem superar la politització actual. Per tant, no responc els arguments de la dreta, sinó que el que dic és que la politització existeix, ara i avui.

I, després, hi ha el segon objectiu. El segon objectiu fonamental és que les caixes d'estalvis catalanes són, sens dubte, la gran esperança del nostre sector financer; són, sens dubte, caixes arrelades al territori; són, sens dubte, caixes que moltes d'elles han demostrat tenir una actuació positiva, sovint per sota de les potencialitats, però positiva, i són unes institucions que en la perspectiva dels propers anys es trobaran, o es poden trobar, amb dificultats de competència. El menor cost que cada cop té la intermediació bancària, la competència de la banca estrangera, tot aquest terreny d'indiferenciació de bancs i caixes, obliga a fer d'aquest objectiu de la modernització de les institucions i de la professionalització de les institucions..., situar-lo com a capdavanter de qualsevol orientació en el tema d'òrgans de govern i de regulació de les caixes d'estalvis.

Quan nosaltres contemplem el projecte, observem que es cau en l'error del 2290, que passa per tenir un consell d'administració representatiu, sense actuar de manera decidida en aquestes institucions, sense tenir un paper clarament reconegut des del punt de vista del paper que executen i una direcció omnipresent, que assumeix i assoleix totes les competències claus d'una caixa d'estalvis.

A ningú se li escapa —jo, almenys, hi crec molt— que quan el poder d'una institució tan poderosa econòmicament està situada en mans d'una direcció sovint tancada, i sense control de compensació, es poden produir determinades desviacions, abusos, incompetències, etcètera. Jo, personalment, sempre he cregut en la teoria del poder compensador, sempre he cregut que les organitzacions complexes necessiten òrgans que cadascun d'ells faci un paper ben determinat, i que un, juntament amb l'altre, permetin l'equilibri per dur a terme la bona marxa d'aquesta institució. Crec que aquest és un principi clau. Potenciar el consell d'administració, és un element central. Potenciar el ròle del president del consell d'administració, convertir-lo, en part, en funcions de conseller-delegat, i permetre la seva retribució, és una base indispensable per fer que aquest consell d'administració pugui marcar les línies polítiques i creditícies d'aquesta institució. Deixar el poder al director general, sigui quin sigui, eficient o ineficient, com a poder exclusiu, no és res més que posar aquestes institucions en el perill de comportaments subjectius o de comportaments que no tenen el control adequat. El joc d'aquestes dues institucions, consell d'administració i director general, permetria un correcte funcionament de les nostres institucions.

En algun cas que així ha funcionat en alguna caixa catalana, puc dir que això ha estat positiu sempre, perquè hi ha hagut rôles separats. Sempre ha estat adequada aquesta actuació; el que es planteja en el projecte passa, simplement i exclusivament, per perpetuar el ròle del director per damunt de la consideració que mereix un consell d'administració, que ha de dur a terme —com he dit abans— la política, no solament de tutela, sinó de marcar les directrius centrals de cadascuna de les institucions.

Nosaltres, davant d'aquest projecte, i per acabar, volem fer les esquemàtiques i següents consideracions. Quan calia jugar a l'autonomia, no s'hi ha jugat; s'ha jugat als interessos corporatius de les caixes d'estalvis. Quan hi ha un inici de moviment, de canvi important al nivell de l'Estat, es juga l'excusa de l'autonomia per donar suport a aquests plantejaments corporatius. Quan calia fer uns canvis importants al nivell d'òrgans de govern aquí, en el Parlament de Catalunya, se'ns planteja un decret, una llei, que és la suma del Decret 2290, més decrets que ha anat promulgant la Generalitat i algun petit retoc, especialment en relació amb les caixes públiques. Quan calia, d'una manera o d'una altra, ser autònoms en la nostra reflexió, i comunicar-nos per arribar a una posició pròpia de Catalunya, el Grup majoritari d'aquest Govern s'arreglera en les posicions conservadores espanyoles, fa front comú en el Congrés de Diputats, i avui ens porta un projecte inspirat en aquests principis, que podien definir-se molt clarament com a continuisme de la situació. Nosaltres, senzillament, ho lamentem. I ho lamentem perquè no volem mai *copyright* de res; el que sí que volem dir és que des del 77, 78, 79, aquest tema ens ha preocupat. Quan hem volgut portar una iniciativa nostra, perquè no volíem que fos derrotada, que hem volgut sempre obrir un diàleg en un tema que era cabdal, que hem demanat aquest diàleg al Govern, sens dubte, perquè aquest era un tema cabdal.

El Govern, evidentment, ha estat motivat per un altre tipus de consideracions i, aleshores, aquí podríem fer sempre aquelles frases que s'acostumen a fer, que si tots som catalans, tots som autonomistes, però de vegades, dissortadament hi ha determinades orientacions governamentals que s'inspiren en altres principis o consideracions, que estan pel damunt de consideracions estrictament territorials o de l'interès de Catalunya.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra per a ambdues esmenes a la totalitat?... (*L'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances demana per parlar.*) Ah, l'Honorable Conseller té la paraula per intervenir.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Senyor President, no és només per a un torn en contra, sinó per a dues precisions, o tres, que ha fet en la seva intervenció el senyor Armet, quan ha fet el seu examen històric respecte al procés de la llei de caixes. Que vostè no sentís parlar de la llei de caixes, no vol dir —com jo ja he intentat explicar en la presentació— que l'Executiu no intentés parlar d'aquest Projecte de Llei, i acostar posicions al Projecte de Llei que es discutia, o que el Govern central preparava.

Jo li he dit d'entrada —vostè encara no s'havia assegut en el seu escó, senyor Armet— que no venia avui aquí a fer una discussió de maniqueisme entre el Projecte de Llei de Madrid i el Projecte nostre, entre una anàlisi crítica de la Llei de Madrid i la Llei nostra; no venia a fer això. Vostè aquí ha començat a parlar de les esmenes dels uns i dels altres al Projecte de Madrid. Discutíem la llei d'aquí, i és aquesta llei d'aquí la que nosaltres discutim.

No és veritat, senyor Armet, que sigui un projecte continuista respecte al 2290, vostè ho sap. El senyor Fuentes Quintana mai no va posar els ajuntaments, mai no va posar les corporacions locals amb representants a les assemblees de les caixes d'estalvis.

I, d'altra banda, senyor Armet, permeti'm, amb tot el respecte, jo en la seva situació no criticaria massa el senyor Fuentes Quintana, ni la seva filosofia ni el seu pensament de política econòmica, ja que mai sap vostè on pot trobar-se el dia de demà amb el senyor Fuentes Quintana. (*Rialles.*)

D'altra banda, jo estic molt content, i li agraeixo dues coses. Una, quan vostè parla que vostès són partidaris de la democràcia directa en les caixes per assegurar l'estricta funció de la democràcia en les caixes.

Jo no ho entenc, de veritat, sincerament. El meu concepte del que és la democràcia directa no passa via indirecta, de més representants en els ajuntaments; no passa per aquí. En tot cas, per a mi és una altra cosa, la democràcia directa, que diu que és el seu projecte.

Segona qüestió, jo estic molt content, li ho dic de veritat, li agraeixo molt l'anunci que vostè, vostès, el seu Grup, donen suport que aquesta Cambra sigui absolutament sobirana per tal de tirar endavant aquest Projecte de Llei i, per tant, comptem, perquè, aquest Parlament s'haurà de pronunciar davant la Llei d'òrgans de gestió de les caixes, que el Govern central tira endavant, aquest Parlament s'haurà de pronunciar per posar el corresponent recurs d'anticonstitucionalitat respecte a aquest Projecte, i, per tant, nosaltres agraiem ja des d'ara el seu vot afirmatiu a aquest projecte d'anticonstitucionalitat que vostè ens anuncia avui aquí.

Res més, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Diputat vol tornar a intervenir pel mateix temps que ha intervingut l'Honorable Conseller?

El Sr. ARMET : Molt breument, senyor President. En primer lloc, el senyor Fuentes Quintana —si no ho recordo malament— només l'ha anomenat vostè; jo no l'he anomenat en la meua intervenció. He parlat estrictament d'un Decret, que és el Decret 2290, de l'any 1977, i que té uns principis inspiradors, i els principis inspiradors, bàsicament, és reconèixer el pes dels impositors i la forma d'elecció dels impositors. Perquè quan jo he parlat aquí de democràcia directa, senyor Culler, és molt diferent que uns impositors surtin d'un sorteig directe, que per la via de la democràcia futbolística, per posar unes consideracions en el saldo mitjà de cadascuna de les institucions, que exclou gran part dels qui poden participar. I, aquí, jo li recordo que hi ha caixes de Catalunya que amb un procés aleatori d'aquests, regits pel 2290, surten els mateixos que venien en l'etapa anterior. Surten delegats territorials de les mateixes institucions; surten subdirectors de les mateixes institucions; surten gran part dels consellers de l'època anterior, amb un 15 o un 20%. Per tant, què vol dir? Que s'ha fet un ús i un abús del plantejament de democràcia futbolística, i aquí el que es demana és que sigui una representació democràtica directa.

El major equilibri Administració local-impositors s'inscriu en plantejaments austríacs, alemanys, suecs, etcètera. I jo li dic —i estic absolutament convençut— que la representació directa o indirecta sorgida per la representació municipal, és una representació tant o més qualificada que la que pot sortir per un sorteig d'impositors, des del punt de vista que són gent que per la seva representació pública té un sentit d'interès públic, sovint superior al que tenen la mitjana dels ciutadans, que és la

seva obligació tenir, evidentment, aquesta vessant d'interès públic.

Dir-li també que nosaltres aquí no hem fet cap tipus de paral·lelisme. Aquí nosaltres hem volgut fer unes constatacions clares; és a dir, aquí hi ha una història. Vostès, 80-84 no legislen; vostès 84 segon semestre, no legislen. 85, al principi diuen que no volen legislar; presenta el Govern socialista una modificació de l'eix de govern, i es diu taxativament : «si ens ho demana el sector, nosaltres farem alguna actuació». I després hi ha unes circumstàncies especials, que fan que dos Grups parlamentaris tan importants com el Grup Popular i Minoria Catalana, coincideixin en les seves apreciacions fonamentals, en relació amb el tema de les caixes d'estalvis. I, aleshores, els plantejaments nostres són plantejaments absolutament moderats.

Però quina és la nostra pretensió? La nostra pretensió, és que la perpetuació del corporativisme de les institucions va en contra dels interessos de les institucions, i del paper que aquestes institucions han de jugar a favor de Catalunya. Aquest és el nostre plantejament, per tant, democratitzar de manera solvent, de manera correcta, és una garantia per a la neutralitat. I hi ha l'altre plantejament nostre fonamental, que és dir : «això convé que funcioni en un pla molt professional, convé modernitzar aquestes institucions, convé fer un equilibri de poders entre el Consell d'Administració i el Director General per evitar usos i abusos de poder personal en unes institucions tan importants.» Si arribem a criteris d'equilibri, si arribem, per tant, a criteris d'entesa en el sentit que convé aquesta democratització, estarem entenent un principi fonamental.

Ara, continuisme, perpetuació, mecanismes que cadascuna de les caixes s'atribuirà la forma del sorteig, i aquesta llei no ho regula, no és res més que dir a les mateixes institucions : «facin vostès el que creguin convenient en aquesta elecció», que possiblement ho faran molt correctament, però que jo, per l'experiència acumulada, poso tots els meus dubtes damunt la taula, perquè la meua obligació democràtica és de fer-ho. Perquè aquí el que s'ha produït és, evidentment, un ús abusiu del que eren unes competències d'òrgans de govern, que sovint eren les mateixes caixes les que havien de regular-ne la plasmació. Això és tot, senyor Culler.

I, per últim, dir una cosa també molt clara. Si nosaltres sempre hem pensat que aquest tema havia de ser de la Comunitat Autònoma, jo em recordo que vaig parlar amb el senyor Trias Fargas, i li vaig dir molt clarament : regulem el 80-81, potser anirà al Tribunal Constitucional, però prenguem una iniciativa. Ara, aquí, òbviament —i que a ningú se li escapi— hi haurà un foc creuat de recursos d'inconstitucionalitat que, sens dubte, això crearà un *impasse* fins saber exactament de qui és la competència. Per tant, això és el que es produirà, per una banda i per l'altra. Nosaltres estem perquè realment aquesta competència la puguem exercir des de Catalunya; estem per això. Ara, també és cert que vista la sentència del Tribunal Constitucional de 1982, i si la miren vostès, no amb lupa, sinó que la miren vostès correctament, hi ha posicions de difícil interpretació, de molt difícil interpretació. Després hi ha hagut altres estatuts que perfilen més la competència i s'acull al Consell Consultiu per intentar buscar una interpretació que sigui més beneficiosa per a nosaltres, però, d'una manera o d'una altra, no deixa de ser un tipus de plantejament que en l'informe

del Consell Consultiu fa una mica d'esgarripança i crea, realment, dificultats.

El Sr. PRESIDENT : Prego l'Honorable orador que tingui en compte que el seu temps ha estat depassat.

El Sr. ARMET : D'acord, gràcies, senyor President. Per acabar, dir-los que em sembla que ara, en cadascun dels articles —ja ho anirem veient, anirem punt per punt—, crec que serà molt difícil arribar a un acord, perquè no ha arribat aquest acord a Comissió i, en aquest cas, és de les lleis que, curiosament, hi ha dues filosofies profundament diferenciades, encara que les esmenes no apareguin profundament diferenciades, perquè una passa per garantir una majoria continuista, excepte en les caixes públiques —que li he admès aquest tema—, i l'altra passa per fer aquelles modificacions adequades que permetin reforçar la professionalització, la modernització i la politització que avui tenen les caixes d'estalvis.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem, doncs, ara, al torn en contra. Per consumir-lo, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Armet, abans d'entrar en el debat detallat de les esmenes, encara queda el torn en contra de les esmenes a la totalitat.

Fem una mica d'història. També s'ha fet abans una mica d'història, a mi m'agradaria fer-ne, d'història.

Quina situació de regulació tenien les caixes, no només a Catalunya, sinó a tot l'Estat espanyol, fins als darrers mesos, o fins avui encara? Quina situació de regulació jurídica tenen? Les caixes d'estalvis de tot l'Estat espanyol i les de Catalunya, fins als darrers mesos —fins ara, pràcticament— tenen com a úniques regulacions, els següents textos legals : un Decret-Llei de 21 de novembre de l'any 1929; un Decret del 14 de març, de 1933; diverses disposicions menors i, finalment, aquest tan anomenat Decret 2290, que és del 27 d'agost de 1977.

Senyor Armet, és veritat. Vostè no ha dit en cap moment el nom del senyor Fuentes Quintana, no l'ha dit en cap moment. Sempre s'ha referit al Decret 2290, que és conegut per la gent que treballa en aquests temes, com el Decret Fuentes Quintana. Naturalment, vostè no l'ha esmentat, el nom, i el Conseller l'ha esmentat, però és que en el carrer, ningú coneix aquest Decret com a Decret 2290, del 1977, sinó que tothom el coneix com a Decret Fuentes Quintana, que és l'autor del Decret.

Fem una miqueta més d'història encara, referint-me en aquest cas, ara, al tràmit d'aquest Projecte de Llei. Aquest Projecte de Llei va ser donat a tràmit per la Mesa del Parlament el dia 18 de març d'aquest any. Llavors va tenir, no només el termini habitual d'esmenes, que són quinze dies, sinó una pròrroga totalment excepcional del mateix nombre de dies; és a dir, hi va haver un mes sencer per presentar esmenes a aquest Projecte de Llei.

A continuació, la Comissió es reuneix i estudia, debat i rebutja les esmenes a la totalitat el dia 9 de maig. Estàvem en un moment que totes les comissions havien rebut indicacions de la Presidència del Parlament d'accelerar els treballs de les lleis que eren en curs, i el President de la Comissió —crec que correctament— convoca la Ponència per al dia 10 de maig. La

Ponència es reuneix i treballa substancialment moltes hores el dia 10 de maig, sense la presència —això sí— d'alguns ponents.

Aquesta Ponència acaba la seva tasca, i el dia 13 es torna a convocar una altra reunió de la Ponència per donar una segona oportunitat de participar en els treballs de la Ponència als ponents que no havien assistit a la primera reunió, que continuen sense assistir-hi. I el dia 13 es torna a fer una altra convocatòria de la Ponència, per tal de donar una tercera oportunitat de comentar el contingut del text amb aquests ponents que tampoc no hi havien assistit.

Bo i així, els ponents que van assistir als treballs de la Ponència, van fer la recomanació d'acceptació de determinades esmenes —que ens va semblar que eren acceptables i coherents amb el text i amb les posicions dels Grups que érem presents a la Ponència—, tant del Partit Socialista Unificat, com del Partit Socialista.

Bé, a mi em sembla... i, llavors, finalment, la Comissió es reuneix el dia 17 de maig per procedir a l'elaboració definitiva del Dictamen. Em sembla que és un tràmit perfectament correcte; en cap moment es va vulnerar cap article del Reglament d'aquest Parlament, i, en tot cas, el que això és és simplement una ocasió més, en la qual —jo ja ho entenc— algun Grup petit no deu donar cap a la feina, i no es presenta a les reunions de les ponències.

Per exemple, la Llei que vam discutir ahir, la Llei que vam discutir, aquella Llei de Carreteres, va ser elaborada sense que en cap moment a la Ponència es presentés el ponent del Partit Socialista Unificat. I jo els estalviaré, perquè tinc un cert pudor per altri, els estalviaré la llista exhaustiva de les inassistències a Ponència que s'han produït darrerament en aquest Parlament per part dels representants d'un Grup parlamentari que m'ha precedit en l'ús de la paraula, no l'immediatament anterior, i que, doncs, darrerament, no es presenten a les reunions de les ponències.

Anem a parlar ara de la llei i de les esmenes a la totalitat. Senyores i senyors Diputats, ens trobem davant un Projecte de Llei que no és, malgrat que ho sembli pel debat que hi ha hagut, un Projecte de Llei de regulació dels òrgans de govern de les caixes. Ens trobem davant un Projecte de Llei que per primera vegada en la història de tot l'Estat espanyol, concreta una regulació completa del tema caixes d'estalvis.

Només els llegiré succintament, perquè el Conseller ho ha fet abans amb més extensió, els capítols de què consta el Projecte. Tracta de naturalesa i funcions de les caixes d'estalvis; de creació, fusió, liquidacions i registre; d'òrgans de govern —també en tracta, d'òrgans de govern, òbviament, és important—; de coeficients d'inversió i d'expansió; de la Federació Catalana de Caixes d'Estalvis; de l'aplicació dels excedents, de la informació al protectorat, i de la inspecció i sancions i intervenció.

Pensin en la diferència que hi haurà —si aquesta Llei surt aprovada, tal com esperem i ens proposem— de disposar —les caixes d'estalvi, unes entitats tan importants— d'una regulació completa amb un sol text jurídic, i no pas, en canvi, haver d'anar espigolant en decrets de l'any 29 i de l'any 33 les regulacions disperses que fins a aquests moments hi ha.

Però, de tota manera, com que sembla que la qüestió s'ha centrat en el tema d'òrgans de govern, en les esmenes a la totalitat —tindrem oportunitat de tornar-ne a parlar i discutir-ho a

bastament, quan es tracti de les esmenes concretes—, m'agradaria fer-los un petit resum de la temàtica d'òrgans de govern, perquè vostès, senyores i senyors Diputats, puguin jutjar adequadament. Segons la nostra proposta, l'assemblea —és a dir, l'equivalent, en una societat anònima, de la junta general— es compon, segons la nostra proposta, d'impositors, fundadors, ens locals, empleats i entitats cíviques de diversa naturalesa. Als primers, als impositors, els dona la possibilitat de participar entre un 30 i un 40%. Saben quina participació els preveu l'esmena del Partit Socialista, que ha fet una qüestió tan important del tema de la presència dels impositors? En la nostra proposta, insisteixo, és d'un 30 a un 40; l'esmena del Partit Socialista proposa un 39%. La diferència entre un 30 —en aquest rang, 30 a 40— o un 39% em sembla a mi que no justifica el que s'ha organitzat aquí en relació amb el tema dels impositors. És més; segons la nostra regulació, hi poden haver caixes que tinguin menys representació dels impositors que la que proposa el Partit Socialista.

Ens locals, per exemple. A ens locals, aquí hi ha una diferència substancial, el Partit Socialista proposa un 40%; en el nostre Projecte, la proposta és d'un 15 a un 25%, però, en relació amb la presència dels ens locals, cal dir una cosa: en cas que —esmena socialista— la caixa sigui fundada per una corporació —no diu corporació local, sinó que diu «corporació», per exemple, per un col·legi professional—, aquesta corporació pot sumar a la seva representació, absorbeix, millor dit, tota la representació dels ajuntaments. Senyores i senyors Diputats, em sembla que els qui defensen la participació dels ajuntaments en els òrgans de govern de les caixes som nosaltres.

Empleats. Nosaltres proposem una representació compresa entre el 5 i el 15% dels empleats, i el Partit Socialista proposa una participació del 10% dels empleats. El 10% està al mig, exactament, del rang que nosaltres proposem. Per tant, aquí tampoc no hi ha tanta discrepància. Evidentment, quan entrem en el tema de les esmenes concretes, sortiran més qüestions, però a mi m'agradaria remarcar-ne una, concretament, donat que s'ha parlat de la qüestió de si la representació dels impositors era més o menys legítima perquè es posaven determinats límits. El Projecte de Llei no posa límits quant als saldos mitjans; simplement, diu, el Projecte de Llei diu que per ser representant dels impositor s'han de complir dues condicions —simultàniament, dues condicions—: ser impositor per més d'un període determinat de temps, i, al mateix temps, un determinat saldo mitjà.

Hi ha una esmena socialista a aquest punt, que diu que aquestes condicions no s'han de complir simultàniament, sinó que s'han de complir indistintament, amb la qual cosa pot passar que un impositor que pugui, ràpidament, a causa que disposa de suficients cabals per fer-ho, assolir el saldo mitjà sense necessitat d'haver estat impositor per un període de temps determinat abans d'accedir al seu càrrec.

Això significa, simplement, primar aquella gent que té la possibilitat de posar un saldo mitjà important i, per tant, saltar-se l'altra regulació del període mínim anterior de ser impositor. Nosaltres pensem que, si en algun sentit, es garanteix la representació més genuïna dels impositors, és en el nostre text, i no en l'esmena que proposa el Partit Socialista.

Jo em podria estendre —i no ho faré, perquè les esmenes que vénen a continuació em donaran oportunitat de fer-ho—,

em podria referir a un altre tema de discrepància fonamental, que és la naturalesa de les caixes d'estalvis. En el nostre text hi ha una biga mestra, una línia mestra, que és la definició de les caixes d'estalvis com a fundacions; com a fundacions, i, per tant, com a patrimonis independents que han de ser defensats i que han de ser ben administrades pels qui la llei marca que poden fer-ho, i per aquells que els estatuts de les caixes determinin que poden acabar fent-ho.

I això és extremament important; això és extremament important, perquè també s'ha parlat de politització, des d'aquesta tribuna. Jo m'hi referiré un moment, a la politització. Senyor Armet: segons esmenes de vostès, els representants nomenats pels ens locals poden ser revocats en el seu càrrec per l'ens que els va nomenar, abans que s'acabi el termini que els estatuts de la caixa marquen per a la seva renovació. Pregunta: ¿És això, o no és, introduir de debò, ara sí, la politització en els òrgans de govern de les caixes? I, per què he esmentat aquest tema quan he parlat de la naturalesa fundacional de les caixes? Perquè és plenament coherent amb la naturalesa fundacional de les caixes, és a dir, uns patrimonis independents, unes fundacions que han de ser ben administrades per al servei de la societat, o bé, contràriament, uns ens que han de ser governats amb mandat imperatiu pels representants d'unes entitats que tenen característica bàsica política.

Si nosaltres admetéssim la filosofia socialista que consisteix a fer desaparèixer la naturalesa fundacional i, al mateix temps, admetéssim —cosa que ja anuncio que no admetrem— la possibilitat de la revocació d'aquell conseller que un cop nomenat —encara que sigui nomenat per un ajuntament— com a conseller de la caixa, l'única missió que té és la defensa de la finalitat fundacional d'aquella fundació que està administrant en aquells moments, si n'admetéssim la possibilitat de revocació, estariem, llavors sí, de debò, polititzant el govern de les caixes d'estalvis.

Jo suposo que m'he descuidat alguns dels temes que s'han tocat en la defensa de les esmenes a la totalitat, però, com molt bé s'ha dit abans, tindrem ocasió, al llarg del debat, d'anar esmicolant cada un dels temes, especialment pel que fa a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu del Partit Socialista Unificat, perquè aquest text alternatiu consisteix, estrictament, en el text del Govern amb la introducció... Jo sí que m'ho vaig llegir, senyor Maties Vives, abans de la reunió de la Comissió, i em vaig entretenir a anar subratllant les diferències entre el seu text i el nostre, i, curiosament, les diferències entre el seu text i el nostre són —no curiosament: lògicament— les seves esmenes, però curiosament, se'n descuiden. I se'n descuiden d'importants; és a dir, hi ha esmenes parcials en el text que després discutirem, que no estan incorporades en el text que vostès proposen com a text alternatiu. Deu ser que no les devien considerar gaire importants. Suposo que es poden retirar o el que convingui.

I, finalment, i acabo, referir-me un moment al Dictamen del Consell Consultiu. Jo, per endavant, que vagi el meu agraïment sincer als Grups que van demanar aquest Dictamen, perquè, és clar, si bé és cert —bé, no sé si és cert, però, en fi, un Diputat, un Il·lustríssim Diputat socialista, no Il·lustre, sinó Il·lustríssim— que ens va dir fa pocs dies —em sembla que va ser ahir o abans-d'ahir— que els dictàmens del Consell Consultiu eren instància de part —molt bé—, doncs, aquest

dictamen favorable a aquest text ha estat a instància de l'altra part, és a dir, de la part que és contrària a aquest text. I, per tant, això em dona una gran tranquil·litat des del punt de vista jurídic. Creiem que estem en un camí correcte; el Consell Consultiu ens ho confirma i, per tant, senyores i senyors Diputats, tant el Grup que dona suport al Govern com els de l'oposició, tinguin, després d'haver llegit el dictamen del Consell Consultiu, molta tranquil·litat votant favorablement el Dictamen, perquè és estatutari i constitucional.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Els altres Grups que no han intervingut? (*L'I. Sr. Vives demana per parlar.*) Perdó, per quina raó?

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : A partir de l'article 66.3 del Reglament, en la mesura en què el Diputat senyor Subirà ha ficat en la meua boca paraules i expressions que jo no havia dit.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Pot intervenir, però just només per a aquesta qüestió, per posar en clar quina és la veritable expressió que el senyor Vives ha emès en el seu parlament.

El Sr. VIVES : És que jo he intentat deixar molt clar, senyor President, en la meua explicació, que en la urgència en la tramitació d'aquest Projecte de Llei en Comissió, no s'havia vulnerat el Reglament, i el senyor Subirà —si jo no ho he entès malament— m'ho ha col·locat dient que jo sí que havia dit que s'havia vulnerat el Reglament. No. És a dir, el Reglament no es va vulnerar en cap cas. Jo, el que he dit, textualment, és que s'havia mancat a una certa cortesia parlamentària, en el sentit que la seqüència que ell cita és exacta : el 8 es van distribuir les esmenes, el 9 —que jo vull recordar que hi havia Ple de la Cambra— es va convocar la Comissió. És molt difícil, llevat de persones d'un alt nivell intel·lectual com el del senyor Subirà que, al mig d'un Ple, es puguin llegir les esmenes formulades —més de cent vuitanta— a un text de projecte de llei, i el dia 10 es va convocar la Ponència. La raó de la no assistència del nostre Grup va ser per no haver pogut llegir les esmenes repartides vint-i-quatre hores abans, però, a més a més, perquè el mateix dia a la mateixa hora, hi havia convocada Comissió de Política Territorial en què es discutien temes tan importants com la Llei d'Espais Naturals o la Proposició no de Llei sobre la Doble Via de RENFE, i el mateix dia, a la mateixa hora, s'havia convocat una ponència tan important com la Ponència de Cambres Agràries.

Per tant, no accepto l'intent de lliçó o l'intent de passar llista, o l'intent de *llistero* del senyor Subirà, i, en tot cas, sí que en prenc nota —sí que en prenc nota— per tal que en el debat de política general del mes de setembre, el nostre Grup aprofiti per passar llista també de les presències i les absències del Molt Honorable President de la Generalitat en els debats d'aquesta Cambra.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Subirà vol fer...? (*Pausa.*) Bé, doncs, aleshores, donem pas a la intervenció dels Grups que fins ara no han intervingut en aquesta qüestió, en l'ordre habitual, per tant, l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres, d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula.

El Sr. TORRES : Honorable President, senyores i senyors Diputats, una breu intervenció per anunciar el vot negatiu del Grup d'Esquerra Republicana a les dues esmenes a la totalitat que s'acaben d'exposar davant aquesta Cambra.

Nosaltres reconeixem el treball meritori del Partit Socialista Unificat, que ha presentat un text complet, alternatiu, degudament vertebrat i que té una coherència, una certa homogeneïtat.

Fins i tot, no descartem la possibilitat —ara que entrarem en la discussió de l'articulat— que en tal o en tal punt concret, en el qual podrem escoltar la defensa que es faci de tal i tal esmena, que el vot del nostre Grup no sigui forçosament negatiu.

I, quant a l'esmena del Partit Socialista, nosaltres hem de dir que no podem votar-la, perquè ens ho desaconsellen dues raons essencials : per una part, la motivació succinta de l'esmena a la totalitat ens sembla superficial, i, en tot cas, totalment insuficient. Es limita a fer unes declaracions de principi i uns processos d'intencions que, al nostre judici, manquen de consistència.

Per altra part, seria realment un contrasentit que nosaltres, que hem tingut la sort o l'encert de fer acceptar vint de les nostres esmenes, que han quedat incorporades al text, que ara vinguéssim a oposar-nos globalment a aquest text.

I, per altra part, mantenim una sèrie d'esmenes, i no pas superfícials, importants, al Projecte de Llei, que naturalment defensarem en el curs d'aquesta sessió plenària.

Dit això, igualment com hem dit per a l'esmena del Partit Socialista Unificat, tampoc no descartem la possibilitat d'emetre un vot, podríem dir-ne més conseqüent amb les nostres idees, que aquest refús global que fem a les esmenes a la totalitat, perquè, al nostre judici, estan desplaçades i no corresponen a la posició política del nostre partit, que, ho repeteixo, ha estat de millorar el text, ha estat d'una actitud de pragmatisme, d'acceptar l'eix del Projecte de Llei, però intentant modificar-lo en la Comissió i intentant modificar-lo en el Ple, com farem successivament, a mesura que es vagin presentant a debat les nostres esmenes.

I, sobretot, després que haurem tingut la possibilitat d'escoltar detalladament i en profunditat la defensa que es farà de les seves esmenes sectorials els Grups que avui ens proposen el refús de la totalitat del Projecte.

És per aquestes raons que nosaltres votarem en contra de l'una i l'altra esmenes a la totalitat del Projecte de Caixes d'Estalvis.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Pertoca ara al Grup Popular d'intervenir. L'Illustre Diputat senyor Romera té la paraula.

El Sr. ROMERA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per fer el posicionament del nostre Grup amb unes breus reflexions primer sobre l'esmena a la totalitat presentada pel PSC i sobre l'anàlisi històrica i clarivident que ha fet el senyor Armet, almenys des de l'any 77 fins als nostres dies, anàlisi naturalment des de la seva visió social de la funció de les cambres, que no és compartida, com és ben sabut, pel Diputat que els parla.

Ha parlat d'una campanya orquestrada, ha parlat també de telepatia entre Diputats de Minoria Catalana i de Coalició Popular, que possiblement hi va ser, perquè és important consultar de tant en tant que amb allò fonamental s'està d'acord, és una mena de raig d'esperança veure que quan convé ens posem d'acord amb el que és important (*remor de veus.*)

Em sembla, ha parlat també dels bastons a les rodes, i aquí jo ja no hi estic d'acord; em sembla que no era oportú, en aquest cas, parlar de bastons a les rodes, ni de parlar, ni d'esmentar el canviar per no canviar. Jo voldria parlar del canviar per canviar, que és absolutament el contrari. A mi em sembla que el canvi en si mateix no és un fi, és un mitjà per assolir uns objectius importants. Del canvi, la societat espanyola penso que no en té les millors referències després dels dos anys en què s'ha produït —i perdoni que hagi fet aquest parèntesi—, però em sembla que il·lustra, almenys, el que jo vull dir sobre la necessitat que els canvis en quelcom que funciona, i que des de la nostra òptica funciona bé, són peril·losos i que cal fer-los d'una manera rigorosa i prudent.

Però, entrant, de fet, al que ha estat l'esmena a la totalitat jo haig de dir que, no massa explicitada en què consistia, però he pres unes notes, no vaig tenir ocasió de fer-ho en ponència perquè vostès no van poder fer aleshores la defensa o, més ben dit, es va fer d'una manera molt minsa, però haig de dir que aquesta major presència de l'administració local, em sembla que el senyor Subirà ha posat de manifest que realment no es produeix en el seu text alternatiu, que una major professionalització jo diria que no és necessària, i m'explicaré: aquest matí venint cap al Parlament sentia una falca propagandística en una emissora de ràdio en la qual una caixa deia: «fa 140 anys que som vius, fa 140 anys que estem al servei de la ciutadania, etcètera». Bé, em sembla que la millor mostra que hi ha professionalitat en el si de les caixes és que fa 140 anys que estan al servei de la societat, en aquest cas una caixa catalana, de la societat catalana.

Em sembla, per tant, que la professionalitat existeix. Una altra cosa és que es vulgui traspasar aquesta professionalitat i es diu «no, no, és que no volem que mani aquest, ens convé més o ens sembla que és millor que mani l'altre, perquè el seu origen electoral ens convé més, o bé d'un municipi, o bé d'una corporació amb la qual tenim una influència més important», des de l'òptica política, no dic des de la seva, des de la seva, des de la nostra, des de la de qualsevol dels Grups d'aquesta Cambra. Però, per altra part, haig de dir que seria absolutament legítim. Per tant, jo hauria de rebutjar, he de rebutjar la manca de professionalització de què es pugui parlar.

Potenciar el Consell: absolutament d'acord amb vostès, absolutament d'acord. El Consell d'Administració, que és el màxim responsable de la institució, d'institucions que cal recordar que alguna d'elles, perr si sola, sobrepassa el milió, perdó, el bilió de pessetes, mereix tenir un Consell d'Administració absolutament responsable, potenciat i capaç de prendre decisions importants, que són les que s'estan prenent cada dia en el si d'aquestes corporacions.

Bé, anàlisi històrica a part, i per concloure aquesta primera part de la meua intervenció, jo voldria dir, senyor Armet, que la seva motivació en l'esmena a la totalitat ha estat una motivació escassa, vaga, anàlisi històrica a part i que, per tant, a nosaltres no ens ha resultat convincent i anuncio, per tant, que el nostre Grup votarà negativament aquesta esmena.

Quant a l'esmena presentada pel PSUC, jo voldria dir que hi hem trobat punts, bastants punts de coincidència. Això vol dir, simplement, que quan s'observa apolíticament en allò que es pot observar des d'una òptica no-política els temes i es busca la professionalitat o la professionalització sovint ens podem

trobar, fins i tot, des de Grups parlamentaris que no coincidim en models de societat.

Hem coincidit en l'esmena de dedicació exclusiva, la de l'article 38, que hem presentat, 153 i 154, les respectives esmenes, que són absolutament coincidents. Hem coincidit, també, en l'esmena de supressió d'un article en vocació intervencionista, del qual parlarem més endavant, que és el 44, en les esmenes respectivament 162 i 163. Hem coincidit, també en aquest cas, amb vostès, senyors del PSC, respecte l'elecció dels compromissaris, de la qual també parlarem després en una de les esmenes, en què estem d'acord amb vostès, i hem coincidit en un tema que no es contemplarà en aquesta Llei, però que jo crec que constitueix un buit legal important i perillós, i aquest que mai ha estat esmentat per vostès, senyors del PSC a la comissió, és el tema de les societats filials. És cert, ens va convèncer, o si no ens va convèncer no hi havia res més a fer, quan el senyor Subirà ens va dir que aquest tema no podia ser inclòs, i efectivament no podia ser inclòs dins de la Llei.

Sobre el tema de les societats filials, és un tema que jo entenc que s'ha de regular i aprofito la presència del President i del Conseller d'Economia en aquest debat per dir que crec que seria una bona iniciativa, que nosaltres naturalment recolzaríem, que es tractés de trobar una normativa legal que enquadri les activitats de les societats filials de les caixes.

Però aquí hi ha un perill latent que bé, es pot admetre que si durant tants anys no ha passat res no ha de passar, el representant del PSUC ja ha esmentat alguns casos en què el perill s'acostava molt. Jo els demanaria que es prengué iniciativa legislativa en aquest sentit per tal de protegir, en definitiva, la societat del que pot passar via societats participades.

Bé, hi ha, per tant, una coincidència en esmenes que he fet palesa, però el que voldria dir és que hi ha en l'esmena a la totalitat, presentada pel PSUC, jo el voldria judicar com un projecte intervencionista. És a dir, estem parlant de la intervenció que hi ha hagut fins ara i em temo que s'està propugnant una intervenció més gran encara, i una major politització, la qual cosa vol dir que segons qui parla, amb les mateixes paraules, es diuen coses absolutament diferents. Nosaltres creiem que és ara quan es podria produir aquesta politització amb el Projecte alternatiu que presentava el PSUC.

Per tant, ens sembla que no és conseqüent, en aquest cas, el PSUC amb les seves esmenes quan primer fa una esmena contra l'article 44, òbviament intervencionista, i després ens presenta un projecte alternatiu, que des de la nostra òptica és intervencionista també.

Jo voldria dir que les caixes han funcionat bé, des de la nostra òptica les caixes són una de les iniciatives més reeixides de la societat civil catalana. Han funcionat bé i han funcionat bé en moments històrics difícilíssims, com la fallida del Banc de Barcelona, o en moments històrics molt recents com la crisi general bancària que ha travessat el país.

En aquests moments, amb algunes excepcions, diguem-ne, de menor quantia, les caixes han funcionat bé. Han mantingut la confiança de l'estalvi, que és l'element fonamental. Han actuat d'eficaces intermediaris financers i quan s'ha dit en algun moment a Comissió —crec recordar— que s'havien immobilitzat, que no s'havien modernitzat jo haig de dir que una anàlisi breu, en dos minuts, dels productes d'actiu i passiu que tenien les caixes fa quinze anys i el que tenen avui és una

autèntica revolució en termes de producte. És a dir, s'han multiplicat no sé per quant, però m'atreveiria a dir que potser per 10 es poden haver multiplicat els productes d'actiu i de passiu, passant de 3 tradicionals a 30, o a 40, o a 50. És a dir, hi ha hagut una modernització, hi ha hagut una implantació en el món financer, com intermediaris avui absolutament imprescindibles.

Crec també que s'ha estat injust en parlar del fons social de la caixa... Quan a Catalunya prop de 30 mil milions es reparteixen, s'utilitzen, s'inverteixen en temes socials al llarg de l'any, es pot no estar d'acord en què els objectius a assolir siguin aquests o hagin de ser uns altres, el que no es pot dir és que no estan complint una funció social, l'estan complint i és de molta importància.

Bé, per fi penso que el text alternatiu de vostès, Il·lustre Diputat senyor Vives, no respon a un treball rigorós, potser perquè tots tenim molta feina, potser es va tractar d'agafar aquest text i, aleshores, el 24 el fem el 26, en treiem una mica al 25 i el posem en el 32... Em sembla que no és un text que podem dir que és rigorós. En qualsevol cas, ens sembla que el seu Projecte no millora el que presenta el Consell Executiu i aquesta és la raó fonamental per la qual nosaltres votarem en contra aquest projecte alternatiu, aquesta esmena a la totalitat.

I voldria acabar amb aquell poema de Stein sobre la rosa, quan a més de dir-nos, a més, que una rosa és una rosa, ens diu «i no la toqueu perquè la rosa es marceix».

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, acabat aquest debat procedeix ja d'entrar en la votació. Les farem, com és natural, separatament. Primer serà la del Partit Socialista Unificat de Catalunya, de text alternatiu, i després la de devolució, del Grup Socialista.

Per a la primera esmena que ara anem a votar; els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de l'esmena del Partit Socialista de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada també per 27 vots a favor, 74 en contra i cap abstenció.

Ara entrem, doncs, a la discussió de les esmenes a l'articulat.

La primera és del Grup Socialista i afecta el títol del capítol primer. Per defensar aquesta esmena tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, voldria anunciar-li que defensarem conjuntament les següents esmenes : la 3, la 4, la 5, la 7, la 8, la 12, la 15, la 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 30, 31, 32, 60 i 115, i anunciar-li la retirada de la 26 i la 29.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Hem volgut fer aquesta agrupació d'esmenes perquè és un tema realment de caràcter fonamentalment tècnic, aquest conjunt d'es-

menes, que tenen un denominador comú, que és el següent. El següent és si les caixes es defineixen com a fundacions i, per tant, entrem o no a veure quina és la seva naturalesa jurídica. El projecte plantejava una qüestió fonamental i és de dir : les caixes d'estalvi són fundacions i, per tant, a partir d'aquí regulem com a tals fundacions l'activitat, l'organització interna, l'estructura de les caixes d'estalvi i, per tant, és amb aquesta filosofia amb la qual es planteja el projecte.

La nostra posició és la següent : no n'hi ha cap necessitat, ni jurídica, ni política de definir la naturalesa jurídica de les caixes d'estalvis, no hi ha cap necessitat. Exemples : cap legislació anterior, ni l'Estatut del 29 de Primo de Rivera, ni l'Estatut del 33, de Largo Caballero, ni el Decret del 77, de Fuentes Quintana, mai no han establert quina és la naturalesa jurídica. Jurisprudència : sentència del Tribunal Constitucional de l'any 82, no defineix la naturalesa jurídica de les caixes d'estalvis; sentència del Tribunal Constitucional de l'any 84. I aquí voldria fer un parèntesi : és molt curiós que el Dictamen del Consell Consultiu no esmenti, en cap moment, aquesta sentència tan important, quan, per exemple, el Projecte de Llei de vostès parla de la memòria com a «font d'inspiració fonamental per a la valoració d'aquest projecte». Realment molt curiós, molt curiós que el Dictamen del Consell Consultiu no esmenti una sentència tan important per delimitar el camp de competències sobre el tema de caixes d'estalvi. Bé, la sentència del Tribunal Constitucional del 84 no defineix, en cap moment, quina és la naturalesa jurídica de les caixes d'estalvi i, si més no, l'únic que diu és el que realment diu aquest projecte, que són : «ens de caràcter social, sense finalitat de lucre», però no entra mai en la naturalesa jurídica, fonamentalment per una raó, perquè no hi havia cap necessitat, per una banda, i per una altra banda perquè realment és una naturalesa molt complexa que no es pot definir amb aquesta simplicitat, i, evidentment, l'important no és la naturalesa jurídica de les caixes d'estalvi, sinó la naturalesa de les seves activitats, el que fa necessari que hi hagi una regulació especial i, per tant, que hi hagi una llei especial que el reguli.

Un argument més, que crec que també és important i de pes, és el fet que la primera caixa de Catalunya i d'Espanya i la primera caixa que es va fundar al país diu, en el seu article primer dels seus estatuts : «es constitueix com una associació», per tant, no es constitueix com una fundació.

Per tant, nosaltres creiem que en aquesta Llei no es regulen temes tan importants com el sistema d'elecció. Hi ha buits molt importants que no es regulen en aquesta Llei. No hi ha cap necessitat d'entrar a definir quina és la naturalesa jurídica de les caixes d'estalvis, i per una raó fonamental, i és que en la mesura que el definim, el dret supletori que s'hauria d'aplicar en aquells aspectes que no es regulen per aquesta Llei seria d'aplicació la Llei de Fundacions. I amb això voldria ser del tot taxatiu citant un paràgraf del Dictamen del Consell Consultiu, que diu : «La Llei catalana de Caixes d'Estalvis és del tot independent de la Llei de Fundacions Privades». Per tant, en la mesura que tant a l'article 16 com a l'article primer, en què es defineix el caràcter de fundacions, és evident que en aquells aspectes que no es regulen en aquesta Llei serà d'aplicació la Llei de Fundacions i, per tant, entraria en una greu contradicció, en un greu problema d'aplicació que, realment, quan el legislador va fer la Llei de Fundacions no preveia, en cap moment, que

les caixes d'estalvis fossin fundacions, perquè tenen un caràcter totalment distint.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà. Serà també contra tot el conjunt...

El Sr. SUBIRÀ : Bé, jo abans de començar, vagi per endavant el meu agraïment a aquesta agrupació d'esmenes, que és plenament coherent. Efectivament són totes les esmenes que fan referència a la naturalesa de les caixes d'estalvis. Miri, a nosaltres, que el senyor Primo de Rivera no definís la naturalesa de les caixes, doncs no ens impressiona gens, que tampoc no ho fes el senyor Largo Caballero, no ens impressiona ni gota tampoc i que el senyor Fuentes Quintana es descuidés de fer-ho, doncs, ens sembla que, en tot cas, és atribuïble al senyor Fuentes Quintana. També amb excusa del senyor Fuentes Quintana he de dir que el Decret 2290 és un Decret de regulació d'òrgans de govern, no és una regulació completa de les caixes d'estalvis i, per tant, es pot passar tranquil·lament de fer la definició de la seva naturalesa. Però, és clar, vostè ha citat el Dictamen del Consell Consultiu, i n'ha citat, si no recordo malament, cinc paraules del Dictamen. El Consell Consultiu, en aquest tema, he de dir que pràcticament tot el fonament segon del Dictamen i tot el fonament segon no els el llegiré, no pateixin, però sí que els llegiré alguns paràgrafs d'aquest fonament segon. Diu : «Les caixes d'estalvis no són entitats o institucions de dret públic ni ens públics institucionals de caràcter econòmic, ni òrgans de les administracions públiques», recordin-ho, tot això, perquè no són òrgans de les Administracions públiques, ni són Administració pública ni en formen part, ni són Administració pública ni en formen part. Per tant, no estan assistides de cap mena de potestat pública. En conseqüència, en principi, són particulars i es regeixen pel dret privat. Continua i diu : «ara bé, no tant pel seu caràcter fundacional com per la naturalesa diversa de les seves múltiples activitats es fa necessari que, a diferència d'empreses mercantils o civils, depenguin en la seva actuació sota la disciplina de normes especials d'un règim d'intensa intervenció administrativa. No essent persones públiques ni particulars, que es regeixen pel principi de l'autonomia de la voluntat, les caixes d'estalvis constitueixen un *tertium genus*, que demana d'un costat una normativa específica i, de l'altra, una interpretació de les normes generals adequades a la seva naturalesa. Esquemàticament, les caixes són —escoltin bé això—, les caixes són patrimonis privats finalitzats, patrimonis privats finalitzats, i llavors diu : «tot i tenint present que el Parlament de Catalunya, fent ús de la seva competència autonòmica, reconeguda en l'article 9.24 de l'Estatut d'Autonomia, va aprovar la Llei 1/1983, sobre Fundacions Privades, resulta explicable l'elaboració de la Llei que dictaminem, perquè les caixes d'estalvis constitueixen una modalitat molt caracteritzada d'entitat fundacional.»

És a dir, senyores i senyors Diputats, el Consell Consultiu diu : «És legítim, és lògic i natural que, existint per part del Parlament de Catalunya una Llei de Fundacions Privades, i donat que les caixes són, tenen naturalesa fundacional» —ho repeteixo, eh!— «constitueixen una modalitat molt caracteritzada d'entitat fundacional.» I llavors el Consell Consultiu conclou : «Donat això, és natural que es desenvolupi aquesta re-

gulació específica per les caixes d'estalvis amb una llei específica per a elles mateixes, però en cap moment contradiu, sinó que dóna suport i reforça el que aquesta regulació específica per a les caixes d'estalvis es pugui fer, i es faci, efectivament, que són entitats de naturalesa fundacional.

Nosaltres, que estàvem convençuts d'això ja, quan vam conèixer el projecte del Govern, el vam conèixer, el vam estudiar i ens va convèncer aquest plantejament hem quedat més refermats en aquesta posició en llegir i estudiar profundament el Dictamen del Consell Consultiu. Abans m'he referit, en fer el torn en contra a l'esmena a la totalitat que per a nosaltres l'eix entorn del qual es desenvolupa la regulació específica per a aquestes fundacions molt particulars, que són les caixes d'estalvis, és la seva naturalesa fundacional. Lògicament i coherentment, ens oposarem, doncs, a totes les esmenes que han estat defensades.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Continuant amb les esmenes d'aquest article primer, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre representant del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, per a defensar la seva esmena número 6, que és de modificació.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, anunciant-li que també agrupariem l'esmena número 6, amb les esmenes 11 i 14, que tracten fonamentalment de reconduir el tema del protectorat, que, en el Projecte de Llei s'estableix que es farà per la via del Departament d'Economia i Finances, per col·locar-lo a l'aixopluc de l'Institut Català de Finances. Entenem que la concepció d'aquest institut com un organisme globalitzador de tot el sistema financer que d'una manera o altra depèn o es relaciona amb la Generalitat, faria bo d'atorgar-li aquest caràcter i, en definitiva, estariem potenciant un institut creat per aquesta Cambra que ha de tenir aquestes funcions en el futur a Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President, des del mateix escó, si em permet. Bé, la Llei no és cert que assigni les funcions del protectorat a la Conselleria d'Economia i Finances, en alguns casos les assigna a la Conselleria d'Economia i Finances, però la Llei específica, en determinades situacions concretes que el que ha de tenir les actuacions i la intervenció ha de ser no el Conseller d'Economia i Finances, ni el Departament d'Economia i Finances, sinó el Consell Executiu. És a dir, el protectorat té una funció de caire general que, generalment és exercit, les seves funcions, pel Departament d'Economia i Finances, però en alguns casos específics que, alguns via esmena van ésser introduïts, assenyala que això ho ha de fer el Consell Executiu.

Nosaltres no neguem la possibilitat que algunes d'aquestes funcions del protectorat siguin delegades a l'Institut Català de Finances, perquè, efectivament, la mateixa Llei de l'Institut Català de Finances estableix la possibilitat de rebre, és a dir, de ser el receptor de delegacions en aquest sentit —i en altres sentits— per part del Consell Executiu i per part del Departament d'Economia i Finances. Per tant, no ho neguem, però pensem que tal com queda redactada la Llei, i especificant en cada cas qui ha de fer la intervenció és millor, i que si en algun cas es vol fer aquesta delegació a l'Institut Català de Finances es pot fer, queda autoritzada, és a dir, no queda prohibida i, per

altra banda, està autoritzada per la Llei de Creació de l'Institut Català de Finances. Per tant, ens sembla que aquestes esmenes són rebutjables.

El Sr. PRESIDENT : Ara pertoca d'intervenir novament al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat per a la defensa de l'esmena número 9.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Aquesta esmena el que pretén és dir el següent : «que s'entenen incloses dins les caixes d'estalvis subjectes a aquesta Llei, les societats filials que depenguin d'aquelles.» Entenem que aquest és un dels temes centrals de tot intent de regular globalment les caixes d'estalvis en el nostre país, que es tracta, en definitiva d'afrontar allò tan socorregut de «feta la llei, feta la trampa», per tal que no sigui realitat després de l'aprovació d'aquesta Llei a casa nostra.

És evident que el tema segurament requeriria molt més estudi del que va permetre el debat del que abans ja hem situat en Ponència i en Comissió, però entenem que cal col·locar-lo a debat, encara que en aquells dos tràmits no se'ns deixés fer. És obvi, d'altra banda, que la sortida que es va donar en Comissió dient : «no podem regular societats anònimes» és una sortida massa fàcil per treure's del damunt aquest tema, i que, segurament, com recordava abans el Diputat senyor Romera, una part d'aquestes societats són regulables des del Parlament de Catalunya. Per tant, nosaltres, entenem que la Llei que estem fent, per dir-ho d'una manera poètica com ell feia, intenta regular les arrels de quelcom, quan les fulles de l'arbre ja estan col·locades sobre la finca del veí i, per tant, difícilment podrem recollir la globalitat del problema. Entenem nosaltres que no estaria de més amb aquesta esmena que primer l'assemblea de la caixa, i segon el Departament d'Economia i Finances poguessin controlar mínimament aquelles societats filials. Ara no les controlen ni els uns ni els altres. Per tant, nosaltres entenem que estem fent una Llei que no contempla l'aparició dels nous fenòmens i és en aquesta línia que parlàvem d'una Llei continuista. Seguint aquest fil, jo diria que estem fent una Llei antiquada i, per tant, des de la nostra concepció, una Llei no acceptable.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. A mi em sembla que és una mica incoherent afirmar que les societats filials no són controlades ni pel consell d'administració de l'entitat pare. És una espècie de contradicció lògica. El que passa és, senyor Maties Vives, que aquesta Llei —que a vostè no se li amaga després dels torns que hi ha hagut especialment a les esmenes de la totalitat—, és una Llei que ha de ser especialíssimament curosa i, per això també els he agraït als Grups que van demanar el Dictamen del Consell Consultiu que ho fessin, és una Llei amb la qual s'ha de ser especialment curós en tots els temes que puguin estar en el límit de la inconstitucionalitat.

I a vostè no se li amaga que, si en aquesta Llei, entréssim en la regulació de societats filials, que normalment tenen la forma de societats anònimes, estariem incidint en dret mercantil que, com vostè sap, seria un terreny enormement perillós de cara a una possible interposició de recurs contra aquesta Llei.

Nosaltres no neguem la possibilitat que, a través d'un estudi curosíssim per no incórrer en aquests aspectes d'inconstitucio-

nalitat, en el futur es puguin fer regulacions addicionals per regular, de la manera que sigui possible, aquestes entitats filials, però ens semblaria d'una imprudència absolutament temerària admetre aquesta esmena i admetre l'esmena que va exactament a continuació, en un sentit similar, del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Pertoca ara al Grup Socialista de defensar la seva esmena número 10. El senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. En primer lloc, dir-li al senyor Subirà que, quan ha llegit el Dictamen del Consell Consultiu, l'hauria hagut de llegir sencer; l'hauria hagut de llegir sencer, perquè, a les conclusions, no hi ha arribat, i en les conclusions diu que no seria encertat interpretar que la Llei de Fundacions Privades constituï, en l'àmbit autonòmic, una llei general a les prescripcions de la qual hagi d'adaptar-se aquesta Llei de Caixes. Per tant, evidentment, s'hauria de llegir sencer el Dictamen.

Entrant en l'esmena en qüestió, nosaltres creiem el següent : les caixes d'estalvi de Catalunya administren més de dos bilions de dipòsit l'any; és una xifra realment important. Això vol dir que hi ha un desenvolupament econòmic important, de la seva activitat financera i mercantil, com a caixes d'estalvi, i que aquest desenvolupament no es fa des del si de la seva caixa, sinó que s'està fent fonamentalment avui, i fonamentalment, per salvar les barreres que imposa la llei, fonamentalment, que la seva activitat s'ha de centrar en el seu territori, on és, fonamentalment, les caixes catalanes han de situar la seva activitat a Catalunya, i per salvar aquest problema i aquesta paret, el que s'està fent, fonamentalment, és la creació de societats participades per les caixes en la mesura que aquesta activitat se situa fora del territori de Catalunya.

Per tant, fonamentalment, pel criteri que el conjunt de l'activitat econòmica que genera una caixa d'estalvi estigui subjecte a aquesta Llei, i per una altra banda, perquè aquesta activitat econòmica no se situï fora del territori de Catalunya, fonamentalment, nosaltres creiem que és important que aquest aspecte resti recollit en la Llei.

Ara bé, el senyor Subirà planteja un problema de possible inconstitucionalitat en la mesura que aquest precepte podria plantejar l'aplicació del dret mercantil en la mesura que puguin ser societats anònimes; jo voldria i li aconsellaria que es llegís amb cura el conjunt del Projecte, i que, en definitiva, això, l'aplicació d'aquest precepte, simplement faria referència, fonamentalment, quant a passar informació, quant a un control molt més lax, no una intervenció realment important, com és en el cas de la caixa d'estalvis.

Per exemple : «El Consell Executiu tindrà potestat, a partir d'aquesta Llei, de suspendre acords dels consells d'administració; tindrà potestat per suspendre òrgans de govern». Això, aquesta potestat, la tindrà. En canvi, aquesta potestat no l'hem establert nosaltres per a les empreses filials o per a les empreses participades; per tant, ja som conscients d'aquests problemes. Per tant, del que es tracta és que hi hagi un control o una intervenció, no tan rigorosa, no tan ferma, però sí un coneixement important per saber quina és l'activitat que porten les caixes d'estalvi fora del seu nucli central i, per tant, que això està creant tota una xarxa, tota una activitat paral·lela que, en definitiva, escapa al control públic, i que aquest és el seu objectiu.

Per tant, si volem que hi hagi un control públic de tota la seva activitat, aquest precepte és fonamental.

El Sr. PRESIDENT : Per al torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. Bé, el senyor Santiburcio m'ha explicat els problemes, i amb els problemes estic disposat a coincidir, i jo he dit en la meua intervenció anterior que no estem pas tancats que en el futur —i potser en un futur relativament proper— es pogués fer el tipus de regulació que vostè diu, essent enormement curós a no entrar en el terreny del dret mercantil.

Però, és clar, vostè ens proposa una esmena que, en cas que fos acceptada, requeriria una lectura molt favorable, com la que vostè entén que fa, en el sentit que no entràriem en inconstitucionalitat. Com que nosaltres, en aquest sentit, no volem córrer cap risc, preferim, ara, votar en contra d'aquesta esmena que vostè no m'ha dit en cap moment que la seva acceptació no incrementés substancialment el risc de poder presentar un recurs exitós d'inconstitucionalitat contra aquesta Llei.

Com que nosaltres, aquest risc, no el volem córrer, nosaltres ens oposarem que en aquesta Llei s'entri en la regulació de societats filials que, com tothom sap, tenen la majoria de vegades la forma de societats anònimes.

El Sr. PRESIDENT : Hem acabat ja la discussió de les esmenes d'aquest article primer, i, per tant, anem a passar a la votació successiva d'aquestes esmenes.

Els qui siguin favorables a l'esmena al títol del capítol, que és la número 3, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació de l'esmena següent : número 4, article primer, apartat primer.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Bé, ara anem a sotmetre a votació l'esmena 5, del Grup Socialista, que correspon a l'apartat segon de l'article primer.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de l'esmena número 6, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, també a l'apartat 2.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 4 vots a favor, 67 en contra i 16 abstencions.

Bé, l'esmena 7 ha decaigut; suposo que no hi ha inconvenient a reconèixer-ho, eh? L'esmena 8, que és la que ara anem a

sotmetre a votació, del Grup Socialista, correspon a l'apartat tercer.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que es posin drets.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Ara correspon de votar l'esmena número 9, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Finalment, correspon de votar ara l'esmena 10, del Grup Socialista, que també és de l'apartat tercer.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 61 en contra i 6 abstencions.

Ara, hem de passar a la votació del text del Dictamen. Es pot fer conjuntament, o es demana votació separada? *(Pausa.)* Bé, doncs, anem a votar el text del Dictamen per a aquest article primer, comprenent-hi el títol del capítol primer.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest Grup, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest conjunt descrit, ha estat aprovat per 67 vots a favor, 18 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'article segon. Falta defensar l'esmena 13, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. En aquesta esmena, el que es tracta és de situar entre els objectius del protectorat de la Generalitat el fet que les activitats pròpies de les caixes s'ubiquin en el marc de la programació econòmica d'aquesta Generalitat. A ningú no se li escapa que l'objectiu d'aquesta esmena és incrementar la presència de les orientacions programades des del Consell Executiu en el nostre sistema financer, entès des de la nostra òptica com un pas intermedi cap a la creació d'un sector públic prou important a casa nostra, dintre d'aquell sistema.

Però, per fer això, cal programar l'economia, sense impositcions, però amb un dibuix clar dels objectius, dels mecanismes a emprar i del paper de les mateixes caixes d'estalvi. És clar que el Consell Executiu rebutja aquesta programació, perquè rebutja tota política econòmica —entenem nosaltres— que no sigui la de l'esquix, la de la pedregada, la de l'activitat intersticial, si se'm permet, la de l'ara aquí, ara allà, ara això, ara allò, sense cap fil conductor ni cap objectiu concret.

En aquesta òptica, què els interessa, entenem nosaltres, al Consell Executiu, de les caixes? Els interessa, fonamentalment, que les continuïn traient d'atzucacs al final de cada mes

o d'alguns mesos, i els interessa no tocar res —potser per por, potser per comoditat, potser per feblesa—; en qualsevol cas, per conservadorisme.

Nosaltres entenem que les caixes han d'ajudar el país en totes les seves activitats, no només a partir de la seva obra social, i que això només és possible des de la programació, i col·locant-les al bell mig d'aquesta, sense impositcions, però ajudant que siguin un instrument clau en el redreçament de Catalunya.

Des d'aquesta òptica, nosaltres entenem que això només és possible a partir de situar la seva activitat dins el marc de la programació econòmica del Consell Executiu de la Generalitat, si és que en té.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President, nosaltres creiem, en canvi, que de la millor manera que les caixes farien un servei, faran un servei i estan fent un servei a la societat catalana, és des de la professionalitat que es propugna, no solament des del nostre Grup, sinó també des del Grup Socialista, i això, evidentment, no està en contraposició amb la planificació que proposa el senyor Vives, però, en canvi, sí que aquest principi de la programació significaria una intervenció directa en unes entitats, que tal com he llegit abans en el Dictamen del Consell Consultiu, el Consell Consultiu i nosaltres, entenem que són ens privats, i que, per tant, se'ls ha de respectar un grau important d'autonomia.

Això no vol dir que no estiguin fora de regulació, és a dir, hi ha tota una sèrie de regulacions en aquesta llei, hi ha tota una sèrie de possibilitats d'intervenció i d'orientació de la seva activitat —que ja hi arribarem quan arribi el moment de les esmenes oportunes—, i que a nosaltres ens semblen plenament suficients (*remor de veus*.)

Però pensin, per acabar, que l'única objecció que el Consell Consultiu troba en el Dictamen d'aquesta llei és precisament una objecció d'excessiva intervenció en un moment determinat. Nosaltres hem presentat una esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, que evidentment defensarem, i em sembla que amb el que he dit n'hi ha prou per entendre que votarem en contra d'aquesta esmena, i això no ha estat més que una reproducció sectorial d'aquell debat, senyor Maties Vives, que tenim cada any en els Pressupostos, que vostè fa l'esmena paradoxal, que consisteix a —que té una certa eficàcia parlamentària, evidentment— demanar la supressió del Departament que ha de fer una activitat per assimilar la que vostè propugna, i com que vostè vol que en faci molta més, llavors precisament per això li supprimeix la consignació pressupostària.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ja hem substanciat totes les esmenes de l'article 2, i tenint en compte que l'esmena número 11 del Partit Socialista Unificat de Catalunya s'ha de considerar decaiguda, anirem a votar, doncs, les esmenes, successivament l'esmena 12, al paràgraf primer, i la 13, al paràgraf quart.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 12, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 20 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a votar l'esmena número 13 al paràgraf quart, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Anem, ara, a la votació del text del Dictamen. Podem fer-ho conjuntament, no hi ha ningú que s'oposi a la votació conjunta del text del Dictamen? Anem a votar-lo, doncs.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article segon, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 2, ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (*Pausa*.)

A l'article 3, han estat defensades ja les dues esmenes que hi havia, per tant, podem procedir ara a la seva votació successiva.

Els qui siguin favorables a l'esmena 14, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

L'esmena següent s'ha de considerar decaiguda. Suposo que no hi haurà cap inconvenient a acceptar-ho així; per tant, no cal sotmetre-la a votació. Hem de votar ara, doncs, el text del Dictamen per a aquest article número 3. Podem fer-ho conjuntament, suposo, eh?

Els qui siguin favorables a aquest article 3, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 3, ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

A l'article 4, l'esmena número 16, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, no ha estat defensada, per tant, la sotmetem ara a defensa.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Moltes gràcies, senyor President. Anunciar-li que agruparíem aquesta esmena amb l'esmena número 105, i dir-li d'entrada al senyor Subirà que no confongui els termes. És a dir, planificar no és el mateix que programar, és quelcom substancialment diferent. Jo els deia abans que vostès no entenen —jo crec que no volen entendre— aquesta distinció, perquè els va bé per a la seva argumentació, i que intervenir és diferent d'orientar. Jo he parlat abans de programar i d'orientar, mai de planificar ni d'intervenir.

I li vull recordar que aquesta esmena que vostès s'han vist obligats a presentar després del Dictamen del Consell Consultiu, que elimina una part de l'intervencionisme que té l'actual Projecte de Llei, nosaltres l'havíem presentada ja en tràmit d'esmenes, eliminant, precisament, aquest intervencionisme. Que quedi clar això, senyor Subirà.

Què demanem amb aquesta esmena? Demanem que el Parlament fixi les bases de la inversió en obra social —llegeixi's

bé—, respectant sempre la llibertat de cada caixa per escollir les inversions concretes. Dos arguments jo crec que avalen aquesta petició : el que s'està fent i no s'hauria de fer, i el que cal que es faci. Què s'està fent i no s'hauria de fer? S'està utilitzant l'obra social, sovint, com un mecanisme publicitari encoberit. S'està utilitzant l'obra social per divulgar activitats amb esperit comercial, en lloc de corregir desequilibris, en lloc d'ajudar els sectors més desvalguts —amb expressió que li agrada al Molt Honorable President de la Generalitat— de la nostra societat; en definitiva, s'està impeding fer obra social.

Què s'hauria de fer? Des de la nostra concepció, s'haurien de col·locar uns recursos al servei de la collectivitat, amb voluntat d'ajudar a corregir desequilibris, socials, econòmics, territorials, etcètera. Recursos que tornarien a la societat per ajudar a millorar-la amb mentalitat globalitzadora. Per això, nosaltres demanem que el Parlament estableixi les prioritats, que assenyali les principals mancances, i que cada caixa inverteixi segons el seu criteri. És a dir, el Parlament orienta, la caixa decideix.

Perills que això ho faci el Consell Executiu? Jo diria que el fet de considerar l'obra social com una complementarietat de les pròpies inversions, o el d'una politització executiva, per tant intervencionista, de les opcions plantejades, en la mesura que el Consell Executiu no representa per si mateix la sobirania popular. Jo diria que les caixes, en l'actualitat, en d'altres casos en la seva obra social fan beneficència amb una activitat que correspon inequívocament al Consell Executiu.

Per trencar aquesta dinàmica, nosaltres no hi veiem altra solució que sigui el Parlament qui fixi les bases de la inversió d'aquella obra social, deixant molt clar que després cada caixa pugui decidir, sobre la base d'aquestes orientacions, les inversions concretes que realitza.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Nosaltres, com que en considerar les esmenes, concretament aquella a la qual s'ha referit el senyor Maties Vives a l'article 44, no vam tenir l'oportunitat d'escoltar les seves explicacions, ens pensàvem que era una d'aquelles esmenes paradoxals que presenta de tant en tant. Ara ja entenc que no, eh? ja ho entenc.

Referint-me ja concretament a l'esmena que ens ocupa, nosaltres pensem que el text de l'article és suficientment clar, i ens ofereix suficients garanties. El llegiré en acabar la meua intervenció, però abans deixi'm dir-li una altra cosa, encara. Si vostè es prengué la molèstia de repassar estrictament de dalt a baix i de debò l'obra social de les caixes d'estalvis, no nego que podria trobar defectes que nosaltres creiem que es poden esmenar amb l'article que proposem, però, en canvi, crec que reconeixeria que els qualificatius que vostè ha aplicat a l'obra social de les caixes, són injustos.

Llavors, concretament ja per acabar, els llegeixo el que diu l'article, que nosaltres donarem per defensat amb la seva lectura. Diu : «Les caixes d'estalvis han de realitzar una obra social pròpia, i en col·laboració amb altres institucions públiques i privades. El Govern de la Generalitat ha de desenvolupar una tasca orientadora en matèria d'obra social, assenyalant mancances i prioritats, respectant tanmateix la llibertat de cada caixa d'estalvis quant a l'elecció de les inversions concretes.»

Res més, senyor President; votarem en contra de l'esmena,

de les dues esmenes defensades.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, anem a la votació d'aquesta esmena número 16, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 18 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Anem, ara, a votar el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 4, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 4, ha estat aprovat per 65 vots a favor, 3 en contra i 16 abstencions.

(El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Segon el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Les tres esmenes presentades a l'article cinquè han estat ja defensades, per tant, passariem a la seva votació, que si no hi tenen inconvenient les podríem fer agrupades. Hi ha algun Grup parlamentari que tingui algun inconvenient? (Pausa.) Doncs podríem fer agrupades les tres esmenes, la 17, la 18 i la 19.

Vots a favor de les esmenes?

Els senyors Diputats que estiguin en contra de les tres esmenes?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

Les tres esmenes han estat refusades per 19 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Anem a passar, doncs, a la votació del text del Dictamen per a l'article 5, també globalment.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets, per favor.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'article cinquè ha estat aprovat per 65 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article sisè, on hi ha dues esmenes presentades, que ja han estat defensades. També, si no hi ha inconvenient, les votariem conjuntament... perdó, hi ha una esmena no defensada del Grup parlamentari del PSUC. (L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)

El Sr. VIVES (de l'escó estant) : N'anunciem la retirada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Molt bé, gràcies. Votariem, doncs, les quatre esmenes presentades, l'esmena 20, 21, 22 i 23.

Vots a favor de les esmenes, que es posin drets, per favor.

Vots en contra de les esmenes?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

Passem a votar, doncs, el text del Dictamen per a l'article sisè.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article sisè, que es posin dempeus, per favor.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen per a l'article sisè ha estat aprovat per 70 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Passem a l'article setè. L'esmena 25 ha estat ja defensada; per tant, podem procedir a la seva votació.

Vots a favor de l'esmena, que es posin drets, per favor.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus, per favor.

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena 25 ha estat refusada per 28 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

L'article 7 del Dictamen és el que correspon ara de votar.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article setè del Dictamen, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'article setè ha estat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

A l'article vuitè no hi ha cap esmena; per tant, passem directament a la seva votació.

Si els plau, els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article vuitè, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els qui s'abstinguin?

L'article vuitè ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

A l'article novè hi havia una esmena que ha estat retirada. Passem, doncs, a la votació directa del text del Dictamen.

Els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus, per favor.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'article novè ha estat aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Passem ara a l'article 10, en què hi ha presentades dues esmenes, la primera de les quals pel Grup parlamentari del PSU. Té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament, aquest article és el que regula les condicions amb les quals el Departament d'Economia i Finances pot autoritzar la fusió, l'absorció entre caixes diverses.

El que plantejem nosaltres és que, entre aquestes condicions, s'hi estableixi la necessitat del respecte pel manteniment dels llocs de treball dels empleats de les caixes afectades. Entenem que es tracta d'una condició evident, i no compartim els arguments que se'ns van donar en Comissió que, d'una manera o d'una altra, venien a dir que moltes fusions i absorcions es fan, precisament, per permetre adequar plantilles.

Nosaltres entenem que això és absolutament contrari a la mentalitat del que ha de ser una caixa d'estalvis de casa nostra, i, precisament per això, demanem garanties, i quina millor garantia hi ha que demanar que el Departament d'Economia i Finances vetlli perquè, quan es produeixi una fusió o una absorció entre dues caixes o més caixes, es puguin mantenir els llocs de treball en totes i cadascuna de les circumstàncies d'aquella fusió o d'aquella absorció.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en

contra, el senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, sí, jo estic molt content de veure que el senyor Maties Vives, darrerament, llegeix les seves intervencions, i n'estic content perquè el portaveu del Partit Socialista Unificat, habitualment renya els nostres Diputats perquè llegeixen les seves intervencions.

Bé, anant al contingut de l'esmena, miri, nosaltres pensem que aquest article garanteix les coses que una llei d'aquesta naturalesa ha de garantir, que són que l'entitat absorbida o les que es fusionen no estiguin en liquidació, i que es garanteixin, que hi hagi garantia per als impositors i creditors de les caixes que es fusionen.

El senyor Armet, abans, ha parlat, en la seva intervenció en el torn de totalitat, de moltes coses; en moltes, estàvem en desacord, però en algunes —i no poques— també estàvem d'acord, i ell ha parlat de la necessària competitivitat i dels costos d'intermediació financera d'aquestes entitats i de la seva professionalització; hi estem molt d'acord. I això pot provocar —no com diu el senyor Maties Vives, sempre— alguna vegada la conveniència de fusió per precisament, reduir els costos d'intermediació financera. Ens sembla que les garanties relatives als llocs de treball estan cobertes o deuen estar cobertes per la legislació laboral pertinent i per les garanties pertinents en aquest terreny, però ens sembla que en aquesta Llei seria disfuncional la incorporació d'aquesta lletra c) que proposa el Partit Socialista Unificat.

Moltes gràcies, senyor President.

(*L'l. Sr. Ribó demana per parlar.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Digui'm.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Per al·lusions, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : No, miri, no hi ha hagut al·lusions.

El Sr. RIBÓ : Hi ha hagut al·lusions directíssimes a intervencions, a paraules meves sobre els Diputats de la majoria, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : No, no hi ha hagut al·lusions a la persona, el senyor Diputat deia que en les seves intervencions pot renyar...

El Sr. RIBÓ : El Portaveu del Grup del PSUC és una persona concreta, a la qual s'han fet al·lusions a manifestacions d'ell, i voldria fer, breument, una exposició sobre aquestes al·lusions.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : La Presidència considera que no hi ha hagut al·lusions, diguem-ne, a l'actuació de la persona, sinó simplement un comentari respecte a una activitat que no es pot considerar contrària ni a l'honor ni al comportament, ni tampoc a l'activitat d'un Grup parlamentari ni d'un Diputat.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, hi ha hagut al·lusions a manifestacions concretes, no a res més que això. (*Remor de veus i rialles.*) Se m'ha dit que jo renyava els Diputats; no sóc ningú per renyar, i només jo m'he queixat, de vegades, que no hi hagués relació directa entre les nostres argumentacions i la resposta del Grup de la majoria.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Senyor Ribó, diguem que no hi ha motiu per tenir la paraula per al·lusions, en aquest cas. Gràcies. (*Remor de veus.*)

Passem ara a la votació, doncs, de l'esmena 27, que ha estat

ja debatuda.

Vots a favor de l'esmena 27.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha estat refusada per 24 vots a favor, 71 en contra i cap abstenció.

Votem ara el text del Dictamen per a l'article 10.

Els senyors Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 10, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 71 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara a l'article 11, on hi havia dues esmenes, una de les quals ha estat retirada, i queda, per tant, per ser discutida, l'esmena número 28, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Té la paraula el senyor Torres.

El Sr. TORRES : Honorable President, senyores i senyors Diputats, amb la vènia de la Presidència, em permetré defensar les esmenes 45, 60, 160, 181 i 182.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : 45, 60...

El Sr. TORRES : 45, 60, 160, 181 i 182.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : ...i 182. Moltes gràcies.

El Sr. TORRES : El mateix text del Dictamen per a l'article 11 dona una merescuda importància als possibles processos de liquidació i dissolució de les caixes.

El procés liquidatori haurà d'estar controlat per un representant de la Generalitat, el qual actuarà sota la dependència del Govern, que l'haurà demanat prèviament.

En darrera instància, la dissolució o liquidació haurà de ser autoritzada pel Govern de la Generalitat. Nosaltres ens adhirim sense reserva a aquesta intervenció directa i decisòria de l'Executiu en uns esdeveniments tan transcendents. Transcendents perquè poden tenir moltes repercussions socials, i una incidència directa en l'economia general del país i en els interessos privats.

Creiem, doncs, que és aconsellable aquesta intervenció i aquest poder decisor, però també volem afirmar que una altra de les institucions de la Generalitat, que és el Parlament, hauria de tenir en aquest article 11 un tracte més favorable del que se li dona, car ignora totalment la seva existència.

Sabem perfectament que el Parlament no pot intervenir d'una manera directa i activa en els processos liquidatoris, perquè això escaparia, certament, als seus àmbits competencials. El que nosaltres demanem en l'esmena número 45 és únicament que es doni compte, a la Comissió corresponent, de les actuacions que hagi fet el Conseller d'Economia i Finances en nom del Govern. No es tracta d'autoritzar ni d'aprovar; es tracta, solament, d'escoltar els detalls d'unes actuacions que poden interessar molts milers de ciutadans i que poden posar en joc molts interessos.

Pel que fa a l'esmena número 60, ens cal manifestar la nostra satisfacció pel fet que la Comissió va aprovar la seva primera part, que preconitzava l'addició de les entitats territorials creades per la Generalitat —esmena, naturalment, del nostre Grup parlamentari.

Per contra, manifestem que retirem la segona part de l'esmena, que encara quedava viva per fer la seva defensa en el Ple, i

que pretenia la inclusió del Parlament de Catalunya com a col·lectiu participant de l'assemblea general.

L'esmena 160, a l'article 43, tendeix a donar una major solemnitat a l'establiment de les inversions computables en els coeficients d'inversió de les caixes d'estalvis amb domicili central a Catalunya.

Malgrat l'aparença d'una operació tècnica normal, que podia ser resolta amb la sola intervenció del Departament d'Economia i Finances, no hem d'oblidar que el mateix text de l'article podria fer-nos oblidar que es tracta d'una actuació en el marc de les bases i de l'ordenació del crèdit i de la política monetària de l'Estat. És a dir, que es tracta d'unes actuacions subjectes o exposades a problemes de delimitació de competències, de possible conflictivitat, i és per això que nosaltres demanem una triple cautela : primer, que sigui el Conseller, i no el Departament, el proponent; segon, que l'establiment efectiu el faci el Govern de la Generalitat, i, tercer, que s'informi d'aquestes actuacions la Comissió corresponent del Parlament.

L'article 59 del Dictamen, a què es refereix la nostra esmena número 160, planteja el cas gravíssim de suspensió dels òrgans de govern i direcció de les caixes d'estalvis, i la possibilitat d'intervenció d'aquestes. Ens parla, també, de l'eventualitat de greus irregularitats administratives o econòmiques, esdeveniments que poden suscitar conseqüències molt importants.

És cert que el paràgraf tercer introdueix la cautela que l'acord d'intervenció haurà de ser motivat i haurà d'expressar el seu abast i limitacions; la nostra esmena 181 no és contradictòria amb la filosofia del Dictamen, ja que es limita a sol·licitar que l'abast i les limitacions dels acords d'intervenció siguin comunicats, simplement comunicats, a la Comissió corresponent del Parlament.

En fi, l'esmena número 182 expressa el desig d'una informació global del funcionament de les caixes durant cada exercici anual. No es tracta de demanar al Conseller d'Economia i Finances que acudeixi al Parlament com un responsable bancari qualsevol. El que volem nosaltres és que aquesta que adreça el Conseller al Parlament seria bona per dues raons essencials, primerament, perquè la Llei de Caixes dona a l'Executiu i sobretot a la figura del seu Conseller de Finances unes atribucions molt considerables i creiem que és bo que sigui així, però, en contrapartida, també pensem que l'organisme que ha confert totes aquestes atribucions, que és el Parlament, que és el Parlament, té dret no pas a esmenar la plana a ningú, sinó a ser informat sobre el funcionament de les caixes, és a dir, oferir una visió de conjunt de la trajectòria seguida per aquestes entitats que constitueixen uns components cabdals del sistema financer català.

En segon lloc, un altre argument que aconsella l'adopció de la nostra esmena és, precisament, la importància i la possible repercussió del funcionament de les caixes. És evident que l'objecte de la nostra esmena seria desplaçat si es tractava d'una entitat bancària o societat qualsevol, però és evident que no és així, que el conjunt de caixes d'estalvis amb domicili central a Catalunya representen un potencial econòmic i social de primera magnitud, potencial que, en certa manera, està controlat pel Govern de la Generalitat i que pot arribar a condicionar la vida econòmica i financera del país. És per aquestes raons que ens atrevim a pensar que un balanç explicatori una vegada l'any no és una petició exagerada.

I, per acabar, voldríem insistir que les cinc esmenes que hem tingut l'honor de defensar no tenen altra motivació de conjunt que el desig que el nostre Parlament sigui el testimoni dels fets socials i econòmics rellevants que es produeixen al país, i és evident que tot el que afecta les caixes d'estalvis té o pot tenir aquesta rellevància. I és per aquests motius que hem demanat la seva intervenció passiva en alguns dels preceptes d'aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en contra té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, pujo a la tribuna per fer aquest torn en contra en un sentit de cordial discrepància amb el Grup d'Esquerra Republicana. Per què dic cordial discrepància? Perquè el Grup d'Esquerra Republicana ha tingut una important contribució en la confecció d'aquest Projecte de Llei, d'aquest Dictamen, millor dit, no del Projecte, i això es posa de manifest en el fet que, si no recordo malament, al voltant de vint esmenes del Grup d'Esquerra Republicana van ser acceptades en el tràmit de Comissió i recomanades bona part d'elles ja prèviament per la Ponència. Però queden uns quants aspectes de discrepància —insisteixo—, de cordial discrepància, que simplement el que poden és donar aquí la imatge que no hi ha punts d'acord. És que els punts d'acord han estat prèviament en la Comissió. *(Remor de veus.)*

En relació amb les esmenes que s'han defensat, concretament, i que queden en vigor perquè he entès, senyor President, si no ho he entès malament, que una de les esmenes esmentades, la part que quedava viva, perquè l'altra part va ser acceptada, ha estat retirada. Les que queden vives fan referència a uns rendiments de comptes en el Parlament sobre determinats aspectes de les caixes d'estalvis.

Nosaltres pensem que les qüestions que regulem en els articles objecte d'aquestes esmenes són clares prerrogatives de l'Executiu, i pensem també que el Parlament, en cas que volgués rebre informació sobre algunes d'aquestes qüestions quan aquestes qüestions revestissin una especial transcendència per a la vida econòmica del país, té altres mecanismes, té tots els mecanismes ordinaris per demanar que es doni aquesta informació que es sollicita.

Nosaltres pensem també que en alguns casos la més elemental prudència i respecte a entitats que són, tal com hem definit abans, entitats privades exigeixen que no es demani amb caire general el tipus d'informació que solliciten aquestes esmenes, però torno a dir que això no preclou en absolut que en casos excepcionals, en casos d'especial importància, el Parlament pugui i pot, a través dels mecanismes ordinaris de control de l'Executiu, obtenir els mateixos efectes que pretenen aquestes esmenes.

Per aquestes raons, i cordialment, nosaltres, de tota manera, votarem en contra de les esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Anem a procedir, doncs, a la votació de l'esmena 28.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 28, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena ha estat refusada amb 19 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del text del Dictamen suposat que, com he anunciat abans, l'esmena número 29 havia estat retirada.

A la votació del text del Dictamen, doncs, per l'article 11.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per l'article 11, que es posin drets, per favor.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen per a l'article 11 ha estat aprovat amb 61 vots a favor, 4 en contra i 16 abstencions.

Passem ara a l'article 12, on hi ha tres esmenes, que han estat defensades i una de les quals ha decaigut.

Per tant, si no tenen inconvenient, votariem conjuntament l'esmena 31 i 32 que quedarien encara vives.

Vots a favor de l'esmena 31 i 32?

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 31 i 32 han estat refusades amb 17 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passariem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 12.

Vots a favor del text del Dictamen per a l'article 12?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen per a l'article 12 ha estat aprovat amb 66 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem ara a l'article 13, on no hi ha esmenes presentades. Per tant, passariem directament a la votació del Dictamen.

Vots a favor de l'article 13 del Dictamen?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen per a l'article 13 ha estat aprovat amb 70 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Passem ara a l'article 14, en el qual hi ha tres esmenes presentades, la primera de les quals, la número 33, presentada pel Grup parlamentari del PSU. Té la paraula el senyor Maties Vives.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President, amb l'esperança que no sigui considerada paradoxal ni qualsevol altre qualificatiu pel senyor Subirà.

D'una manera, i aprofitant per dir-li que avui està com si estigués en el seu Departament ensenyant i no en el Parlament de Catalunya, agrair-li aquestes lliçons de forma que ens fa tot sovint en el debat d'avui i dir-li que, de tota manera, s'equivoca, és a dir, que el Diputat sotasignat no està llegint, té unes notes, guió, per a cada una de les esmenes que va seguint i en funció d'això, diguem-ne, fa la seva intervenció. Sí que he llegit l'esmena a la totalitat per tal de no passar-me ni un milímetre en les paraules que volia dir.

Per què proposem la supressió, com a òrgan de les caixes, de la figura del director general? Perquè som contraris a la creació d'òrgans de govern estrictament unipersonals.

Nosaltres entenem que el director general és una figura de caràcter executiu que ha d'actuar sota les directrius de l'assemblea i dels diferents consells de cada caixa, i ho entenem així per tal d'evitar presidencialismes absurds i per tal d'evitar con-

centració de poder en una sola persona i, per passiva, per reforçar els òrgans col·lectius de cada caixa, per reforçar, en definitiva, el plantejament de base dins totes i cadascuna de les caixes de Catalunya.

A aquest argument hi afegim la temporalitat de tot director general i, en canvi, la garantia d'estabilitat que representen per a la caixa els òrgans col·lectius.

Voldria acabar, per no ser excessivament llarg en les meves defenses, dient que ni aquell famós decret del senyor Fuentes Quintana, ni el decret de la UCD va atrevir-se a anar tan lluny com va avui el Projecte de Llei que ens presenta el Consell Executiu.

Per aquestes raons, per aquestes argumentacions, nosaltres proposem que sigui suprimit com a òrgan de les caixes d'estalvis de Catalunya la figura del director general i que es mantinguin simplement amb l'assemblea general i els consells d'administració i la comissió de control.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, hi ha una altra esmena idèntica del Grup Socialista, jo preferiria, en tot cas, fer el torn en contra conjuntament de totes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Som a l'esmena 34, a l'apartat 1, punt 4, de l'article 14, del Grup Socialista. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President, i comunicar-li que defensaré també les següents esmenes, a part de la 34, la 76, la 88, la 89 i la 90, i anunciar-li la retirada de la 35 i la 36.

Moltes gràcies, senyor President.

Hem volgut agrupar aquestes esmenes perquè fan referència a un tema central del Projecte i hi fa referència fonamentalment perquè tots plegats anem parlant que un objectiu fonamental d'aquesta llei és el criteri de professionalitat i de plantejar a fons l'existència d'una forta professionalitat dels òrgans de les caixes d'estalvis.

Nosaltres creiem que aquest criteri no reflecteix el Projecte de Llei fonamentalment perquè fa la consideració que el director general és un òrgan de govern, i realment hi ha una forta contradicció en la mesura que el director general és nomenat pel consell d'administració i després se li dona vot en el si del consell d'administració, situació realment una mica kafkiana i, d'altra banda, es defineix en el Projecte que el director general executarà els acords del consell d'administració, és a dir, que depèn jeràrquicament, tant orgànicament com jeràrquicament, del consell d'administració.

Per tant, hi ha dos models : un, el que nosaltres plantejem, és a dir, el director general no és un òrgan de govern perquè no governa, no dirigeix l'entitat, simplement gestiona, administra, és un gerent i punt, o una altra visió, de dir : el director general és un òrgan de govern igual que ho és el consell d'administració, la comissió de control o l'assemblea general.

Per tant, són dos temes fonamentalment, totalment i absolutament diferents en el sentit que el director general se l'eleva a un grau que realment no li correspon.

Per a nosaltres el model fonamental, i per això he plantejat la defensa conjunta de totes aquestes esmenes, és dir : hi ha un president del consell d'administració, que és el president de

l'entitat, que tindrà una dedicació exclusiva i, per tant, no se situa igual que la resta de membres del consell d'administració, que simplement cobraran dietes i desplaçaments i, per tant, és un càrrec gratuït i honorífic, i, per tant, el president juga un paper semblant al d'un conseller delegat i, per tant, és el que dirigeix, conjuntament amb el consell d'administració i, per tant, porta la representació de l'entitat i de la caixa i, per això, perquè és un home que representa el conjunt del consell d'administració, perquè representa el conjunt de l'assemblea general, en definitiva, és la persona en la qual resideix la màxima representativitat de la caixa i, per tant, s'ha d'eleva al seu nivell de competències, al seu nivell, al seu paper, al si de la caixa d'estalvis. I, d'altra banda, el director general que ha de complir una funció, fonamentalment de gestió, una funció fonamentalment gerencial i no situar-les en els termes que sigui un òrgan de govern, un òrgan que dirigeix i governa la caixa d'estalvis. Hi ha dos aspectes més que nosaltres hem plantejat en aquest conjunt d'esmenes i és el fet que el sistema d'incompatibilitats que es planteja per a aquest director general, i en el seu cas per al president, sigui un sistema d'incompatibilitats absolut i rigorosament absolut. Aquest Projecte de Llei no conté aquesta rigorositat perquè planteja una aixeta, que és el fet que un director general que tingui una activitat professional privada pot seguir mantenint-la després que sigui nomenat director general. I li ho llegiré al senyor Subirà, perquè després dels gestos que ha fet amb la cara, segurament no s'ho ha cregut vostè, però jo... m'ha obligat que li ho llegeixi. L'article 38 diu : «L'exercici del càrrec de director general o assimilable d'una caixa d'estalvis requereix dedicació exclusiva, incompatible amb qualsevol activitat retribuïda, tant de caràcter públic com privat, llevat de l'administració del propi patrimoni —que nosaltres això ho trobem correcte— i d'aquelles activitats que exerceixi en representació de la caixa. En aquest últim cas, els ingressos que obtingui diferents de les dietes d'assistència a consells d'administració o similars, hauran de cedir-se a la caixa per la qual realitza la dita activitat o representació.» Per tant, per a nosaltres, hi ha un aspecte i és que s'ha de regular amb més rigorositat el sistema d'incompatibilitats i per això hem plantejat l'esmena 90 i, per una altra banda, hem plantejat en la situació de causes de cessament que es planteja a l'article 37, l'aspecte que el projecte planteja que serà cessat en el moment de la seva jubilació. Ara bé, deixa que cada estatut de cada caixa fixi l'edat per a la jubilació. Nosaltres plantejem que si l'edat de jubilació general al país per a qualsevol treballador és els seixanta-cinc anys, això s'ha d'establir a la Llei i no deixar-ho a la lliure decisió de cada caixa en els seus estatuts.

Per tant, i per finalitzar, nosaltres creiem que aquest Projecte, a diferència del Decret de Fuentes Quintana, que no plantejava el caràcter del director general com a òrgan de govern, que no plantejava la preponderància del paper que ha de jugar el director general i hem de fixar-nos en un aspecte important i és que en la mesura que cap membre del consell d'administració tingui una dedicació exclusiva, al director general se'l situa per damunt del Consell d'Administració, tant al començament com en la direcció dels assumptes d'una caixa. I nosaltres creiem que ha d'estar sota la direcció *de facto* no solament de paraula, sinó *de facto* també del consell d'administració i, per tant, nosaltres plantejem que el director general ha de complir una funció fonamentalment gerencial i de gestió i el president

de la caixa ha de jugar un paper més de direcció amb el consell d'administració.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Subirà té la paraula per al torn en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, mirin, la naturalesa del treball del director general ve definit per les funcions que la llei contempla en el capítol d'òrgans de govern i, per tant, no depèn que faci una cosa o una altra perquè se l'inclogui a la llista de l'article 14 o no. Perquè, insisteixo, les seves facultats vénen definides per les funcions que els articles subsegüents determinen que pot fer. Això, per un cantó. Però per altra banda, hi havia una qüestió de sistemàtica. Si en el capítol dels òrgans de govern es tracta dels òrgans de govern i entre ells es tracta de les funcions que fa el director general, semblava natural i lògic que el director general aparegués en la llista dels temes que són regulats per aquest capítol en el seu primer article. Res més que això.

Referent a les altres esmenes... —per tant res de presidencialisme, en tot cas, seria direccionalisme, perquè parlem del director general, no del president, però seria la definició de funcions el que diu quines facultats té, no el que estigui inclòs o no a la llista de l'article 14. Passant a l'esmena 88 i la 89. Bé, nosaltres pensem que és perfectament legítim i natural que s'autoritzi en els estatuts de la caixa a fixar la data de jubilació. En el Projecte, en el Projecte es detecten, a part d'aquest cas, altres casos de gerontofòbia, però ja hi arribarem, en els altres casos. Hi ha una sèrie d'esmenes que serien gerontofòbiques, en lloc de paradoxals. (*Rialles*) Nosaltres pensem que això és perfectament legítim que ho regulin els estatuts de la caixa, que en qualsevol cas han de ser aprovats, com diu el projecte, pel Conseller d'Economia i Finances. Respecte a l'esmena 89, que regula el que hauria de passar en cas de cessament del director general, nosaltres pensem que la nostra regulació és millor. Torno insistir en aquest cas en aquell tema de no passar la ratlla de les qüestions inconstitucionals, perquè ens sembla que l'esmena socialista significaria una modificació indirecta de la legislació laboral, cosa que, com vostès saben, no podríem fer i donaria lloc a recurs legítim d'inconstitucionalitat.

En relació amb el tema de les incompatibilitats, em permeto anunciar, ja que ha sortit la qüestió amb l'esmena socialista, que tal com vam insinuar que probablement faríem ja en els treballs de Comissió, votarem a favor de les esmenes 91 i 92, que són idèntiques, del Partit Socialista Unificat i de Coalició Popular, que amplien el grau, el nivell d'incompatibilitats del director general. Concretament, ja que el senyor Santiburcio m'ha llegit la seva esmena —que ja ho havia fet anteriorment— jo també els llegiré, encara que suposo que també ho han fet, el text de l'article 38 amb l'afegit de l'esmena l'acceptació de la qual anunciem ja. Quedaria de la següent manera : «L'exercici del càrrec de director general exigeix dedicació exclusiva, sens perjudici de les activitats que pot exercir en representació de la caixa d'estalvis.» Per tant, amb supressió de la frase que apareix a continuació. Nosaltres creiem que aquesta definició d'incompatibilitats és suficientment nítida, és suficientment clara i eficaç perquè quedi millor el redactat de l'article 38, amb l'acceptació que he anunciat de les esmenes del PSUC i de Coalició Popular i, per tant, no caldrà que votem a favor de l'esmena 90 dels Socialistes de Catalunya.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, com que l'esmena número 35 que afectava també aquest article 14 ha estat retirada, queden ja substanciades les esmenes corresponents a aquest article; per tant, podem passar a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 33 del Partit Socialista Unificat de Catalunya a l'article 14, apartat 1.4, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 21 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Suposo que podem considerar votada també l'esmena exacta, número 34, Passem ara a la votació del Dictamen.

Els qui siguin favorables a l'article 14, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 14 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 21 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article 15. L'esmena número 36 que l'afectava ha estat retirada; queda, doncs, l'esmena número 37 del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Bé, què diu l'article 15. L'article 15 diu que «els càrrecs de membre de l'assemblea general de vocal del consell d'administració i de vocal de la comissió de control tenen caràcter honorífic i gratuït i no poden originar percepcions altres que les dietes per assistència i desplaçament autoritzades amb caire general pel Protectorat.»

De nou aquest és un tema en el qual la famosa dicotomia que plantejava en iniciar la meua esmena a la totalitat entre intervencionisme o no intervencionisme surt a la llum.

Nosaltres el que plantejem és que aquestes dietes per assistència i desplaçament no siguin fixades amb caire general del Protectorat, sinó que siguin fixades d'acord amb els estatuts de cada caixa. Per què diem això? Diem això perquè entenem, contràriament a l'opinió que se'ns donava en Comissió en relació amb aquest tema, que una modificació de les dietes i de les percepcions, no donaria lloc, no hauria de donar lloc a una modificació dels estatuts de la caixa, en la mesura que nosaltres no diem que es fixin aquestes dietes, en els estatuts de cada caixa, en la seva versió pecuniària, sinó a partir de la globalitat, de considerar la globalitat de com s'han de fer o s'han de determinar aquestes percepcions i els mecanismes de fixació d'aquesta.

A partir de quin criteri? A partir del criteri del respecte al manteniment d'autonomia de cada caixa, en un tema, si em permeten, tan menor com aquest que estem tractant. Nosaltres entenem que el text del Projecte de Llei és, en aquest tema, absolutament intervencionista, que no deixa a les caixes ni fixar aquests temes menors en relació amb les dietes i les percepcions per assistència a les assemblees generals i al consell i a les comissions i que pretén uniformitzar-les, des del mateix Consell Executiu. Ens faríem, per tant, per acabar, de nou la pregunta en un tema tan menor com aquest —repeteix—, de qui és més intervencionista, si els senyors de Convergència i Unió o el Grup proposant de l'esmena, el PSU, sense que sigui ni pa-

radoxal, ni qualsevol altra dels qualificatius amb els quals aquest matí s'ha despertat, sembla ser, el senyor Subirà, amb ganes de traslladar-los a tots els membres d'aquesta Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor Maties Vives, amb els adjectius no m'hi «desperto», els «busco», els «trobo», o qualsevol altra cosa.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo estic molt content que, des del debat en Comissió al debat en el Ple, el senyor Maties Vives hagi vist que teníem raó, i que la fixació, tal com diu l'esmena, de les dietes per assistència i desplaçament als estatuts de la caixa, exigia una modificació dels estatuts cada vegada que s'haguessin de modificar aquestes dietes per assistència o desplaçament. I llavors, com que s'adona d'això, fa una interpretació que jo entenc excessivament laxa del text, que seria text legal si s'aprovés l'esmena. I llavors ens trobaríem que, amb tota la bona fe del món, les caixes, en proposar i aprovar els seus estatuts, aprovarien uns estatuts que fixarien les dietes d'assistència, i quan la inflació, que és necessari retocar-les, llavors es trobaria que haurien de modificar els estatuts.

És clar, aquesta posició, aquesta interpretació tan liberal que fa el senyor Maties Vives, de fet s'hauria pogut recollir si no hagués passat que, amb la seva argumentació en Comissió, vostè devia convèncer els socialistes que, efectivament, sí que tenien una esmena molt liberal, que va provocar la seva retirada, perquè és clar, l'esmena socialista deia que aquestes dietes d'assistència es poden, diu exactament, perquè ha estat retirada, però diu : «el caràcter de membre de l'assemblea general de vocal del consell d'administració i de la comissió de control no podrà general precepcions diferents de les dietes per assistència i desplaçament.» Vol dir que les deixaven a la lliure determinació dels òrgans de govern de la caixa. És clar, vostè en defensar la seva esmena restrictiva i dir que això ho havien de fixar els estatuts, devia convèncer el Grup Socialista, que ha retirat l'esmena, i ara la seva interpretació, molt liberal de l'esmena que seria ben recollida per l'esmena socialista, no es pot fer.

Nosaltres ho sentim molt però pensem que, donada la situació i donada la interpretació a la qual donaria lloc la seva esmena en cas que fos acceptada, provocaria una situació de rigidesa que seria molt inconvenient i creiem, per altra banda, que tampoc és dolent que el protectorat assenyali uns estàndards de retribució per dietes i desplaçaments.

Com que ens sembla que això és un mínim grau d'orientació, no d'intervencionsime, ens mantindrem en la nostra posició i votarem en contra l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Procedeix ara, doncs, de votar aquesta esmena número 37, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 3 vots a favor, 65 en contra i 18 abstencions.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest mateix

article. Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 15, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 67 vots a favor, 3 en contra i 22 abstencions.

Passem ara a l'article 16. La primera esmena que trobem per a aquest article és l'esmena 38, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Es tracta d'una esmena que el que pretén és modificar la composició de l'assemblea general, modificar-la en benefici de les corporacions locals i dels treballadors de la mateixa entitat, i en detriment de les organitzacions socials i dels impositors d'aquella mateixa entitat.

Per què fem això? Bé, en benefici de les corporacions locals, en la mesura que entenem que són organismes en les arrels de les necessitats a cobrir per les caixes a Catalunya, en la mesura que són la base de l'activitat de cada país, i, entre ells, el nostre, i en la mesura que ningú com elles pot expressar l'interès públic, l'interès social, la finalitat social a la qual les caixes han de donar respostes.

Nosaltres entenem que aquest pugui ser un tema de confrontació amb el text que avui s'està discutint en el Senat a Madrid. Es fixa a Catalunya un màxim del 20% en el Projecte, es fixa un 40% en aquell text.

Nosaltres entenem que aquesta és segurament la raó última de la urgència de la Llei, però nosaltres entenem també que si les caixes han d'estar prop dels ciutadans ningú millor que les corporacions locals ampliant la seva representació entre el 35 i el 45% en la mateixa assemblea general per representar aquest atansament cap a la societat. Com ningú millor, tampoc, que els treballadors de la mateixa entitat en la línia d'avançar en el control de les caixes pels seus empleats, en la línia de generar estímuls per a la participació del personal en la mateixa gestió de la caixa. Jo em preguntaria com em preguntava abans : qui pot tenir més interès que una caixa funcioni bé que la gent que hi està treballant dia a dia? I, evidentment, proposem aquesta modificació en detriment de les organitzacions socials i dels impositors perquè entenem que les organitzacions socials és un terreny, si més no, de foscor, si més no de discrecionalitat o bé de defensa de corporativismes que estan molt allunyades de les finalitats que han de representar les caixes d'estalvi.

Per tant, nosaltres entenem que en la mesura que s'han produït autèntics abusos en aquest ordre de coses, autèntics abusos clientelars, molt sovint des de les mateixes caixes, en la representació d'aquest sector és bo reduir-li la seva participació.

I, en detriment també dels impositors, que sovint estan allunyats de la mateixa realitat de la caixa, que representen, per no ser un grup social clarament definit, un sector factor d'inestabilitat o, si més no, una certa picaresca amb curioses reeleccions per la via del sorteig, com abans en feia esment algun altre senyor Diputat. Altrament, el fet que se li col·loqui la base del saldo per tal de poder ser membre d'aquestes assemblees generals és, sense cap mena de dubte, una discriminació cap a determinats tipus d'impositors, sovint aquells que tenen menys recursos.

Per tant, nosaltres, que pel que veig en aquest debat estem a cavall entre la soviètzació i el liberalisme, senyor Subirà, entenem que aquesta proposta de modificació de l'assemblea general no és un increment d'intervencionisme, sinó una redistribució dels sectors representats en aquesta assemblea general que estimuli la participació de sectors diferents dels que proposa el Consell Executiu en la seva proporció.

Per tant, nosaltres entenem que amb la proposta de modificació s'estimula la presència de sectors realment representatius en contra d'altres que són absolutament aleatoris i discrecionals. Entenem, per tant, que és una esmena que el que pretén és fer les caixes més representatives, més democràtiques i, per tant, que donin molta més resposta a la finalitat social que aquestes han de tenir.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Subirà té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, estem arribant a aquell tema que, almenys en les esmenes a la totalitat, s'ha demostrat que era el tema d'interès central per part dels Grups de l'oposició, no el tema central de la Llei, perquè ja he dit que la Llei cobreix un espectre molt més ampli. I ens trobem discutint aquesta esmena del Partit Socialista Unificat abans que altres esmenes que també incideixen sobre la composició degut a una sistemàtica de presentació diferent per part del Partit Socialista Unificat. Això ho dic en el sentit que més tard, quan arribem a les esmenes a l'article 17 tornarem a parlar d'aquests temes, per tant, podem aprofundir-hi més, però de moment deixi'm fer les següents observacions que ens porten a nosaltres a rebutjar aquesta esmena.

Jo començaria amb una pregunta retòrica també, com la que ens ha fet el senyor Maties Vives ara fa uns moments, és a dir : qui pot estar més interessat en el bon funcionament de les caixes que els seus treballadors? Jo pregunto, també : qui pot estar més interessat en el bon funcionament de les caixes que els seus impositors? Em sembla que és una pregunta absolutament legítima. I la resposta, per a nosaltres, és que els impositors també han d'estar molt interessats en el bon funcionament de les caixes. I, llavors, vostès plantegen una composició d'aquest òrgan de govern, concretament l'assemblea general, que ens sembla que pateix d'alguns aspectes criticables. En primer lloc, evidentment, aquesta participació tan baixa que vostès donen als impositors, que, concretament, els assignen entre un 5 i un 10%. A nosaltres això ens sembla ja un defecte molt important.

Entenc que aquesta esmena de vostès tampoc podrà ser votada pel Grup Socialista, perquè hi ha una discrepància fortíssima, per exemple, en l'assignació que vostès fan, respecte a la que fan ells, en la representació dels treballadors : vostès proposen entre un 20 i un 30 i ells proposen un 10%; vull dir que la diferència és d'aquelles que s'han de dir no per diferència, sinó per quocient, és a dir, de dues a tres vegades més la que vostès proposen.

Però, és que a més a més no és veritat, a més a més no és veritat. Miri, si vostè suma tots els màxims de participació arriba a la xifra de 105. És a dir, si vostè suma el 45% que assigna, com a màxim, a les corporacions municipals, el 20% que assigna, com a màxim, a les organitzacions socials representatives, el 10% que assigna, com a màxim, als impositors i el 30% que

assigna, com a màxim, a la plantilla arriba a un 105. Això és lògic perquè és natural que no es pugui assignar el màxim de participació de tots aquests rangs —lògic i natural—, però, en canvi, es produeix la següent situació que a mi m'estranya que durant un mes de fer esmenes no se n'haguessin adonat. Es produeix la situació que no es pot baixar de l'assignació màxima, en cap cas, més d'un 5%. Perquè, és clar, què passa, per exemple, si s'agafa el 35% de corporacions municipals, que la Llei autoritza, la Llei diria si s'acceptés la seva esmena : «les corporacions municipals poden estar entre un 35 i un 45%». Imaginin-se, per exemple, que una caixa decidís assignar el 35% a corporacions municipals; llavors, encara que utilitzessin el màxim de tots els altres grups, resulta que no arriba al 100%, es queda en el 95.

Això també passa amb les organitzacions socials. És a dir, vostès diuen que les organitzacions socials poden tenir un 10%. No el poden tenir un 10%, ni un 10, ni un 11, ni un 12, ni un 13, ni un 14. El mínim que se'ls pot assignar, de debò, és el 15%, perquè és l'única manera que si els assignem el 15 sumant els altres amb el màxim arribem a 100, sinó no arribem a 100. L'únic rang que efectivament es pot complir de debò és el que fa referència als impositors. És a dir, vostès si que van decidir penalitzar els impositors i ho van aconseguir, però, tampoc és cert que es pugui assignar un 20% a la plantilla, perquè passa el mateix : s'arriba només al 95%.

Per tant, una de dues, quan vostès fixen aquesta màxims, aquests rangs, millor dit, de 35 a 45, de 10 a 20, de 20 a 30, una de dues : o volen —no ho crec, eh?, la primera ja vagi per endavant que no ho crec— enganyar l'auditori, és a dir, fer-li creure que proposen que es pugui donar un determinat rang que realment no es pot donar, o bé no sumen bé. La primera, evidentment, descartada. Però, és clar, si no sumen bé aleshores no pretenguin planificar les caixes, perquè el mínim que s'ha de saber per planificar les caixes és sumar.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara una esmena del Grup Socialista, que és la número 39. Per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, defensaré les esmenes següents : la 39, 41, 43 i 74.

El Sr. PRESIDENT : 43 i 74. Gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO : Estem en el que en podríem dir el tema central o dos dels temes centrals d'aquesta Llei : una, quin és el grau de representació de cada sector en l'assemblea general i, per tant, en el Consell d'Administració? i, d'altra banda, quin és el sistema d'elecció que, segurament, en molts aspectes és, fins i tot, més important el sistema d'elecció, és a dir, garantir el caràcter democràtic del sistema d'elecció que no pas el repartiment dels percentatges.

Hi ha dues diferències fonamentals entre el Projecte del Govern i la posició del Grup Socialista, que són les següents, i dues coincidències : una és el grau de representació dels impositors. Senyor Subirà, aquest matí vostè deia que hi havia una diferència de posició sobre el grau de representació dels impositors i això no és real ni és cert. Nosaltres plantegem que els impositors tinguin el 39% en l'assemblea general i vostès plantegen que tinguin entre el 30 i el 40%.

El tema de la representació dels treballadors és l'altre aspecte

en què no hi ha gran diferència, perquè vostès plantegen entre un 5 i un 15 i nosaltres plantegem que sigui un 10.

Ara bé, hi ha dos aspectes fonamentals en què sí que hi ha diferència i que és el grau de representació dels ajuntaments, vostès fan una forta discriminació respecte a la representació dels ajuntaments en benefici de la representació, tant dels fundadors com dels que anomenen representants d'entitats cíviques, culturals, econòmiques, etcètera.

Nosaltres plantegem que els ajuntaments tinguin el 40% de representació, vostès entre el 15 i el 25, amb una peculiaritat important en això dels ventalls que vostès s'han inventat, i que després el PSUC també ha fet, que és el fet que la xifra l'escull l'òrgan de govern que existeix ara, per tant, i per una raó ben lògica, aquest òrgan de govern agafarà la fórmula o la combinació que millor li vagi per mantenir el seu poder i per mantenir la seva majoria.

En definitiva, el que vostès fan amb aquesta fórmula és donar el servei a la carta perquè agafin el que millor els serveixi per continuar una situació de *statu quo* i, per tant, per mantenir el continuisme al si de les caixes d'estalvis de Catalunya i, per tant, per no entrar a fons en un procés de democratització.

Per què vostès donen tanta representació als fundadors, que nosaltres plantegem a l'11% i que vostès plantegen entre el 25 i el 36, no solament als fundadors, sinó també a certes entitats? Ara bé, no es clarifica a quin tipus d'entitats. Això no es clarifica; vostès saben quantes entitats hi ha a Catalunya? Hi ha més de 6.000 entitats a Catalunya. Això què vol dir? Que si s'han d'agafar vint consellers generals per fundadors, es poden agafar vint amiguets de l'òrgan de govern d'ara de sis mil representants d'entitats, i punt. I, per tant, això és pur continuisme, i és millor dir: «miri, vostè, als senyors fundadors els pertocarà un 11%», un percentatge baix, però vostè nomenarà els qui vulgui de la seva confiança, i no fa falta fer aquestes ficcions, de dir: «miri, vostè, com que aquest senyor és el president de l'entitat no sé què, és molt representativa» Escolti, això, de res, perquè tan representatiu com aquests n'hi haurà cinc mil més en el conjunt de Catalunya.

Per tant, nosaltres què creiem? Nosaltres creiem que l'objectiu fonamental del projecte és entrar a fons en el procés de democratització de les caixes, i això passa fonamentalment per donar un paper important als ajuntaments, fonamentalment per una raó ben senzilla, o per dues raons ben senzilles. Una, els ajuntaments són òrgans elegits democràticament pel poble de Catalunya i, per tant, en aquesta mesura que hi ha una situació en què el 80% dels ciutadans són a la vegada impositors, hi ha una situació en què els representants municipals reflecteixen els interessos, no solament dels ciutadans i del poble, sinó també dels impositors, i, per tant, són òrgans que tenen un grau de representació democràtica important, i que és la millor manera també de representar els impositors de Catalunya.

I, per una altra banda, hi ha una raó també important, i és el fet que els ajuntaments no solament defensaran els interessos populars, sinó que també defensaran els interessos del seu territori. Jo abans, en la meua intervenció des de l'escó, deia que moltes caixes, cada vegada més, estan obrint nous canals per desenvolupar la seva activitat econòmica fora de Catalunya, i aquest no és l'objectiu central d'una caixa. L'objectiu central d'una caixa és realitzar la seva activitat financera econòmica en

el territori de Catalunya, en el si de Catalunya. I és per això que els ajuntaments, en la mesura que estan arrelats al territori, defensaran que aquesta activitat es desenvolupi en el conjunt del territori de Catalunya i no fora d'ell.

Per tant, per raó de democratització de les caixes, i també per una raó ben important, i és que el nomenament per part dels ajuntaments, serà, o recaurà fonamentalment en persones de reconeguda solvència. Això ja és un fet reconegut, que allà on hi ha una corporació pública que nomena consellers o nomena membres del Consell d'Administració, són persones de reconeguda solvència en el món professional, en el món econòmic.

Hi ha un segon aspecte d'aquest conjunt d'esmenes i de diferència del projecte, i és un tema que jo crec que és important i que en els darrers mesos ha estat molt d'actualitat, i és el tema de les caixes —en aquest cas seria fonamentalment d'una, pel seu caràcter públic—, és el cas de les caixes de fundació pública, o de creació pública, per part del sector públic.

Aquí hi ha dues fórmules, una, la que vostès plantegen. Vostès diuen: «s'ha de garantir que el sector públic en el si de l'assemblea general, tingui el 51%», és a dir, la suma entre els ajuntaments i l'entitat pública fundadora. Nosaltres diem, perquè no ocorrin problemes com els que han existit fins ara, afegim la representació dels ajuntaments a la corporació o al sector públic que va crear aquella entitat, i d'aquesta manera resoldrem tots els possibles problemes que es puguin plantejar al si d'una caixa de caràcter públic. I, a més, diem: la presidència d'aquesta entitat serà la d'un representant de l'entitat fundadora. És a dir, que el president de la caixa serà un dels representants al si del consell d'administració de l'entitat fundadora.

És evident que hi ha una diferència fonamental, i és que el fet que hi puguin haver dissensions o diferències en el si de la representació del sector públic, és a dir, entre els ajuntaments i l'ens públic que va crear la caixa, pot comportar una forta inestabilitat, inestabilitat que vostès no resolen amb el seu plantejament. En canvi, en la mesura que a l'ens públic que va crear la caixa se li dona el 51% dels consellers generals, i, per tant, el 51% del consell d'administració, es garanteix una majoria absoluta d'aquesta entitat que el va crear i, per tant, no hi haurà més problemes com els que han ocorregut en el passat, i que no seria bo des del punt de vista de l'equilibri, de l'estabilitat del sistema financer públic.

I, per acabar, fer una referència al senyor Domènec Romera perquè abans ha dit alguna cosa bastant graciosa, com és el fet de dir: «no toquem les caixes, no reformem la forma de representació en els seus òrgans de govern, perquè durant cent trenta anys han donat un gran servei a la societat, i com que això ja ha funcionat, no ho toquem.» Això també, segurament, ens ho podria dir de la dreta espanyola, perquè després d'haver governat dos segles, segurament també s'hauria de dir, amb el mateix símil, que ha servit al conjunt de la societat espanyola, i, per tant, no ho movem. Jo crec que el conjunt del poble ha decidit que això no va per aquí, sinó que s'ha d'entrar en un aprofundiment democràtic important. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Perdó, l'Il·lustre Diputat senyor Subirà per a un torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, tal com he dit abans, estem en la qüestió que alguns Grups consideren nuclear d'aquesta llei, nosaltres, insisteixo,

que no, té molts altres aspectes importantíssims, aquesta llei. Però, efectivament, entrem en el tema de la representació de diversos sectors en l'assemblea general.

La proposta que ens fa el Grup Socialista en l'esmena 43 és una proposta de percentatges tancats, i critica els rangs que apareixen tant en el projecte com els que apareixen en l'esmena del Grup comunista. Nosaltres hem criticat els rangs que apareixen en l'esmena del Grup comunista per altres raons, però no pel fet que no fossin percentatges tancats, perquè, al contrari, creiem que no han de ser, que no és convenient que siguin percentatges tancats.

Perquè els percentatges tancats —i després entrarem en la substancialitat del tema, de moment deixin-me fer unes reflexions purament mecàniques— tenen la dificultat que moltes vegades no es poden complir. Concretament, els percentatges tancats que vostès donen, és a dir, el 39, el 40, l'11 i el 10, només es poden complir estrictament quan els membres d'aquesta assemblea general siguin cent. En tots els altres casos, és a dir, de 60 fins a 160, no es dona ni un sol cas en el qual no s'hagi de procedir a l'arrodoniment, i quan s'ha de procedir a l'arrodoniment és obvi que el resultat, després de l'arrodoniment, és que no es compleixen els percentatges; per tant, és veritat, és sensat, lògic i natural que es donin rangs en lloc d'intentar partir els consellers, que seria una cosa efectivament sangosa (*Rialles*.)

Però no solament passa això, senyor Santiburcio, sinó que passa una cosa encara més divertida. Perquè vostès em poden dir, i segurament tindrien raó, que en casos d'aquest tipus, la interpretació habitual és que s'arrodoneixi, per sobre o per sota, quan es produeix una fracció superior a 0,5 o inferior a 0,5; molt bé. Però, llavors, resulta que hi ha dues situacions concretes en el rang de consellers que va des de 60 fins a 160, que aquest arrodoniment produeix una conculcació expressa de la voluntat del legislador, suposant que s'acceptés l'esmena. Concretament, si una caixa determinés que el nombre de consellers generals és 66 o 68, en aquests dos casos concrets, passa que els arrodoniments provoquen un empat, provoquen les següents distribucions de consellers : 26, 26, 7 i 7; o bé, 27, 27, 7 i 7, que és una conculcació específica de la voluntat del legislador, perquè si no, si no és aquesta la voluntat del legislador, de provocar una majoria estable, digui'm per quina raó hi ha aquestes xifres tan curioses del 39% i de l'11; és purament una expressió concreta de la voluntat, que després resulta que a la pràctica no es compleix.

Bé, nosaltres creiem que no cal donar xifres tancades perquè es produeixen aquests inconvenients, i que en canvi és millor donar rangs. I, nosaltres, sí que garantim la majoria absoluta —en la nostra proposta— d'ens públics en el cas de caixes de fundació pública. I ho garantim d'una manera inequívoca, quan diem que en aquest cas la representació de l'ens fundador, més les corporacions locals, ha d'arribar al 50% més 1, de l'assemblea general, de manera inequívoca. Però ara parlem de la representació, per exemple, més concretament encara, de les entitats fundadores. Vostè diu : «en el seu projecte les entitats fundadores estan penalitzades», miri, senyor Santiburcio, el que els passa és que, obsessionats per fer una llei en algun lloc, i unes esmenes aquí, dirigides a un cas concret, vostès s'han oblidat de llegir la llei, de llegir el projecte de llei. L'hi llegiré, l'hi llegiré. Diu, el nostre projecte que : «a les entitats o

persones fundadores, i a les entitats de caràcter cultural, cívic, benèfic...» —que n'hi ha sis mil a Catalunya, sí, senyor Santiburcio, té raó, més a favor meu. Si hi ha sis mil entitats a Catalunya, vol dir que hi ha una vitalitat social important que s'ha de recollir—, però, seguim. Vostè diu : «això és en detriment del fundador», no, senyor, perquè a continuació diem : «els estatuts poden atribuir als fundadors la designació de la meitat dels membres que integren aquest sector.» Quant és la meitat del 25%? és 12,5; quant és la meitat de 35%? 17,5. En tots dos casos superior a l'11% que vostès proposen. En tots dos casos, tant en el màxim com en el mínim, superior a l'11% que vostès proposen. Per tant, de posposició de l'entitat fundadora, res de res. Però és que en el cas que vostès diuen, i proposen, en el punt 2 d'aquest article, que diu —és que, a més a més, no diu el que vol dir—, perquè, concretament i textualment, diu : «en el cas de les caixes d'estalvis fundades per corporacions, les entitats fundadores acumularan a la seva participació les atribuïdes a les corporacions municipals, en les que hi tinguin oberta oficina.» Sap què vol dir, això? Que si al Col·legi d'Advocats, per exemple, se li acudeix de fundar una caixa d'estalvis, com que és una corporació, a l'entitat fundadora se li atribueixen la representació dels ajuntaments dels llocs on opera. Si vostès volien dir «en el cas de caixes d'estalvis fundades per corporacions locals», entenem que dintre les corporacions locals també hi ha les diputacions, home, diguin-ho, però és que si aprovéssim aquesta esmena, senyor Santiburcio, provocaríem aberracions evidents. Provoquariem aberracions evidents.

I, nosaltres, en el nostre text, limitem la participació dels fundadors, només en el cas que siguin fundadors privats, persones físiques o persones jurídiques. Si són persones jurídiques, ja els he dit com : reduint-ho a la meitat del 25% i a la meitat del 35, en tots dos casos superior a l'11. Si són, els fundadors, persones individuals, encara ho reduïm més... a veure : «tanmateix si els fundadors són només persones físiques, no es poden reservar el dret de designar més del 10% dels membres de l'assemblea general», em sembla que és una protecció lògica, natural, i que tots compartim.

Per tant, nosaltres no penalitzem els ajuntaments amb l'acumulació, amb l'acaparació de representació dels ajuntaments, que podrien fer, segons el seu text, les corporacions.

Nosaltres donem una participació una mica més generosa als fundadors, cosa que vostès ens criticaven que no fèiem : ho fem, més generosa que vostès, i, naturalment, i finalment, nosaltres donem una participació més important als impositors, almenys, la possibilitat d'una participació més important dels impositors, i ara li repetiria aquella pregunta que abans feia al senyor Maties Vives, de dir-li : «Escolti, els impositors, ¿no poden estar interessats en la bona marxa de la caixa d'estalvis?»

Per totes aquestes raons, senyores i senyors Diputats, nosaltres demanem a tota la Cambra que, vistos els defectes que presenta l'esmena socialista, tinguin per bé votar-ho en contra.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

(*L'I. Sr. Santiburcio s'aixeca per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Perdó, en virtut de què?

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, senyor President, en virtut de l'article 66.3, per haver estat contradit en la mesura que el

senyor Subirà ha posat en la meua boca paraules que no he dit jo, eh?

El Sr. PRESIDENT : Bé, li prego, senyor Santiburcio, que es redueixi estrictament ...

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, sí, sí.

El Sr. PRESIDENT : ...i amb gran economia de temps a aquesta qüestió.

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, senyor President. No, no entraré en debat, senyor President. Moltes gràcies, senyor President.

Vull dir-li al senyor Subirà que, segurament, no ha escoltat bé la meua intervenció, perquè estava parlant amb altres Diputats, i, fonamentalment, perquè jo no he dit en cap moment, ni m'he queixat de la baixa representació dels fundadors en el seu Projecte. El que he dit ha estat totalment al contrari : que tenen massa representació. Això és el que he dit, no el que estava dient ara en la tribuna. Jo li pregaria que escoltés les intervencions.

El Sr. PRESIDENT : Bé. El senyor Subirà vol fer alguna puntualització? *(Pausa.)* No? Bé.

Tenint en compte que l'esmena número 40, d'Esquerra Republicana de Catalunya, ja ha estat defensada, podem ja entrar en la votació de les esmenes a l'article 16.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 38, del Partit Socialista... *(L'I. Sr. Torres s'aixeca per parlar.)* Perdó?

El Sr. TORRES : No, aquesta esmena està retirada.

El Sr. PRESIDENT : Està retirada?

El Sr. TORRES : L'hem retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, gràcies.

Bé, l'esmena número 38, del Partit Socialista Unificat de Catalunya és la que ara anem a votar.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 69 en contra i 21 abstencions.

Passem ara a la votació de l'esmena 39, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Finalment, anem a votar l'esmena 41, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 69 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a passar a la votació del text del Dictamen per a aquest article 16.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 16, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 70 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Havent arribat a aquest punt, essent l'hora que és, sembla

aconsellable de suspendre la sessió i reprendre-la, aquesta tarda, a dos quarts de cinc. Prego que siguin ben puntuals.

Se suspèn la sessió.

(Són les dues del migdia i cinc minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i deu minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de l'I. Sr. Vice-president Segon i de l'I. Sr. Secretari Primer, la I. Sra. Secretària Tercera i l'I. Sr. Secretari Quart. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i l'Oidor de Comptes.

Al banc del Govern seu el M. H. Sr. President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, de Justícia i d'Indústria.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Som a l'article 17, i a aquest article 17, per començar, hi ha una esmena, número 42, del Partit Socialista Unificat de Catalunya i per a defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Efectivament per defensar l'esmena número 42 i aprofitar per dir que aquest matí, en el debat a l'entorn de l'esmena número 38, el senyor Subirà, vull creure que amb to de cordialitat i amb un to graciós, diguem-ne ens feia l'esment que repasséssim la nostra situació en relació amb les sumes i les restes i que aprenuéssim a sumar. El senyor Subirà, aquest matí, també amb to amable i cordial em deia que recentment havia perdut la seva màquina de sumar, tot i que amb posterioritat se n'havia comprat una altra. Jo vull creure que va aprofitar mentre tenia la primera, per fer les sumes de la nostra esmena i que el fet de no disposar de cap màquina de sumar en un període de temps determinat i concret, li va impedir fer la suma de les seves, de les sumes del Projecte de Llei, perquè si sumem els números que hi ha en el seu Projecte de Llei, en aquest ventall de tants per cents, d'aquí fins aquí, per l'assemblea general, s'adonaran que els seus números, en la mesura que a dos dels sectors representats s'hi sumin els mínims, ja és impossible que la resta de sectors arribin als màxims. Per tant, senyor Subirà, les mateixes deficiències de sumes que té el Grup parlamentari del PSU, jo les vull imputar al seu Govern i al seu Grup parlamentari. I, dit això, senyor President, retirem l'esmena número 42.

(Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, ara tenim l'esmena número 43, del Grup Socialista, defensada ja, i la 44, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament nosaltres hem presentat aquesta esmena a l'article 17 perquè creiem que, efectivament, és una confirmació del caràcter públic que té aquesta Llei i, sobretot, les caixes d'estalvis de Catalunya.

L'article 17, justament, confereix una certa representativitat a aquelles entitats cíviques, culturals, etcètera que, pel seu impacte dins el país poden figurar com a elements constitutius de l'assemblea general de les caixes d'estalvis. I això, efectivament, està confirmat en un dels apartats d'aquest article, però

el nostre Grup pensa que aquest caràcter públic que cal donar a l'assemblea general de les caixes d'estalvis, amb el contingut de l'article, no és exhaustiu ni és suficient. Nosaltres pensem que aquestes entitats a les quals alludia, per cert, el portaveu de Convergència i Unió aquest matí, donant-los un gran caràcter representatiu, les sis mil entitats d'aquest tipus, si no ho recordo malament, que deia l'amic Subirà, que tenen un impacte evident dins de la societat civil catalana i que per la seva vinculació a amplíssims sectors de la població podrien, segurament, merèixer una incorporació més important de la que està prevista a l'article 17.

Nosaltres pensem, en efecte, que aquestes entitats —col·legis de metges, col·legis d'advocats, associacions professionals, etcètera—, que representen veritablement sectors vius i sectors molt importants de l'opinió pública catalana, mereixen també l'honor de figurar en la majoria de cinquanta més u de representants de les assemblees generals.

Nosaltres creiem que, efectivament, la societat catalana és una societat oberta, important, plural, i que la seva majoria no pot ser de cap manera representada totalment, si ens atenim únicament al que està previst en l'article. Aleshores, nosaltres pensem que la introducció, l'afegiment, l'extensió d'aquesta majoria absoluta —cinquanta més u—, que avui dia està limitada a representants de la societat fundadora i a representants de les corporacions locals, en la qual cosa no tenim cap mena d'inconvenient, però creiem que si s'incorporés aquesta majoria de cinquanta més u en aquestes entitats que, ho repeteixo, el mateix representant de Convergència i Unió reconeixia aquest matí que eren elements significatius de la majoria de la població catalana i de la societat catalana, nosaltres creiem, sincerament, que aquest projecte guanyaria molt amb aquesta incorporació del cinquanta més u per cent de les assemblees generals de les caixes d'estalvis.

És per aquesta raó que nosaltres hem presentat aquesta esmena; és per aquesta raó, amb l'únic desig de donar un caràcter encara més representatiu a les assemblees generals, que hem proposat aquest canvi en el segon punt d'aquest article, en el sentit d'incorporar aquestes entitats, que tenen un ventall vastíssim de representativitat i de veritable testimoni del que és avui dia la societat catalana, aquest article segurament hi guanyaria en representativitat, i hi guanyaria potser també —diguem-ho així entre parèntesi i una mica amb sordina— a donar més confiança a l'opinió pública, als impositors i, en definitiva, donar un escreix de tranquil·litat a molta gent que avui dia encara estan il·lusionats amb les caixes d'estalvis.

Nosaltres creiem que aquesta incorporació, lluny de ser una imposició podríem dir extemporània, contribuiria d'una manera evident a tranquil·litzar alguna part de l'opinió pública que pot estar temerosa d'una excessiva politització de les caixes d'estalvis, la incorporació d'aquests representants d'entitats que, naturalment, per la seva mateixa naturalesa, estan allunyats de tot caràcter polític, donaria encara un element tranquil·litzador a aquestes assemblees generals i, en definitiva, a les caixes d'estalvis.

Aquests són els arguments que nosaltres podríem al·legar en aquesta esmena, esperant que el nostre contradictor..., que la contradicció serà feta cordialment pel representant de Convergència i Unió perquè ja se sap, i com ha dit molt bé el representant del partit majoritari, nosaltres estem perfectament recone-

guts per l'actitud conciliadora de Convergència i Unió en mol·tíssimes de les nostres esmenes, la immensa majoria, però, en aquest cas, demanem també que s'examini amb benevolència, que s'examini amb la deguda atenció aquesta esmena que ens hem permès de defensar davant de vostès.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per contestar aquesta petició, doncs, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Víctor Torres, sempre amb tota la cordialitat que em sembla que ha presidit aquest debat, fins i tot en el tema de les sumes hi ha hagut tanta cordialitat en la meua intervenció com en la contradicció que m'ha fet ara el senyor Maties Vives.

Nosaltres creiem que donem una suficient participació a les entitats cíviques en els casos generals que contempla l'article 17. Fixin-se, però, que l'esmena d'Esquerra Republicana es refereix a l'excepció a la regla; l'esmena d'Esquerra Republicana es refereix a una situació excepcional, la qual ara esmentaré específicament. I el que jo també voldria fer notar és que nosaltres hem estat defensant precisament tota l'estona la participació d'aquestes entitats cíviques, el nombre de les quals no he dit inicialment jo, l'ha dit el senyor Santiburcio; jo li ho he agraït molt perquè, de fet, em donava encara més arguments per defensar la participació d'aquestes entitats.

Insisteixo : la seva esmena es refereix a l'excepció, i l'excepció diu : «Com a excepció a aquesta regla», a l'anterior, «els estatuts de les caixes d'estalvis de fundació pública, han d'establir que la representació de l'entitat fundadora i els corresponents a la lletra a)», i la lletra a) són precisament els «ajuntaments, corporacions locals i entitats territorials que pugui crear la Generalitat», han de representar la «meitat més un del total de representants a l'assemblea.» A nosaltres, quan vam estudiar el projecte provinent del Govern, ens va semblar que aquesta era una provisió totalment atinada; és a dir, si es tracta d'una caixa de fundació pública, no és que donem —tal com proposa l'esmena socialista— la majoria a la corporació fundadora, sinó que, en tot cas, el que fem és garantir de debò la majoria pública en el consell general de la caixa.

L'acceptació de les esmenes d'Esquerra Republicana, amb la incorporació en aquest bloc de l'excepcionalitat, amb la incorporació en aquest bloc de les entitats cíviques, el que faria seria fer impossible que els ens públics tinguessin aquesta majoria que nosaltres volem, i de la qual no eliminem els ajuntaments —tal com fa l'esmena socialista—, per tal que es garantís que hi ha una majoria pública en aquest tipus de caixa de fundació pública. Amb tota cordialitat, però nosaltres no podem admetre l'esmena que ha estat defensada.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, tenint en compte que l'esmena número 45, que és la que va ara, que és del Grup Popular, ha estat ja debatuda, podríem passar a la votació... Ah, no? Perdó, hi ha algunes informacions contradictòries respecte a això. No ha estat debatuda? Doncs, aleshores, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, voldria recollir la referència a la meua persona que ha fet el senyor Santiburcio en l'última esmena defensada

abans de la interrupció d'aquest Ple aquest matí per fer unes puntualitzacions. Jo em pensava que el senyor Santiburcio aquest matí em volia donar les gràcies, i estava molt satisfet que m'ha esmentat, pensant que era en reconeixement a la meua posició, diguem-ne, prudent i moderada en posicionar el nostre Grup respecte a la seva esmena a la totalitat.

Bé, davant la meua gran sorpresa, el que s'ha produït ha estat un atac, i se m'ha situat, s'ha situat el meu Grup dins d'aquest partit, aquesta dreta reaccionària que durant dos-cents anys ha munyit el país, i la veritat és que jo no em sento en absolut identificat amb aquesta dreta que vostè ens ha dibuixat, però que no fos cas que en no replicar, fes bona la dita de «quien calla, otorga», i es pogués malinterpretar.

Per tant, feta aquesta puntualització, senyor Santiburcio, el meu partit, tal com es diu en la seva ideologia, reformista, liberal i conservador, conserva el que creu que ha de conservar, i, concretament en aquest cas, en el cas de les caixes, ens sembla —com he dit al matí— que feia falta una gran cura, una gran prudència a l'hora de produir canvis i de produir moviments, però li vull fer reflexionar sobre el fet que el canvi, en aquest cas, s'està produint. Si vostè mira la composició dels consells d'administració de les caixes l'any 75, posem per cas, i mira la composició l'any 85, en deu anys, que en la història d'un país és menys que res, veurà que aquelles coincidències que vostè deia al matí de persones, ja no es produeixen. I és possible que es produeixin, i a mi m'alarmava quan aquest matí el senyor Armet deia: «és que el que passa és que la normativa no s'està aplicant bé, i el que passa és que els sorteigs sempre treuen les mateixes persones.» A mi això m'alarmava molt, m'alarmava molt pensar que pugui succeir, perquè no hem de criticar la Llei en aquest cas, hem de criticar l'aplicació d'aquesta Llei. I em sembla que va la pena encara que sigui —senyor President, si m'ho permet— gastar quinze segons en aquesta reflexió.

Ahir hi va haver en aquesta Cambra cinc Diputats que es van queixar que les Lleis no es compleixen. Avui s'han esmentat un parell de casos en què les lleis no es compleixen. Ja no solament parlo de les lleis a Catalunya, parlo de les lleis arreu de l'Estat, i em sembla que el que el ciutadà es pugui arribar a sentir confortable en una societat en la qual és d'una forma generalitzada admès que les lleis no es compleixen, és molt greu. Ho deixo simplement aquí. Hi haurà, en funció d'altres interpellacions que hi ha presentades pel meu Grup, temps de parlar sobre el compliment de les lleis.

I entro ja, senyor President, senyores i senyors Diputats, en el que és l'esmena número 45, que és d'addició, i que és d'addició d'una nova lletra e) a l'article 17, en la que es diu: «La designació dels consellers generals en representació de les entitats a persones fundadores es realitzarà mitjançant el nomenament directe. Els representants dels impositors i del personal seran designats d'entre els compromissaris prèviament elegits.» És a dir, es parla de dues coses, els de nomenament directe, que..., bé, ens ha semblat que era per puntualitzar, però que, de fet, el nomenament ja es produïa així, i dels que són en representació d'impositors i del personal.

A nosaltres ens sembla que aquest és un tema que hauria de recollir la Llei, que no es pot deixar a la discrecionalitat dels estatuts de les diverses caixes; que no pot ser que una caixa utilitzi un sistema i una altra, un altre, ens sembla que no té cap raó

de ser; però, sobretot, voldria entrar en els sistemes de designació. És evident que n'hi ha dos de fonamentals: el de sorteig directe, que aquest matí el Grup Socialista esmentava com a dolent i el del sorteig per compromissaris. És obvi que n'hi hauria d'altres, un percentatge de dones, un percentatge d'hommes, de rossos, d'alts, de baixos..., és evident que no estem parlant d'això, però; centrem-nos, per tant, en el sorteig directe i en el de compromissaris.

Jo els diré per què no al sorteig directe. Nosaltres creiem que el sorteig directe no s'ha de produir per les raons següents: en primer lloc, perquè pot caure en una persona que no estigui capacitada per a la representació que li atorga aquest sorteig. Podria ser el cas —vostès em diran que cada dia n'hi ha menys— d'un analfabet; podria caure també en una persona que no té cap crèdit personal, fins i tot en una persona que té mala reputació, però que té un compte amb 50.000 pessetes a la caixa i que no compleix cap dels impediments que s'especifiquen en la mateixa Llei, però que és una persona que té mala reputació, i en res beneficiaria la caixa. I podria ser que tingués una incapacitat de participació en debats de temes econòmics, per què? Per una manca de preparació, la qual cosa no cal exigir, penso que no es pot exigir a un dipositar en una caixa, a un comptecorrentista, que sigui capaç d'interpretar un balanç o que sigui capaç de tenir una intel·ligència natural suficient per assumir i participar en debats de certa altura, com en alguns moments s'ha de plantejar en el si dels òrgans de govern de les caixes. Podria ser, finalment, una persona disminuïda física, que fos sorda, fos cega, que estigués malalta, que estigués impossibilitada.

És a dir, em sembla que el sistema del sorteig és el gran recurs quan s'acaba la intel·ligència i la falta de creativitat; quan ja no sabem què dir, llavors ens ho fem a cara i creu. Jo em resisteixo a pensar que un tema d'aquesta naturalesa l'haguem de decidir a cara o creu, o treient una boleta, o que l'ordinador ens diguin quins són els comptecorrentistes que han de ser consellers. Nosaltres direm per què sí, per què volem que s'elegeixin via compromissaris els membres del consell general. I és per raons oposades, naturalment: perquè tenen una mínima preparació. Una persona que s'elegeix en segona elecció, que forma part d'una sèrie de gent que ha estat sortejada i que es reuneix per elegir entre ells —diguem, vint-i-cinc persones— una persona que les representi, òbviament és una persona que té una mínima preparació; és una persona, segurament, que té un cert prestigi —les eleccions normalment es fan per comarques; bé, doncs dins del Moianès, segurament que el representant de la cisa, de la caixa que sigui, és una persona coneguda, que se sap que és seriosa, que té uns coneixements, que té un cert prestigi social— i que té una capacitat també de lideratge o de representativitat. És a dir, el conjunt de tot això se'n diu «idoneïtat». Ens sembla que via elecció de compromissaris, el consell general de les caixes es pot nodrir de persones més idònies que no pas per la via del sorteig. I aquest és el motiu pel qual jo ara els demano un moment de reflexió i el vot afirmatiu a la nostra esmena, que entenem que no fa sinó millorar el text d'aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President, faré aquesta intervenció des de l'escó, i jo prego al senyor Romera que no s'ho agafi com una descortesia, perquè en el fons no sé si el torn en contra l'havia d'haver fet jo o l'havia d'haver fet el senyor Santiburcio.

En qualsevol cas, ens trobem davant de dos mètodes, proposats, un, en l'esmena que ha defensat el senyor Romera, i l'altre, en una esmena del senyor Santiburcio, que es plantegen per part dels dos Grups, com a absolutament excloents i contradictoris.

Nosaltres pensem que cada un d'aquests dos mètodes que, històricament, en algun moment o altre s'han aplicat —l'un i l'altre— tenen, tots dos, elements defensables, i no ens fa res deixar la Llei, precisament, tal com està, és a dir, sense regular això, de tal manera que pugui ser objecte de decisió en la confecció dels estatuts de les caixes que, en qualsevol cas, com vostès saben, ja s'ha discutit abans, han de ser aprovats de la manera com la Llei preveu.

Per tant, nosaltres ens oposarem, tant a una de les esmenes com a l'altra, entenent que tots dos mètodes són viables, tots dos mètodes tenen qualitats, i que cap dels dos pot ser totalment negat. Aquest torn em servirà, també, de torn en contra de l'esmena corresponent a l'elecció estrictament per sorteig que proposa el senyor Santiburcio. Recordin les senyores i els senyors Diputats que la més antiga democràcia coneguda, que era la grega, precisament feia les eleccions per sorteig; de manera que no deu ser pas tan dolent, tampoc. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara hem de procedir, ja, a la votació de les esmenes, tenint en compte que la primera que afectava aquest article és la 42, que ha estat retirada. Per tant, anem a procedir primer a la votació de l'esmena 43, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 66 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'esmena 44, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 4 vots a favor, 84 en contra i cap abstenció.

Finalment, l'esmena 45, del Grup Popular.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 80 en contra i cap abstenció.

Votades ja les esmenes, anem a votar el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 17, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 17 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 22 en contra i 12 abstencions.

Entrem ara a l'esmena 46, que és d'addició d'un nou article. La presenta el Grup Socialista i, per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, defensaré les esmenes 46, 50 i 94.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Entrem a debatre un tema que en les esmenes anteriors ja ha estat debatut, que és el tema del sistema d'elecció; en definitiva, l'existència o no d'un sistema electoral al si de la Llei de Caixes.

Aquí hi ha dues opcions : una, la del Projecte, que és no fer cap regulació, és a dir, cada caixa, als seus estatuts mantindrà els criteris de com s'han d'elegir els consellers generals i, per tant, els membres de l'assemblea general, o bé entrar a fons, a pesar dels riscos que tingui i de les crítiques que pugui tenir, a fer una proposta concreta sobre un sistema electoral d'elecció.

Per què plantegem, nosaltres, la necessitat que existeixi aquest sistema d'elecció? Fonamentalment, perquè el sistema actual és realment dolent i s'ha demostrat que no solament hi ha hagut, com deia el senyor Romera, incompliment de la llei, perquè aquí és més greu, l'incompliment de la llei, perquè és incompliment dels principis democràtics, i, per tant, incompliment del fonament de la nostra societat. Per això nosaltres creiem que és fonamental establir aquest sistema d'elecció.

Quin és el sistema que proposem? És el següent : en el cas de la representació dels ajuntaments, els ajuntaments elegirien els seus consellers generals en funció del nivell de dipòsits que tingués la caixa al seu territori, al territori de l'ajuntament; dos, els fundadors nomenarien els seus consellers generals; tres, els impositors s'elegirien per via d'un sorteig directe, sense compromissaris; quatre, els treballadors serien representats en funció de la proporció del grau de representació de cada central sindical o grup de treballadors al si del comitè d'empresa.

Per tant, voldríem democratitzar a fons les caixes amb aquesta proposta, i jo esmentaré a vostès, perquè s'adonin que hi ha una situació d'absoluta irregularitat. Per exemple, l'elecció dels treballadors, avui no es fa en funció d'«un treballador, un vot», sinó que es fa en funció de criteris totalment diferents. Per exemple, avui, a les caixes, s'elegeix un conseller general o un representant dels directors; un representant dels auxiliars administratius; un representant dels administratius. Això vol dir... Què vol dir? Que els directors generals valen cent vots o cent auxiliars administratius, per exemple.

Això no és, en cap moment, un principi democràtic establert en la Constitució, que cada ciutadà significa un vot i, per tant, que s'ha de reflectir en els òrgans de govern de les caixes la correlació o la propulsió directa entre les diferents forces sindicals o opcions dels treballadors.

Per exemple, si nosaltres no regulem com es representen els ajuntaments en l'assemblea general, podria ocórrer que uns estatuts estableixin que hi hauria un representant per a cada ajuntament en què tinguessin oficina oberta. Això vol dir que no es mantindria la proporció en funció del nombre d'impositors i de dipòsits que hi ha en aquell ajuntament, i per tant, s'estaria transgredint un altre principi democràtic de proporcionalitat en funció del grau de representativitat o del grau d'importància

de cada ajuntament. Per tant, un altre fet important que hem de mantenir.

El tema dels impositors, de què parlava abans el senyor Domènec Romera; jo voldria fer dos advertiments sobre la seva intervenció: una, em sembla absolutament greu que vostè digui que un senyor, pel fet de ser analfabet, ser un cec o ser un minusvàlid, no pot ser conseller general; això, em sembla, a mi, absolutament greu, això ho ha dit vostè abans aquí.

Per tant, nosaltres, què plantejem? Nosaltres plantejem que hi ha un sistema actual, que és el de la democràcia futbolística, que s'elegeixen mil compromissaris o un nombre elevat de compromissaris i entre ells, que evidentment no es coneixen, s'elegeixen els consellers generals. En això, evidentment, està demostrat que existeix una greu manipulació en la mesura que es donen moltes vegades repeticions de senyors en diferents mandats i que, per tant, això s'hauria de resoldre amb un sistema que nosaltres hem de dir que és el més dolent, i que, per tant, no ens satisfà al cent per cent, que és el de la llista única per sorteig directe. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Prego la sala que tingui la bondat de guardar silenci.

El Sr. SANTIBURCIO: Per acabar, nosaltres creiem que és important la regulació d'aquests aspectes, i és en la mesura que si això es deixa vol dir que els òrgans de govern que avui regeixen les caixes d'estalvi a Catalunya establiran el sistema electoral o el sistema d'elecció que millor li convingui per mantenir el seu poder, i, per tant, no és un problema únicament i exclusivament de repartiment de percentatges com aquest matí el senyor Subirà ha volgut rebatre amb efectes absolutament tècnics; jo sempre he pretès que aquesta Cambra és una Cambra política, i que no venim a fer matemàtiques i a treure la calculadora i a veure si els percentatges fan, així per sobre, o per sota del 0,5. Jo crec que hi ha un Conseller d'Economia que sap fer ordres i en aquell ordre és fàcil, perfectament fàcil de fer i dir: «Miri vostè, quan sigui superior a 0,5, s'arriba a 1, i quan sigui inferior a 0,5, s'arregla».

Per tant, aquests problemes tècnics no poden obviar, no poden ser una cortina de fum, per rebatre una proposta política. I jo haig d'afegir que, sobre la qual, no he sentit en tot aquest matí ni en tot el dia cap argument contrari; argument polític, cap. Argument polític, cap! De números, tots els que vostès vulguin. (*Remor de veus.*)

I, per acabar, dir-li al senyor Romera que m'agrada d'escoltar i de sentir que no se senti identificat amb la dreia reaccionària que ha governat aquest país o aquest Estat durant dos segles. Ara bé, jo voldria dir-li la següent qüestió: jo, quan he fet aquesta referència, no la feia com una referència personal, com a identificació personal, sinó per demostrar la invalidesa de la seva afirmació que ha fet aquest matí.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ: Senyor President, senyores i senyors Diputats, jo abans he anunciat des de l'escó que no faria torn en contra en aquest tema, perquè el donava per fet en fer el torn en contra a la posició diametralment oposada del senyor Romera.

Això, als qui estem enmig, de vegades ens passa, eh? (*Remor de veus.*) Però em veig obligat a sortir, precisament per anunciar que, si bé estem en desacord amb la major part de l'es-

mena proposada, en canvi ens sembla molt escaient el darrer paràgraf d'aquesta esmena. Concretament, aquell paràgraf que diu: «Els consellers generals, representants del personal, tindran les mateixes garanties sindicals que les establertes en l'estatut dels treballadors pels membres del comitè d'empresa.» Això ens sembla totalment correcte, sobretot tenint en compte que és perfectament coherent amb l'article 30, apartat 2, del Dictamen de la Comissió, on diu que «s'estableixen aquestes garanties també per als representants dels treballadors de la caixa que són membres del consell d'administració.» Ens sembla que això és perfectament lògic i natural; que si es dona aquesta garantia per als qui són membres del consell d'administració, es doni també per als que són membres del consell general.

I, ja només per acabar, dir-los que quan jo he fet aquella petita broma de la democràcia per insaculació que es produïa a Grècia, i que també es va produir a la Catalunya medieval, doncs s'han produït certs riures en un determinat sector de la Cambra, que és el que ara ens proposa que es faci l'elecció per sorteig, que a nosaltres ens sembla també possible, i també adequada, com l'altra, i deixem la possibilitat oberta que la caixa s'autoreguli en cada una de les dues.

Per tant, senyor President, tal com dic, votarem en contra de l'esmena, però demanarem votació separada del darrer paràgraf, que el votarem a favor.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Bé, com que es tracta, doncs, de l'addició d'un nou article, no hi ha més esmenes, i anem a procedir a la votació d'aquesta esmena, de la manera en què ha estat sol·licitada, o sigui, la totalitat menys l'últim paràgraf, i després l'últim paràgraf.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena en els seus primers paràgrafs, amb l'exclusió del darrer, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a la votació del darrer paràgraf, o sigui, el que comença «els consellers generals representats...», i s'acaba a «... comitè d'empresa».

Els qui siguin favorables a aquest darrer paràgraf, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquest darrer paràgraf de l'esmena ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 18, en el qual hi ha dues esmenes, l'esmena 47, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i l'esmena 48, del Grup Socialista. Per a defensar la primera d'aquestes esmenes, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES: Moltes gràcies, senyor President. Amb aquesta esmena el que pretén el nostre Grup parlamentari és establir una sèrie de requisits dels quals hauran de gaudir els consellers generals de les caixes d'estalvis catalanes. Requisits que esperem que no siguin comparats amb el que succeïa a la Grècia antiga.

Jo no dubto que l'eufòria del senyor Subirà el pugui portar avui a creure que els Diputats de l'oposició puguem arribar a ser esclaus (*remor de veus i rialles*), en tot cas, li voldria recordar que en la Grècia antiga això sí que existia, i condicionava en bona part el sistema electoral de què vostè abans ha parlat.

El que pretén aquesta esmena és, fonamentalment, tres qüestions. La primera és establir la necessitat de la jubilació obligatòria dels consellers generals a l'edat dels 65 anys. La segona, no limitar l'antiguitat per tal de poder accedir al càrrec de conseller general —en el cas dels impositors— ni el saldo dels seus dipòsits, en el cas dels mateixos impositors. En definitiva, el que pretenem és que no es discrimini, ni per raó del saldo, ni per raó de l'antiguitat, i el que pretenem és que els consellers generals siguin uns consellers àgils, integrats en el món laboral.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, des de l'escó mateix. Jo, aquest matí, feia servir l'adjectiu gerontofòbic en relació amb una esmena. Ara ens tornem a trobar amb el mateix cas; és a dir, no solament ja per al director general, que fins a cert punt podria ser discutible, però que ni tan sols els consellers generals poden tenir més de 65 anys, em sembla realment una qüestió de discriminació, per raó d'edat, important. Per tant, nosaltres ens oposarem en aquest punt.

El tema de la residència habitual, que vostès proposen en l'apartat a), en substitució de «domicili», que és el que proposa el text del projecte, ens sembla que té moltes dificultats, especialment perquè «domicili» té un significat administratiu concret i clar, i, en canvi, «residència habitual» és una cosa una mica difícil de precisar.

I, finalment, el tema del dipositador, quant a si no ha de tenir una restricció quant al temps que ha hagut de ser dipositador, i a un determinat saldo mitjà, que queda lliure a determinar posteriorment. Pensi que aquí ens tornem a trobar en una posició intermèdia, en aquest cas entre vostès i el partit Socialista, perquè el Partit Socialista el que proposa és que hi hagi la restricció d'antiguitat —com a impositor, com a dipositador—, i saldo indistintament. Indistintament vol dir que són restrictius qualsevol dels dos elements; això passa en l'esmena següent, en la 48, i, en canvi, nosaltres demanem que es compleixin tots dos. És menys restrictiu per raons òbvies; en el cas d'acceptar l'esmena socialista, encara que es tingués l'antiguitat..., és a dir, es podria suplir tenir l'antiguitat només amb el saldo, i això ens sembla que és més en la línia... això sí que seria discriminador, perquè possibilita saltar-se una... —no, no, si li estic explicant perquè vegi que estem en una posició intermèdia— seria més discriminador.

Nosaltres pensem que les cauteles que nosaltres establím són raonables, i, per tant, pels arguments que li he donat, rebutjarem la seva esmena en tots els seus punts : l'a), el b) i el c).

El Sr. PRESIDENT : Ara pertoca la discussió de l'esmena 48, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President; intentarem demostrar que el senyor Subirà no manté una posició intermèdia, sinó clarament discriminatòria per als sectors de

renda més baixa.

Fixi's vostè, vostè planteja dues condicions. Una, que es portin dos anys com a impositor. Dues, que es tingui, com a mínim, un saldo mitjà de l'exercici anterior que el Consell Executiu establirà per reglament. Actualment, en les diferents caixes de Catalunya, hi ha un saldo mitjà que oscil·la entre 50 i 75.000 pessetes. Jo li vull dir a vostè que en aquest país hi ha molts aturats, molts pensionistes amb renda baixa, que no complirien mai, mai, aquest saldo mitjà i que, per tant, mai podrien ser consellers generals. I és per això que nosaltres plantejgem que si aquest requisit no el compleixen, si compleixen el requisit que són impositors més de dos anys, poden ser consellers generals. Vostè ha fet una mala interpretació de la nostra esmena, perquè es va permetre el luxe, en Comissió, de dir : «Els senyors que tinguin més que aquest saldo mitjà són senyors rics», que jo, diria entre parèntesis, segurament aquesta Cambra no té la consideració de si mateixa que són senyors o senyores rics, perquè, evidentment, mantenir un saldo mitjà per damunt de 75.000 pessetes any, de saldo mitjà, realment tampoc és ric. Evidentment, vostè avui ha rectificat i ha entrat en una altra consideració; però fa una consideració de plantejar de dir : «Els socialistes discriminen, perquè mantenen una restricció per la via que el senyor que compleixi el saldo mitjà, no fa falta que compleixi els dos anys.», però jo li diria una advertència de què vostè no s'ha adonat, i és que per tenir un saldo mitjà s'ha de tenir com a mínim un any, perquè, evidentment, s'ha de fer la mitjana d'un any. Per tant, ja requereix un temps mínim, també important, per poder ser conseller general.

Per tant, per la raó que no s'ha de discriminar un conjunt de sectors socials important al nostre país, que són impositors de fa molts anys i que tenen una capacitat d'estalvi molt baixa, aquests sectors socials, perquè no es quedin marginats dels òrgans de govern de les caixes, nosaltres hem plantejat aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, és clar, el senyor Santiburcio ens explica un cantó de la seva esmena, però en canvi no ens explica l'altre. El problema de resoldre el tema del saldo mitjà és un problema que es resol, tant amb la seva esmena, com amb el text del projecte, perquè el text del projecte diu, exactament : «...un saldo mitjà, xifra no inferior a la que es determinarà per reglament», això vol dir per reglament del Govern, i vostès proposen també que es determinarà en la norma que desenvolupi aquesta Llei. És a dir, el problema que vostè planteja del saldo mitjà excessiu, que sembla que pot haver-hi, és un tema que es resol en el reglament de la Llei. En canvi, el fer, el possibilitar la seva esmena el compliment indistint de les dues possibilitats, el que fan és facilitar que una persona que pugui fàcilment obtenir el saldo mitjà, no hagi de tenir l'antiguitat de dos anys.

Aquestes coses, sempre tenen un aspecte dual, i vostè li dona —l'esmena òbviament— la interpretació més favorable, però admeti amb mi que la lectura neutra, que és la que, un cop aprovada la Llei, s'haurà de fer del seu text, permet també la interpretació que dic jo.

Per tant, senyor President, nosaltres ens mantindrem en el text del Dictamen de la Comissió.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ja substanciades les dues esmenes d'aquest article, anem a procedir a la seva votació. Per tant, sotmetem a votació l'esmena 47, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se dempeus.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Ara, passem a l'esmena número 48, del Grup Socialista.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Anem, ara, a la votació del text del Dictamen per a l'article 18.

Els qui estiguin a favor de l'article 18, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article, ha estat aprovat per 65 vots a favor, 19 en contra i cap abstenció.

Entrem ara en l'article 19. En aquest article, hi ha una esmena, per començar, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 49, i per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, esperant que el senyor Subirà no tingui de nou la voluntat de fer de paret mitjanera en aquest Parlament, cosa que el nostre Grup no entén. És a dir, si el text del Projecte diu : «Per ser conseller, els posem dues condicions»; el PSU, diu : «No, no, escolti'm, ni una ni l'altra», i el Grup Socialista, diu : «O una, o l'altra». És clar, si es fiquen totes dues, no és estar al mig, senyor Subirà, s'està absolutament i radicalment a la dreta.

Dit això, senyor President, nosaltres retirem l'esmena 49.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. L'esmena número 50, del Grup Socialista, ha estat ja defensada. Ve ara l'esmena 51, també del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. L'article 19 planteja els aspectes o els punts on s'estableix la impossibilitat de ser conseller general. Es plantegen diferents condicions i una d'elles, a l'apartat 1.b) diu : «si durant el seu mandat o abans de ser elegit conseller general un impositor, passa que hi ha hagut o hi ha un incompliment de llurs obligacions amb la caixa, amb motiu de préstecs o per impagament dels seus deutes amb la caixa, no podrà ser conseller general.»

Anem a l'aplicació pràctica d'aquest esperit, o del que diu aquest article. Això vol dir que un impositor, o un client de la caixa que en un moment determinat hagi deixat de pagar, o hagi tingut una demora en el pagament d'un rebut, d'un deute, una demora de deu o quinze dies, voldria dir que mai podrà ser elegit conseller general, perquè en un moment determinat ha fet un impagament. Per tant, què plantegem nosaltres per resoldre aquest problema. Nosaltres plantegem i diem : «Els impositors, els que per si mateixos o en representació

d'altres persones o entitats. U, mantinguessin en el moment de ser elegits pels càrrecs deutes vençuts exigibles de qualsevol classe amb l'entitat, és a dir, que en el moment de l'elecció hi hagués aquest impagament, i aquest impagament fos un deute exigible, és a dir, que estigués, com és normal, als tribunals. Dos, que haguessin incorregut durant l'exercici del càrrec de conseller general en incompliment de les obligacions contretes amb la caixa amb motiu del crèdit del préstec o per impagament de deutes de qualsevol classe de l'entitat.

Per tant, nosaltres el que volem és mantenir l'esperit que planteja el Projecte per resoldre un problema que, evidentment, a qualsevol impositor o a qualsevol client de la caixa se li podria plantejar, i és que en un moment determinat de la seva vida hi hagi hagut un impagament i que, per això, mai més podrà ser elegit o sortejat o com sigui, conseller general. Per tant, nosaltres creiem que des de la fórmula tècnica que nosaltres plantegem que existeixi en el moment de la d'això deutes vençuts exigibles a la diferència de l'impagament seria la forma de resoldre-ho.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat senyor Subirà té la paraula per a la rèplica.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. A mi em fa l'efecte que el tema que fa innacceptable l'esmena del Partit Socialista, del Grup Socialista al Parlament de Catalunya és una altra. És que comença dient : «els qui per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats...» i llavors, senyor Santiburcio, ens podríem trobar, perquè és un fet que passa realment, que alguns —alguns, probablement pocs—, però es podria donar el cas que alguna de les persones designades, per exemple, per alguna entitat local que pot tenir alguna situació d'aquest tipus en alguna caixa d'estalvis, no poguessin accedir al càrrec de conseller. Per a nosaltres aquesta primera frase fa invotable l'esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem ara a l'esmena següent, que és la 52 també del Grup Socialista. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Voldríem fer observar al senyor President que per a la votació d'aquesta esmena 51, i a partir fonamentalment dels arguments plantejats pel portaveu del Grup de Convergència i Unió, nosaltres plantejaríem la retirada del paràgraf : «o en representació d'altres persones o entitats» a l'hora de la votació.

El Sr. PRESIDENT : Del paràgraf número?

El Sr. SANTIBURCIO : El primer paràgraf : «el que per si mateixos.» i vindria i suprimiria «o en representació d'altres persones o entitats». D'aquesta manera esperem guanyar l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : O sigui la frase que diu «o en representació d'altres persones o entitats», això suprimit, eh?

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, sí.

El Sr. PRESIDENT : Bé, gràcies. (Pausa.) És la 52, senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, estava mirant...

El Sr. PRESIDENT : A l'apartat 1, lletra c).

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, sí. Bé a l'article 19... (Pausa.) Nosaltres retirariem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada, gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO : És que tenia la impressió que l'havia retirada abans, eh?

El Sr. PRESIDENT : No ho estava, no. Bé, ara ve l'esmena número 53 del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Esmena retirada, gràcies. Bé, aleshores, d'aquest article ja no queden altres esmenes per defensar; tinguem en compte que han estat retirades la 49, 52 i 53; queden en peu, doncs, la 50 i la 51, totes dues del Grup Socialista. Per a l'esmena 50, que és la que ara anem a posar a votació, no hi ha cap observació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara anem a l'esmena número 51. Ah!, perdó, tinguin en compte, en votar això, que ha estat suprimit del primer paràgraf, la frase... Si els sembla bé, senyor Santiburcio, potser seria bo suprimir «per si mateixos» eh? i dir : «els qui mantinguessin en el moment...» O insisteixen que hi hagi «per si mateixos»

El Sr. SANTIBURCIO : No, no.

El Sr. PRESIDENT : Bé, d'acord. Queda suprimida, doncs, la frase «per si mateixos o en representació d'altres persones o entitats», tenint en compte això, els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció. Entrem ara a l'article 20... ah! perdó, text del Dictamen...

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 19, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 19 ha estat aprovat per 66 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

Ara entrem, sí, realment, a l'article 20 en el qual hi ha dues esmenes, la 54, del Partit Socialista Unificat de Catalunya i la 55, del Partit Socialista. Per defensar la primera tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, es tracta, amb aquesta esmena d'intentar limitar els períodes de reelecció dels consellers generals de les caixes. Nosaltres plantejem que puguin ser escollits per un període de quatre anys, i reelegits, com a màxim, per un període igual, idèntic, de quatre anys. Amb aquesta esmena el que pretenem és evitar, en la mesura del possible, aquestes perpetuacions en els consellers, aquesta mena de canongies que es produeix en determinats consellers que van relegant-se període rera període fins a l'infinit, o fins a l'infinit limitat pel seu estat vital.

En definitiva es tracta de garantir l'interès social de la caixa per damunt de la presència de determinades persones, és una forma com una altra de dir que no als determinats vitalicis a l'interior de l'assemblea general, ni al consell d'administració,

perquè aprofito per dir que nosaltres defensem aquesta esmena conjuntament amb l'esmena 73, que té idèntic sentit pel que fa referència al consell d'administració. Entenem que la nostra esmena és una garantia de pluralisme en aquests òrgans, de rotació i, per tant d'una major representativitat modificada al llarg del temps amb la presència en aquests determinats òrgans de govern, i és una garantia també enfront de determinats dictats, que es podien produir des dels òrgans executius de les caixes, tal com queda redactat el Projecte de Llei, per la via que, a través de les organitzacions socials representatives o per la via dels impositors, o per qualsevol altra via es perpetuessin determinades persones a l'interior, ja sigui de l'assemblea general, ja sigui dels consells d'administració.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, jo entenc que en aquestes alçades del debat es pot produir un cert cansament que provoqui, de vegades, votacions estranyes, però abans d'entrar en l'argumentació d'aquesta esmena voldria fer notar que abans, el senyor Maties Vives defensava que no poguessin ser consellers generals les persones que tinguessin més de 65 anys. Després, a continuació, ha votat una esmena del Partit Socialista que tenia com a objectiu, possibilitar, segons s'ha dit, que els pensionistes poguessin ser consellers generals. És clar, de pensionistes de menys de 65 anys no crec que n'hi hagi gaires. Ara, aquí ens trobem amb una esmena que, en lloc de ser de caire gerontofòbic, com deia jo abans, el que pot fer és discriminar gent jove que pugui accedir a un càrrec d'aquest tipus de conseller general que, de canongia poca, perquè com hem dit abans només tenen dret a dietes d'assistència i desplaçament, i que, efectivament sigui una persona amb les característiques que permetin que sigui reelegit no per un període, ni per dos, sinó per tres. Nosaltres creiem que això, aquesta regulació no cal acceptar-la, més ben dit, no solament no cal, sinó que no és convenient acceptar-la i, per tant, ens oposarem a aquesta esmena i a l'altra que també ha estat defensada.

Passem ara a l'esmena número... (*L'I. Sr. Vives s'aixeca per parlar.*)

El Sr. VIVES : Senyor President, és que el senyor Subirà ha ficat en boca meua unes expressions que jo no he dit, o si més no, que demostrin ignorància supina per la seva part del que són els pensionistes, perquè és evident que els jubilats tenen més de 65 anys, però els pensionistes no, senyor Subirà, n'hi ha molts amb 20, amb 30 i 40.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem a l'esmena següent, que és la del Grup Socialista número 55. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, nosaltres, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, en aquest cas, doncs, ja hem substanciat les corresponents a l'article 20 i anem a posar a votació l'esmena 54, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. (*L'I. Sr. Romera demana per parlar.*)

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Perdoni, senyor Romera, que no havia vist que demanava...

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President, per demanar votació separada de l'apartat primer i segon de l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Primer i segon. Molt bé, gràcies.

Bé, anem a posar a votació, doncs, l'apartat primer de l'esmena número 54. Els qui estiguin a favor d'aquest apartat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 54 en contra i 8 abstencions. Ara anem a la votació del segon apartat d'aquesta mateixa esmena.

Els qui siguin favorables a aquest segon apartat, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta segona part de l'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Anem a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article 20.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 20, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 62 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a l'article 21. A aquest article hi ha tres esmenes, la 56, del Grup Socialista, la 57, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i la 58, del Grup Socialista, també. Per a defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. L'article 21 regula quines són les causes de cessament d'un conseller general o de diferents consellers generals. Nosaltres fem, amb aquesta esmena, una nova proposta a afegir que en el cas que hi hagi una pèrdua de la representació en virtut de la qual hagués estat nomenat conseller general o per revocació de la institució que el va nomenar siguin també dues causes de cessament. Posem dos exemples que seran il·lustratius, per demostrar que és necessària l'existència d'aquest apartat en l'article 21.

Per exemple, en el cas, tal com està regulat el projecte, pot haver-hi consellers generals que siguin representants d'entitats culturals, cíviques, econòmiques, etcètera. Imaginem-nos que hi ha un president d'un col·legi professional, o d'una entitat, i que hi ha nova elecció en aquesta entitat, i que es canvia el president. És evident que aquesta persona és conseller general, no en funció de «fulanito de tal», sinó en funció que és president. Evidentment, el lògic és que cessés i que, en la mesura que ha perdut la seva representativitat, el nou president entrés com a conseller general.

Un altre cas. Per exemple, el cas de la representació dels treballadors. Imaginem-nos que hi ha eleccions sindicals, i que varia el grau de representació de les diferents forces polítiques i els diferents grups de treballadors. És evident que aquesta nova correlació i aquesta nova proporció s'hauria de transmetre als representants dels consellers generals.

Per tant, nosaltres creiem que seria oportú establir, sobretot amb caràcter d'excepcionalitat, perquè, fonamentalment, jo crec que l'article 21 no té un caràcter de situar els òrgans de govern, sobretot en l'assemblea general, en una situació de renovació permanent, però sí per a casos realment flagrants que

les institucions que abans he anomenat, o la manca de representativitat en alguns casos, es pugui resoldre en la mesura que la voluntat fonamental, que jo crec que té el legislador en aquesta llei, és que l'assemblea general tingui el màxim de representativitat. Jo crec que això és un punt de vista d'unanimitat de totes les forces polítiques, de tots els Grups parlamentaris, que tinguin la màxima representativitat l'assemblea general, i, per tant, ja siguin sectors o persones que perden aquesta representativitat, mantenir-la al cent per cent.

Nosaltres creiem que aquesta seria una bona forma d'evitar aquesta situació de pèrdua de representativitat o manca de confiança per la institució que el va nomenar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, com que hi ha una esmena pràcticament idèntica a continuació, del Partit Socialista Unificat, jo preferiria fer el torn en contra després que es defensés l'altra.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, aleshores, doncs, jo prego a l'Illustre representant del Partit Socialista Unificat que tingui la bondat de prendre la paraula per defensar aquesta esmena. L'Illustre Diputat senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, en tot cas perquè el senyor Subirà pugui triar la seva defensa, ja que la nostra argumentació aniria molt en la línia del que ha fet abans el Diputat senyor Santiburcio i, per tant, per economia de temps, els estalviem a tots vostès.

El Sr. PRESIDENT : Bé, senyor Subirà, té la paraula per contestar les dues esmenes.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, tractarem com a costum aquest que hem establert més o menys d'intervenció des de l'escó—intervenció des de l'escó, perquè em sembla que aquest és un altre tema important, que es relaciona molt estretament amb la intervenció que ha fet el mateix Honorable Diputat senyor Lluís Armet, aquest matí, en el torn de totalitat, i es relaciona molt també amb el torn que jo he fet, defensant la naturalesa fundacional de les caixes.

El senyor Armet ens deia que s'havia d'evitar la politització de les caixes, i que aquestes havien de ser dirigides de la manera més professional possible; nosaltres estem d'acord en això.

Jo deia, en defensar la naturalesa fundacional de les caixes, que les caixes no són societats amb afany de lucre, societats en forma de societat anònima, per exemple, o limitada, o d'altres tipus que hi ha en la qual els membres del consell d'administració de la junta general d'accionistes defensen legítimament els seus interessos.

En el cas de les fundacions, i les caixes són unes fundacions peculiars, que per això requereixen una regulació específica, però fundacions, ens trobem davant d'un patrimoni, d'una entitat que és un patrimoni, i una finalitat fundacional, i, llavors, els membres dels òrgans de govern d'aquest tipus d'entitats, la seva missió no és una missió de defensar interessos de ningú, és una missió de defensar els interessos de tothom, a través de la bona administració d'aquell patrimoni i del bon compliment de les finalitats fundacionals d'aquella entitat. I a nosaltres ens sembla que la possibilitat de revocació, o l'equivalent aquest que es diu, «o de la representació en virtut de la que haguessin

estat nomenats», l'acceptació d'això significaria, de debò, la politització de les caixes d'estalvis, que crec que hem d'evitar. I el senyor Santiburcio d'una manera molt hàbil —ell és un hàbil parlamentari— ens ha posat un exemple, que semblava neutre, però jo els en posaria un altre. Vostès imaginin-se els representants d'una corporació local que per una discrepància política de qualsevol tipus amb el seu Grup en el municipi, doncs creu que ha de defensar una línia, defensar una determinada actitud en la línia del bon funcionament d'aquell patrimoni i la seva bona administració, i que llavors és revocat. Això seria, hi insisteixo, la total politització de les caixes; per aquesta raó nosaltres votarem en contra.

Quan es produeixin aquests supòsits que vostès diuen aquí, quan es produeixin aquests supòsits, aquestes persones simplement cessaran en acabar el termini per al qual van ser elegits, i no seran reelegides. Però això ja és el joc normal i natural que s'han de produir en totes aquestes entitats.

Aquestes raons són molt importants, per això he volgut sortir a la tribuna. Per aquestes raons, senyor President, senyores i senyors diputats, ens oposarem a les esmenes que han estat defensades.

El Sr. PRESIDENT : Bé, hi ha ara, encara, una última esmena, la 58, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President, i mostrar la meva perplexitat perquè el criteri de màxima representativitat, el criteri de major democràcia, sigui interpretat com una intenció de politització. Ens sembla realment curiosa aquesta similitud.

I anem a una esmena, que realment és paradoxal amb el que acaba de manifestar el portaveu del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Resulta que amb el seu vot en contra de la nostra esmena voldrà dir que els sectors que han nomenat els consellers generals, en el cas que perdin la seva representativitat, no es podran fer cessar. Però, en canvi, l'assemblea general, que no elegeix els consellers generals, sí que podrà fer cessar un conseller general, que és el que diu l'apartat f) de l'article 21; realment paradoxal, paradoxal. Vostès diuen : «escolti, això és una forma de politització», també serà una forma de politització introduir —i més perillosa encara— en el si d'una assemblea general un conjunt de consellers generals, que diuen vostès que per causa justa puguin fer-los cessar.

Nosaltres, plantegem la supressió d'aquest apartat per tres raons fonamentals. Una, perquè l'assemblea general no elegeix els consellers, sinó que elegeix els sectors, i, per tant, solament ells poden fer-los cessar, l'assemblea general. Dues, si és causa justa o no, això ho ha de dir l'Administració de Justícia i els tribunals, no ho ha de dir una assemblea general que s'erigeix en un tribunal popular, que jutja un senyor, sigui causa justa o no. Això és absolutament impensable. I, tres, hi ha un principi en la Constitució, i que tots l'anem dient. Hi ha el principi de la presumpció d'innocència mentre no es demostrï el contrari, i mentre el tribunal no dictamini o no faci una sentència.

Per tant, si hi ha una situació en què un senyor, un conseller general, ha comès un delictes, és evident que els tribunals el cessaran en funció del compliment d'aquesta sentència, i, per tant, no és ningú l'assemblea general per fer cessar un conseller general, a pesar que hagi incomplert o que hagi fet qualsevol delictes, perquè això és competència de l'Administració de Jus-

tícia, i no és una competència de l'assemblea general, d'erigir-se ella en tribunal per jutjar uns fets o uns esdeveniments sobre un conseller general.

Per tant, a nosaltres això sí que ens sembla absolutament perillós, de possibles vies de politització, que un sector majoritari vulgui obtenir una majoria absoluta i, per tant, situar com un judici polític enmig d'una assemblea general un conjunt de consellers generals. Això, realment, és una via realment greu que s'obre en aquest projecte, i que jo crec que seria important rectificar, perquè rectificar és de savis.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat senyor Subirà té la paraula per a contestar.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President, estem davant d'una previsió que és absolutament excepcional. És a dir, la lectura acurada d'aquesta previsió del punt f) diu : «per acord de separació adoptat amb causa justa —ho remarco—, per majoria absoluta de l'assemblea general.» I si vostès, senyores i senyors Diputats, contempen la composició del consell general, i examinen quines possibilitats hi ha de donar-se una majoria absoluta, veuran que aquesta és una situació que només es pot produir en casos en què, efectivament, hi hagi causa justa. I llavors, si això no és apreciat així i es vol recórrer per part de l'afectat, hi ha les vies de recurs, que tots coneixem.

Nosaltres pensem que aquesta és una cautela que és bo que hi sigui, i, a més a més, estem convençuts que només en casos estrictament excepcionals, tal com diu la llei, i si s'abusés d'això es pot recórrer, evidentment, amb moltes possibilitats que es doni la raó a l'afectat, amb causa justa.

Per tant, senyor President, nosaltres ens oposarem a la supressió del punt f).

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a procedir a la votació de les esmenes. Primerament, la 56, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena ha estat rebutjat per 24 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a la votació de l'esmena 57, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Ara, pertoca de pronunciar-se en relació amb l'esmena 58, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 48 en contra i 6 abstencions.

Ara anem a votar el text del Dictamen per a l'article 21.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 21, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 55 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 22, en el qual hi ha tres esmenes, també; una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 59, i dues del Grup Socialista, números 60 i 61. Per a defensar la primera d'aquestes esmenes, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, per anunciar-li la retirada d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada; gràcies. La 60, sembla que ha estat defensada. Per tant, falta defensar l'esmena 61, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Senyor President, la donariem per decaiguda, donat que l'apartat f) de l'esmena anterior que he defensat era congruent amb aquesta en la mesura que plantejava la supressió de dos punts que diuen pràcticament el mateix, i, per tant, la trobaríem decaiguda en la mesura que ha estat rebutjada l'esmena 58 nostra.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda? Molt bé, gràcies.

Ara, doncs, cal votar només la 60.

Els qui siguin favorables a l'esmena 60, del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article 22.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 56 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Som ara a l'article 23, per al qual no hi ha més que una esmena, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Senyor President, voldria anunciar-li la retirada d'aquesta esmena, la 62, i, a més a més, la 63, la 64 i la 65.

El Sr. PRESIDENT : 62, 63, 64 i 65, també? Moltes gràcies.

Per tant, hem de votar ara, ja, el text del Dictamen per a l'article... Perdó. Es poden votar conjuntament el text del Dictamen per als articles que queden ara sense esmenes, o sigui, 23, 24, 25 i 26? Podem fer-ho així? Hi ha ningú que s'hi oposi? (*Pausa.*) Doncs, anem a votar conjuntament el text del Dictamen per als articles del 23 al 26.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui siguin contraris a aquest conjunt d'articles?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquests articles, del 23 al 26, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions. Som ara a l'article 27, en el qual hi ha dues esmenes; una, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 66, i una del Grup Socialista, número 67. Si tenen la bondat, l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives, vol parlar en defensa de la seva esmena?

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, i anunciar-li que la defensarem conjuntament amb l'esmena número 68. Es tracta d'una esmena —la 66— que estableix un mecanisme diferenciat de l'acció dels membres del consell d'administració, en la línia d'intentar mantenir la representativitat de l'assemblea a l'interior del mateix consell d'administració, cosa que entenem que el Projecte de Llei que estem debatent no fa.

Es tracta, també, de garantir que els representants dels treballadors siguin escollits per sufragi universal, lliure i secret, i es tracta, en definitiva i en síntesi, de no permetre pactes anti natura o contra natura per a la formació del consell d'administració a l'interior de la mateixa assemblea general.

I, en relació amb l'esmena 68, nosaltres pensem que millora substancialment els redactats dels articles 28 i 29 de l'actual Projecte de Llei. Pensem també que, segurament, aquest tema hauria estat possible objecte d'acord en cas que haguéssim disposat de més temps en Ponència per tal de tractar-lo, i, en definitiva, el deixem a la consideració de la Cambra, entenent que tant l'un com l'altre, el que fan és millorar substancialment el redactat del Projecte de Llei i garantir que el consell d'administració tindrà com a mínim la mateixa representativitat que l'assemblea general té en el text del Projecte de Llei i, sobretot, en les esmenes que el nostre Grup havia plantejat.

El Sr. PRESIDENT : L'Il·lustre Diputat senyor Subirà té la paraula per a replicar.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. D'una manera tan concisa com la que ha fet el senyor Maties Vives, per afirmar que el contingut de l'esmena 66, del Grup comunista, i l'esmena 68, que han estat defensades, és pràcticament coincident, al nostre entendre, i en canvi té un millor redactat en el text del Dictamen de la Comissió en els articles 27, 28.1 i 29. Com que ell no ha fet un aprofundiment més gran en el tema de l'esmena, jo tampoc no entraré en els detalls, cosa que podria fer, efectivament, i simplement, dir que està regulat en el nostre text i que creiem que està regulat d'una manera més eficaç i millor.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Aleshores, podem passar a debatre l'esmena número 67, del Grup Socialista. Per a presentar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Aquest article, el 27, estableix quin és el sistema d'elecció del consell d'administració, quin és el nombre de membres del consell d'administració, i, per tant, defineix, en definitiva, què és el consell d'administració.

Nosaltres plantejem, com a gran diferència respecte al Projecte, tres aspectes : un, que el nombre mínim de membres del consell d'administració, en lloc de ser deu, com planteja el Projecte, siguin quinze; en definitiva, no és un tema important, perquè el tema dels números, segurament el senyor Subirà sortirà amb els problemes dels coeficients i els problemes d'aplicació dels números, i, per tant, no entrarem a fons en aquest tema.

En canvi, sí que entrarem en els altres dos. Un, que és el tema de l'existència d'uns suplents per al cas de preveure la substitució automàtica, en el cas que deixessin de ser membres del consell d'administració —abans de l'acabament del mandat— determinats membres del consell d'administració.

És a dir, imaginem-nos que el representant dels impositors deixen de ser membres del consell d'administració, i això voldria dir que s'hauria de passar a una nova elecció per la junta general. Nosaltres, el que plantejem és un mecanisme més senzill, que és fixar un conjunt de suplents o de persones suplents que, en el cas que hi hagués aquest cessament per la causa que fos, se substituís automàticament. Per tant, és una perfecció, diríem, tècnica fonamentalment, del Projecte per la nostra esmena.

I una gran diferència política és el sistema d'elecció del consell d'administració. El Projecte planteja que el consell d'administració l'ha de nomenar l'assemblea general, a partir de tres possibles propostes o bé de la majoria de cada sector, o bé, que això jo crec que també és important, que és que també la proposta la pot fer el consell d'administració, que aquesta assemblea general fa cessar i, que, per tant, resulta una situació una mica estranya, que un òrgan de govern que cessa, en el moment de cessar, presenti una proposta de substitució d'un òrgan que és ell mateix. Per tant, el consell d'administració cessant també pot proposar el consell d'administració que el substituirà, que, evidentment, pot ser el mateix.

I una altra tercera possibilitat, com a proposta, és que la poden presentar el 25% dels consellers generals de l'assemblea. Nosaltres plantejem una fórmula ben distinta, que és que cada sector elegeix els seus representants al si del consell d'administració. Jo crec que hi ha un aspecte que hi ha unanimitat de tots els Grups parlamentaris, que és que la proporció que hi ha a l'assemblea general, de representació de cada sector, s'ha de respectar en el consell d'administració. Per tant, si aquesta proporció s'ha de respectar, l'important, també, és respectar les majories i les minories al si de cada sector. Imaginem-nos que la proposta del Projecte de Llei es posa en marxa, i, això, pot ocórrer que el representant dels treballadors en el consell d'administració, per exemple, poden ser la minoria al si del comitè d'empresa, o poden ser la minoria no representativa del conjunt dels treballadors; això pot ocórrer en el seu Projecte. O pot ocórrer que la minoria dels impositors estiguin en el consell d'administració perquè recolzin en les majories dels altres sectors. Per tant, nosaltres, el que plantejem és que la majoria de cada sector elegeix els seus representants directament al consell d'administració, i per això plantejem que, a l'hora de fer les propostes en el si de cada sector, a l'hora d'elegir-los dintre de cada sector, es necessiti el 10% dels consellers generals de cada sector per proposar una candidatura a elegir o a nomenar el consell d'administració.

Nosaltres, en definitiva, el que plantejem amb aquesta esmena, amb aquesta proposta, és garantir que el consell d'administració té la màxima representativitat de tots els sectors, i que, per tant, no hi ha cap sector que no se senti representat en el consell d'administració en la mesura que la majoria del sector no se senti representat, com podria ocórrer amb la proposta de l'article 27 que estableix el Projecte de Llei.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, de vegades es fa difícil fer un torn en contra. Joestic una mica perplex, perquè, llegint el text del Projecte, veig que es compleixen les condicions que demana el senyor Santiburcio. És clar : el punt

3 del text del Projecte diu : «La presència en aquest», en el consell d'administració, «dels grups representats a l'assemblea ha d'ésser proporcional a la d'aquells», és a dir, als de l'assemblea, «salvant les fraccions que resulten de llur aplicació numèrica» —jo sento molt parlar de números, però, és clar, s'ha de fer. Una vegada, recordo que, discutint un pressupost, va resultar que els tants per cents que es proposaven en una esmena sumaven més de cent, i això és una cosa que és impossible. Però no és el cas, aquest, eh? (*Rialles.*) Aquí, la proporcionalitat queda coberta; la proporcionalitat queda contemplada en el Projecte.

Llavors, el que passa és que es donen més possibilitats de les que el senyor Santiburcio dóna en la seva esmena, de presentar propostes, de presentar propostes. Perquè, és clar, la proposta que fa el senyor Santiburcio en el seu punt 4, també està continguda en el nostre punt 4. Diu : «Els vocals del consell d'administració són nomenats per l'assemblea general entre els membres de cada sector de representació, a proposta de la majoria del seu sector respectiu.» És clar, pensi que si, dintre del «sector respectiu» no hi ha una majoria, els que fossin minoria dins aquell sector, tampoc no resultarien elegits.

Llavors, també hi ha altres formes de presentar propostes, però presentar propostes no vol dir que siguin aprovades, i, a més a més, el fet que un òrgan, quan acaba el seu mandat, tingui la possibilitat de presentar una proposta, quant a l'òrgan que l'ha de succeir, em sembla que no és pas res d'estrany ni abusiu. Per altra banda, les altres diferències que hi ha entre l'esmena i el text del Dictamen són absolutament de detall, encara més de detall, es treu la paraula «delegat» quant a qualificatiu del consell d'administració —nosaltres diem que és «l'òrgan delegat de l'assemblea», vostès treuen la paraula «delegat»—, i llavors, aquell detall, el veu al quinze. Miri, l'important és que hi hagi una delimitació, i nosaltres diem de deu a vint-i-u, i vostès diuen de quinze a vint-i-u; el Partit Socialista Unificat, en la seva, deia de disset a vint-i-u, és a dir, ho feia més restrictiu. A mi em sembla que això són coses absolutament de detall, i nosaltres pensem que la regulació que nosaltres fem dóna un cert marge de presentació de propostes, i, per tant, ens mantindrem en el text del Projecte.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació d'aquestes esmenes, corresponents a l'article 27.

Els qui siguin favorables a l'esmena 66, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Ara, pertoca de votar l'esmena 67, del Grup Socialista.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Ara, passem a una combinació dels articles 28 i 29. Per a aquest conjunt, hi ha una sola esmena, que és l'esmena 68, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Està defensada ja, per tant, podríem passar ja a la seva votació... No, perdó, hem de

continuar amb les altres que hi ha a l'article 28 solament. Per tant, la primera que tenim, per a aquest article 28 solament, és la 69, del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Anunciar-li que retirarem una frase d'aquesta esmena, que és la següent : «No podran ser majors de setanta anys», aquesta part la retirem, i, per tant, quedaria : «Els vocals del consell d'administració hauran de reunir els mateixos requisits que s'estableixen a l'article 18 respecte als consellers generals.» Sí, el que mantinc és això : «Els vocals del consell d'administració hauran de reunir els mateixos requisits que s'estableixen a l'article 18 respecte als consellers generals.»

I, senyor President, també anunciar-li la retirada de l'esmena 72.

El Sr. PRESIDENT : Bé, gràcies.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Bé, gràcies, senyor President. Aquesta esmena és molt senzilla, i és la següent. Els consellers generals, l'article 18 planteja que han de complir un conjunt de requisits, i en el cas dels membres del consell d'administració, el projecte no planteja cap tipus de requisits, de tal manera que si no s'aprovés aquesta esmena podria ocórrer el següent : que un menor d'edat fos membre d'un consell d'administració, o que un estranger fos membre d'un consell d'administració, o que una persona que no visqués en la zona d'activitat de la caixa seria membre del consell d'administració, perquè voldria recordar-los que els membres del consell d'administració no han de ser obligatòriament consellers generals, i, per tant, com que no ho han de ser obligatòriament no ho han de ser obligatòriament; en cap lloc del Projecte de Llei ho diu, enlloc ho diu, això. Per tant, pot ocórrer el que estic dient, que si aquest requisit no s'aplica als membres del consell d'administració, podria ocórrer que segurament demà, un jove de setze anys, cosa que estaria molt bé, fos membre d'un consell d'administració.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara cal defensar l'esmena número... No, perdó. Per a un torn en contra d'aquesta part no retirada de l'esmena 69, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, l'article 28, en el seu punt 1, diu : «Els vocals del consell d'administració són afectats, com a mínim, per incompatibilitats idèntiques a les establertes pels consellers generals.» Però és que, a més a més, l'article 27 diu, en el seu punt 4 : «Els vocals del consell d'administració són nomenats per l'Assemblea general entre els membres de cada sector», és a dir, que per ser membre del consell d'administració s'ha de ser membre del consell general, i, a més a més, estan afectats per les mateixes incompatibilitats. Com és lògic, és clar, perquè no podria ser d'altra manera. I, a més a més, diu, com a mínim, preveient la possibilitat, suposo, que tant reglamentàriament com pels mateixos estatuts de la caixa es pugui incloure encara alguna restricció addicional. A mi em sembla, per tant, que no té cap objecte el que queda d'aquesta esmena que ha estat defensada.

El Sr. PRESIDENT : Ara, passem a l'esmena 70, del Grup Popular. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President, moltes gràcies. Senyores i senyors Diputats, jo voldria dir —vostès ja ho saben—, però voldria recordar que hi ha esmenes i esmenes. (*Rialles.*) Em sembla que aquesta és de les que s'escriu amb majúscules, almenys per part del Grup que represento li voldria donar la màxima importància. És una esmena de supressió, que pretén que els ens locals, que estan representats en els consells generals de les respectives caixes, puguin també estar representats en els consells d'administració de les caixes, de tal manera que s'anulli aquesta prohibició que participin en més d'un consell.

I diré per què creiem que s'ha d'introduir aquesta esmena de supressió. Anem a veure les definicions dels òrgans de govern. Capítol tercer, article 14, òrgans de govern, on s'estableix el que és l'assemblea general. Per fer-ho molt breument : funció representativa; el que és el consell d'administració : funció executiva; el que és la comissió de control : seguiment de la gestió; el que és la direcció general : funció executiva, i el que és la comissió delegada : funció executiva, també. I no voldria cansar-los, però m'hi haig de referir. Els articles 17, quan decideixen la representació i els percentatges —ens hem estat aturats una bona estona, perquè aquí hi havia una mica el moll de l'os de la qüestió de representativitat dins dels òrgans de govern, que era molt important—, en el 18, tota mena de requisits per poder ser conseller, i en el 19, tota mena o unes incompatibilitats, i en el 23, que estableix la no delegació de vot per a la representació en el consell, i en el 27.3, que estableix —alerta, aquí—, estableix la representació en el consell proporcional a la presència en l'assemblea. Finalment, l'article 30, que preveu la renovació respectant la proporcionalitat de les representacions que componen el consell.

Bé, i tot això, per què? Tot això perquè es creu que els òrgans de govern tenen quelcom important a fer, que tenen una responsabilitat molt important a assumir : el destí de les caixes. Anem a veure si això és així en la mateixa Llei : vegem quines són les competències d'aquest consell d'administració. Article 27, punt primer : «Al consell d'administració, com a òrgan delegat de l'assemblea general —és a dir, actua per delegació— li està encomanat el govern, gestió, administració i representació de la caixa.» Article 27, punt tercer : «La presència en el consell dels grups representats a l'assemblea haurà d'ésser proporcional a la d'aquells, salvant les fraccions.» És a dir, el consell de la caixa, de les caixes, en última instància no és més que la representació per delegació del consell general, i s'estableixen, fins i tot, els sistemes perquè aquesta representació sigui proporcional, i es preveuen fins i tot les fraccions i la no delegació de vot, és a dir, es dona al consell d'administració la importància que òbviament té, tota la importància d'institucions que mouen cents de milers de milions.

Doncs bé, als ens locals se'ls vol, abundantament, als consells generals, i no se'ls vol, en canvi, als consells d'administració. I això és quelcom que jo no entenc, i com que no ho entenc i no se m'han donat, en Comissió, explicacions que m'ho facin entenedor, haig de dir que realment, si el consell d'administració actua per delegació del consell general, i en un moment determinat s'aparten determinades persones del consell d'administració pel sol fet que la seva representació és un ens local, jo, la veritat és que no ho entenc, i com que no ho entenc, crec que s'ha d'introduir aquesta esmena que jo plantejo en aquest

moment. Entre altres coses, perquè en aquest paràgraf que esmenem es trenca el principi de representativitat que s'ha cuidat fins ara amb molta cura, s'hi ha prestat la màxima atenció. Doncs bé, ara ho estem trencant, en aquest moment. Aquesta és una incongruència que jo crec que el legislador, que tots nosaltres, no ens hem de permetre, perquè, si no, aquesta Llei ens la trobarem aquí, dintre de poc temps. Sí, ens la trobarem aquí, perquè quan les lleis no estan ben fetes, quan no responen a les necessitats o a les pràctiques habituals en el si de la societat que tracten de regular, o una de les activitats de la qual tracten de regular, evidentment no estan complint la funció social que se'ls ha encarregat. I tornarà, aquesta Llei, jo els dic que tornarà. I, per tant, estalviem-nos-ho, i tractem de modificar allò que avui es pot encara modificar, perquè si no, aquesta Llei haurà sortit d'aquí com una cacicada —perdonin que ho digui amb tota claredat—, per la qual s'escombra dels consells d'administració una sèrie de persones que tenen tota la representativitat en el consell general.

Jo vaig demanar —i ho torno a demanar ara, i amb això concloc—, he buscat precedents, i no trobo situacions comparables. I demano una sola raó, una sola raó convincent, i jo retiraria aquesta esmena amb molt de gust. Mentre no me la donin, jo voldria que tots plegats ajudéssim a fer una bona llei, una millor llei, i s'acceptés aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Subirà vol intervenir per a un torn en contra?

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, nosaltres..., és que aquí, de vegades, es produeixen dificultats de comunicació. Nosaltres, precisament, en l'article 27 i tot el tema dels articles 17 i 18, etcètera, em sembla que hem estat molt curosos amb el tema de la participació dels municipis. He explicat que en el nostre tractament de les caixes de fundació pública, precisament el que volíem evitar és que els municipis fossin eliminats en benefici de l'entitat fundadora, i llavors em sorprèn molt que això no s'hagi entès bé. Aquí, l'únic que volem garantir, amb entitats que, tal com diu vostè, senyor Romera, manegen centenars de milers de milions de pessetes, és una cosa tan senzilla i tan normal i tan habitual com el secret bancari, és a dir, la no-filtració d'informació de la que es maneja en el consell d'administració d'una entitat o l'altra, i pensi, a més a més, que el Grup Socialista, per exemple, acaba de retirar fa un moment l'esmena 72, i jo ara comentava al ponent que és una llàstima, perquè aquesta és una esmena que precisament jo tenia apuntada per votar a favor, que establia encara una incompatibilitat més dura en aquest sentit. Per tant, quedem realment perplexos, i, en tot cas, nosaltres creiem que la regulació que estableix l'apartat segon de l'article 28 és perfectament correcta.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, tenim ara una esmena, número 71, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES (*de l'escó estant*) : Senyor President, la retirem.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, voldria fer present —i aquesta Presidència se n'excusa— que per inadvertència no ha

presentat a votació el text del Dictamen per a l'article 27, i ara, per esmenar-ho, proposo aquesta votació.

Els que siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 27, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 27 ha estat aprovat per 50 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a les votacions de les esmenes defensades, primer a l'article 28 i 29, i després les subsegüents... (*L'H. Sr. Armet demana per parlar.*) Ah, perdó, el senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : Si us plau, una qüestió d'ordre, i em sembla que és important, perquè aquest article 28, tal com està en el Projecte, en el seu apartat segon, sincerament no s'entén l'abast de la incompatibilitat, si és institucional o és de persones, tal com està redactat. Aleshores, és un tema que jo crec que és important, des del punt de vista que els redactors del Projecte poguessin fer els aclariments tècnics, perquè, evidentment, aquí hi ha una llacuna d'interpretació claríssima; és a dir, no se sap si són les entitats, que no poden estar en més d'un consell d'administració, o si són les persones designades per les entitats.

És a dir, que aquest és un tema absolutament, diguem-ne, confús d'interpretació en la lectura del text. Per tant, jo pregaria si hi pot haver algun tipus de clarificació per saber què votem, perquè, si no, realment no sabem què votem, i les conseqüències de la interpretació que es pugui dur a terme impossibiliten l'esperit mateix de la Llei. O sigui, seria un tema d'interpretació greu, perquè impossibilitaria que determinades corporacions locals estiguin representades en més d'una caixa, quan hi ha dipòsits d'aquesta caixa en diferents corporacions locals, per exemple, és a dir, podria impossibilitar això, la qual cosa invalidaria fins i tot la lògica del sistema que vostès en el projecte defensen.

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a votar l'esmena 68.

Els que siguin favorables a aquesta esmena, que es posin de peu dret.

(*L'I. Sr. Romera demana per parlar.*)

Perdó, estem en votació, ara no és possible. (*Remor de veus.*)

Estem votant l'esmena 68, o sigui la primera que teníem precisament pendent de votació. (*Rialles.*)

Els qui hi estiguin en contra?

(*Remor de veus.*)

Perdó, prego que no hi hagi moviment mentre hi ha votació.

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 23 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Seguint el curs d'aquestes esmenes, ara hem de votar l'esmena 70, del Grup Popular.

Els que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 31 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions.

Com que les esmenes 71 i 72 han estat retirades, i a l'article 29 —salvant aquesta que és combinada del 28 i el 29— no hi ha

cap esmena, anem ara a votar el text del Dictamen, primer el de l'article 28, i després el de l'article 29.

Els qui siguin favorables... Perdó, hem de votar encara l'esmena 69, en la part que no ha estat retirada.

Els qui siguin favorables a l'esmena 69, de l'article 28, en la part que no ha estat retirada, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena que hem esmentat, en la part que no ha estat retirada, ha estat refusada per 23 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Bé, ara, jo voldria demanar si hi ha algú que ha de fer alguna observació en relació amb la manifestació del senyor Armet, que, abans que comencéssim aquesta sèrie de votacions, ha formulat. Algú vol fer alguna observació? (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Sí, nosaltres, senyor President, entenem que el redactat sí que queda clar. Això sempre és una cosa opinable; però, en tot cas, pensem que el redactat és suficientment clar, especialment si es llegeix acuradament la darrera frase del paràgraf.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra manifestació sobre aquest punt? (*L'H. Sr. Armet demana per parlar.*) El senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET (*de l'escó estant*) : No, evidentment no amb ànim de representar la voluntat del Grup perquè, com s'ha vist, no ha guanyat ni una esmena, sinó amb voluntat de defensar la coherència del text legislatiu, el que sí que demanaria és que la Mesa veiés si realment és congruent amb altres articles que s'han aprovat d'aquest text. Si és congruent el que anem a votar. Em sembla que això és una cosa absolutament legítima i positiva, perquè finalment quedi un text coherent, perquè, des del nostre punt de vista, la primera part de l'apartat segon i la segona part de l'apartat segon no contribueixen a un aclariment; al contrari, el que estableixen és una possible incompatibilitat de, per exemple, corporacions locals, estar representades en més d'una caixa. Això em semblaria greu; després hi ha un aclariment, dient que són les persones, però hi ha un joc d'entitats i persones que és absolutament confús, quan aquí es va a una representació que un dels estaments són les corporacions locals, o les entitats, i em sembla que això realment significa... Simplement, diguem-ne, una demanda. Evidentment, si la Mesa no ho considera oportú, la majoria parlamentària no ho considera oportú, doncs, simplement he fet un acte de responsabilitat institucional.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo crec que davant d'aquesta situació, que és absolutament anòmala, perquè, evidentment, si hi havia alguna cosa, s'havia de fer en forma d'esmena en el temps oportú; però, davant d'això, fem una petita suspensió perquè la mesa adopti un acord.

(*Se suspèn la sessió a tres quarts de set de la tarda i nou minuts i es reprèn a les set i dos minuts.*)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. (*Llarga pausa i remor de veus.*) Perdó! Recordo que hem reprès la sessió, eh? (*Rialles i remor de veus.*)

Bé, la Mesa, examinada aquesta qüestió, suggereix una esmena tècnica que sotmet a la consideració, especialment,

dels qui defensen el Dictamen, de ser substituïda una frase i afegida una paraula. En lloc de dir : «No poden tenir representació en el consell d'administració», dir : «No poden tenir els mateixos representants en el consell d'administració», i, per altra part, quan diu : «Aquesta incompatibilitat afecta les persones», dir : «Afecta només les persones».

Si aquest suggeriment pot ser acceptat, la Mesa, doncs, ho farà incorporar. (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. Em sembla que és perfectament coherent amb la intenció del nostre Grup parlamentari. Remarco també el fet que he anunciat abans, que, en cas que s'hagués mantingut l'esmena 72 del Grup Socialista, nosaltres la pensàvem votar a favor, i, com que, al capdavant, el que es fa, potser sí, és aclarir una mica més el sentit del redactat, aclarir-lo en el mateix sentit que nosaltres volíem, no tenim cap inconvenient a acceptar aquesta correcció tècnica.

El Sr. PRESIDENT : Queda acceptada l'esmena tècnica, doncs, per assentiment. Bé, gràcies.

Prosseguim, doncs. Anem a votar el text del Dictamen per a l'article 28, amb la tècnica incorporada, ben entès. (*Pausa.*)

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 28, amb l'esmena tècnica incorporada, que es posin de peu dret.

El text del Dictamen per a l'article 28, amb l'esmena tècnica incorporada, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, anem a demanar la votació del text del Dictamen per a l'article 29.

Els qui siguin favorables a aquest article 29, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 29 ha estat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Passem ara a l'article 30, que no té més que una esmena que ja ha estat defensada : l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 73.

Per tant, anem a sotmetre aquesta esmena a votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 73 a l'article 30, presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Anem ara a votar el text del Dictamen per a l'article 30.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 30, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 30 ha estat aprovat per 57 vots a favor, 4 en contra i 24 abstencions.

Ara entrem en l'article 31, que no té cap esmena; per tant, podem passar ja a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 31, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'article 31, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Ara som a l'article 32, que té quatre esmenes. La primera, 74, és del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula... Ha estat defensada, ja? Queda, doncs, l'esmena 75, que és presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. És una esmena plenament congruent amb la que hem discutit abans, en el sentit de no atribuir al director general el caràcter d'òrgan de les caixes d'estalvi, en la mesura que nosaltres entenem que el director general té un caràcter executiu, i, per tant, no estrictament representatiu a l'interior d'aquestes caixes.

Per tant, el que plantejem és que pugui assistir a les reunions del consell, amb veu però sense vot, en la mesura que és difícilment intel·ligible que una persona que és proposada, designada pel mateix consell pugui després assistir-hi, i, al mateix temps, emetre el seu vot davant una resta de consellers presents en aquest consell, que ho són en virtut de criteris de participació i, per tant, de representació.

Per tant, el que plantejem nosaltres és que no es desvirtui el principi de representativitat dels òrgans de govern de les caixes, i, conseqüentment, que el director general pugui assistir a aquestes reunions amb veu, però sense l'exercici del dret de vot.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. Bé, aquest tema, tal com diu el senyor Maties Vives, efectivament, és perfectament coherent amb l'esmena que ell ha defensat abans, que ha estat contradita per nosaltres i rebutjada. Nosaltres pensem que només faltaria que no hi poguéssim assistir, cosa que ha estat dita; però, bé, ja veig que es concedeix que pugui assistir, amb veu —això és lògic i natural—, i nosaltres pensem que en el consell d'administració, en canvi, és bo que el director general pugui exercir també el seu vot; ha de ser un element important de coneixement dels temes de la caixa, però pensin, també, que, a continuació, immediatament diu : «Llevat de quan cal prendre decisions que l'afecten». Per tant, nosaltres pensem que les garanties són suficients i que convé, per altra banda, garantir la possibilitat de veu i vot del director general en el consell d'administració.

El Sr. PRESIDENT : Tenint en compte que la 76 ha estat ja defensada, passem ara a la 77, també del Grup Socialista; per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President, per anunciar-li que aquesta esmena estaria decaiguda en la mesura que l'aprovació de l'article 27 implica una contradicció total amb aquesta esmena i, per tant, la considerem decaiguda.

El Sr. PRESIDENT : Decaiguda. Perfecte. Aleshores, doncs, podem ja passar a la votació de les altres esmenes, que són les 74, 75 i 76. L'esmena 74 del Grup Socialista, és posada ara a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Les esmenes 75 i 76, de dos Grups diferents, però coincidents en el seu contingut, suposo que les podem sotmetre a votació conjunta.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les dues esmenes han estat rebutjades per 32 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a votar el text del Dictamen per a aquest article 32.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 32, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 32 ha estat aprovat per 63 vots a favor, 29 en contra i 4 abstencions.

Passem ara a l'article 33, que no té més que una esmena, que ja ha estat defensada, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Anem a votar ara el text del Dictamen per a aquest article 33.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 33 ha estat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 29 abstencions.

I ara anem a entrar a l'article 34.

(*El M. H. Sr. President s'absenta del saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Segon el substitueix en la direcció del debat.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : La primera de les esmenes per ser defensada és l'esmena número 79. Té la paraula el Diputat senyor Riera per defensar-la.

El Sr. RIERA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena, encara que sigui un afegitó no massa extens, pensem que justament ve a significar per a nosaltres, els Diputats que la presentem, un element important per tal de vetllar que en tot el procés d'elecció, precisament, i amb més importància, dels representants dels impositors, s'asseguri realment la transparència del procés. Aleshores, pensem que és important que també en aquest article, que ja que dóna com a facultat a la comissió de control, de controlar els processos electorals per a la composició de l'assemblea i del consell d'administració, també s'hi afegeixi que hi participi la Conselleria d'Economia i Finances. Pensem que és un tema important, i, d'altra banda, també és congruent amb l'article 16, apartat 4, que també fixa que el Departament, juntament amb la comissió de control sortint, han de vetllar pel compliment del que prescriu aquesta Llei. Pensem que és una qüestió important, que d'alguna manera o altra, aquesta presència de l'Administració pública en aquests processos pot garantir, d'alguna manera o altra, que, realment,

aquests processos electorals siguin fets de manera transparent.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en contra, el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, efectivament, estem d'acord que l'article 16, apartat 4, contempla aquesta regulació, i no passa res si no es digués aquí, perquè l'article 16.4 ho contempla amb caire general. Per tant, podríem haver fet un torn en contra i rebutjar-ho, encara que el mateix tema quedava contemplat, però no veiem cap inconvenient a acceptar la proposta que s'ha fet. (*Remor de veus.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per defensar l'esmena número 80, del Grup Socialista, té la paraula el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, nosaltres considerariem decaigudes la 80 i la 85, donat que ha estat rebutjada la 78, que és conseqüent amb aquestes.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : La 80 i la 85? (*Pausa.*) Per defensar l'esmena número 81, del Grup parlamentari del PSUC, té la paraula el Diputat senyor Vives.

El Sr. VIVES (*de l'escó estant*) : Senyor President, esperant que tingui tant d'èxit com la que recentment ha defensat el Diputat senyor Santiago Riera.

Bé, què plantegem nosaltres? Plantegem, amb aquesta esmena, que la comissió de control pugui, en determinats casos, suspendre de manera provisional, l'eficàcia dels acords del consell d'administració, quan es donin una sèrie de requisits.

Amb aquesta esmena que, per entendre'ns, fóra una de les esmenes amb majúscula que abans plantejava el senyor Romera, el que plantegem és incrementar les facultats d'aquesta comissió de control, a fi de garantir que actuï, a l'interior de la mateixa caixa, de vigilant atent de l'actuació del consell d'administració, i no que es limiti a ser un organisme, en certa manera, de control —podríem dir, quan ja els fets han succeït, o quan els fets ja són absolutament irreversibles—, sinó una necessària intervenció interna que nosaltres entenem absolutament adequada al criteri que tenim en relació amb la comissió de control.

Es tractaria de col·locar aquest organisme a idèntic nivell que la resta d'òrgans que hem definit en els primers articles d'aquesta Llei. I, en quines situacions diem que pot suspendre provisionalment l'acord del consell d'administració? Quan aquests acords signifiquin una vulneració de les disposicions vigents; quan aquests acords afectin injustament la situació patrimonial de la caixa; quan aquests acords puguin afectar injustament els resultats de la mateixa caixa o el seu crèdit; quan aquests acords afectin el crèdit dels impositors o clients d'aquesta.

Entenem, en definitiva, que es tracta de —a un òrgan que hem creat— exigir-li i col·locar-lo en el nivell de responsabilitat que li pertoca, i és amb aquesta voluntat que hem presentat aquesta esmena, ja que entenem que la comissió de control, en l'actualitat, no s'adiu amb les funcions que nosaltres entenem que hauria de tenir, que són les d'aquesta intervenció interna, absolutament necessària, i és per això que plantegem que li siguin donades aquestes facultats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en contra, el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem amb una esmena a l'article 34, proposant afegir una nova lletra j), que a nosaltres ens sembla supèrflua, perquè jo els llegiré —i amb això donaré per defensada la nostra posició— l'apartat 2 de l'article 34. Els estalvio la lectura de l'apartat primer, que explica totes les facultats de la comissió de control, que van des de supervisar la gestió, vigilar el funcionament i la tasca desenvolupada pels òrgans d'intervenció, conèixer els informes, auditoria, etcètera, i passo a la lectura del punt 2. Diu : «La comissió de control ha d'informar immediatament el Departament d'Economia i Finances de les irregularitats observades en l'exercici de les seves funcions, per tal que aquest prengui les mesures adients.» I afegeix : «sens perjudici de les facultats d'aquella», és a dir, de la comissió de control, «de demanar la convocatòria d'assemblea general», que és una de les causes de convocatòria d'assemblea general, com vostè sap, senyor Maties Vives, «i de l'obligació de comunicar directament al Banc d'Espanya o a l'òrgan estatal que correspongui les qüestions relacionades amb llurs competències.»

A mi em sembla que aquestes facultats que atribueix a la comissió de control el punt 2 de l'article 34 són garantia suficient dels temors que afectaven el senyor Maties Vives, i que no cal, en canvi, aquesta suspensió que ell proposa, perquè els òrgans als quals ha d'informar poden actuar i han d'actuar amb la suficient rapidesa en cas de necessitat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Resta ara l'esmena 82, del Grup Socialista. Té la paraula el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena, el que planteja és afegir una facultat més a la comissió de control, que seria la següent : proposar la suspensió d'acords del consell d'administració al Departament d'Economia i Finances, i, per tant, donat que tant el Govern com el Conseller d'Economia tenen la potestat de suspendre els òrgans de govern, és evident que seria lògic que aquesta facultat també existeixi. Per això nosaltres plantejaríem una esmena transaccional conjuntament amb el Grup parlamentari de Convergència i Unió en el sentit següent, que diria el mateix que diu la nostra esmena : «proposar la suspensió dels acords del consell d'administració al Departament d'Economia i Finances, quan aquests vulnerin les disposicions vigents.»

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Si poden portar la transaccional per escrit... (*Ll. Sr. Santiburcio lliura a la Mesa el text de la transaccional presentada.*)

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Sí? Digui.

El Sr. SUBIRÀ : Per a una qüestió d'ordre, per demanar a la Presidència, amb tota humilitat, si el nostre Grup pot expressar la seva posició respecte de la transaccional.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Un moment. Primer llegirem la transaccional, i després demanarem si els Grups estan d'acord amb la tramitació, i, en tot cas, després hi haurà torn a favor i torn en contra de la transaccional. (*Pausa.*)

El senyor Secretari donarà lectura a l'esmena transaccional presentada.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional sobre la número 82 : «Proposar la suspensió dels acords del consell

d'administració al Departament d'Economia i Finances, quan aquests vulnerin les disposicions vigents.»

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Algun Grup parlamentari objecta la tramitació d'aquesta esmena transaccional? *(Pausa.)* Per tant, s'admet a tràmit. Si els que presenten l'esmena transaccional volen defensar l'esmena?

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Senyor President, per a un torn a favor molt breu d'aquesta esmena. Em sembla que el text que queda després de la transacció, el que fa és ampliar, precisant-les, aquelles atribucions de la comissió de control que jo he llegit, previstes en el punt 2 de l'article 34. Per tant, ens sembla que aquest text transaccional aclareix més la voluntat política que teníem els Grups en relació amb aquest tema.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Algun torn en contra?

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)* : Senyor President, és per anunciar la retirada de l'esmena 81 en benefici de la transaccional, com a expressió que si el diàleg hagués existit en Ponència i en Comissió, segurament haurien estat possibles moltes més que ara s'han hagut de realitzar en el plenari. Simplement això, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Hi ha algun torn en contra? *(Pausa.)* Cap Grup no vol fer un torn en contra? Això era una retirada d'una esmena, no era torn en contra. Passarem, doncs, a la votació de les esmenes. Primer votarem l'esmena número 79, que ha estat defensada pel senyor Riera.

Els senyors Diputats que votin a favor de l'esmena número 79, que es posin de peu dret, si els plau.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els senyors Diputats que hi votin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena número 79 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara passarem a votar l'esmena transaccional presentada sobre l'esmena 82, que no cal, suposo, tornar a llegir abans de la votació.

Els senyors Diputats que votin a favor de l'esmena transaccional presentada i ja llegida, que es posin de peu dret, si els plau.

Els senyors Diputats que hi votin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena transaccional presentada a partir de l'esmena 82, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara votariem el text del Dictamen per a l'article 34.

Vots a favor del text del Dictamen?

Els senyors Diputats que hi votin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen per l'article 34 ha estat aprovat per 83 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Entem en l'article 35, en el qual hi ha l'esmena número 83, del Grup parlamentari del PSU. Té la paraula el Diputat senyor Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President. El que es planteja en aquesta esmena és, en definitiva, un nou mecanisme de l'acció de la comissió de control en la línia que abans plantejàvem, és a dir, en el sentit d'incrementar el paper que aquesta comissió ha de jugar.

A diferència amb el que és el Projecte de Llei nosaltres pensem que hi ha d'haver en aquesta comissió de control la presència obligada del personal de l'entitat en un nombre prefi-

xat, com fa la nostra esmena; que hi ha d'haver la presència obligada de les corporacions locals i de les organitzacions socials i que hi ha d'haver la presència de director general, amb veu però sense vot, per tal de garantir la fluïdesa de les relacions entre els diferents òrgans de la mateixa caixa. Repeteixo que això va en la línia d'incrementar el paper que ha de jugar la comissió de control, en la mesura de donar més eficàcia al control intern de la mateixa entitat i en la mesura o en la línia de dinamitzar el mateix funcionament d'aquesta entitat, caixa d'estalvis.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens tornem a trobar amb aquelles esmenes que potser són fruit que no es va assistir en els treballs de ponència. Perquè, és clar, en l'article 35, en el seu apartat 1, tal com es proposa en el text del Dictamen diu : «la comissió de control és formada, com a mínim, per un representant de cadascun dels grups que integren l'assemblea, bé que els estatuts poden ampliar el nombre de vocals aplicant criteris de proporcionalitat. Els vocals són elegits per l'assemblea general.» Per tant, estem garantint la presència del grups que el senyor Maties Vives pretén que es garanteixi la presència dels grups.

Després, diu : «La comissió de control elegix un president i un secretari entre els seus membres.» I, finalment, quan es parla del director general es diu que : «la comissió de control pot sol·licitar al director general els antecedents i la informació que considerin necessaris.» S'entén que si es sol·licita d'un altre organisme la informació i els antecedents que es considerin necessaris és que es parteix del principi que aquest altre òrgan de govern no és present, perquè, si no, no es diria que se li poden demanar aquestes compareixences per aportar els antecedents a la informació.

Per tant, senyores i senyors Diputats, nosaltres mantindrem el text del Projecte.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a defensar l'esmena 84, presentada pel Grup Socialista, té la paraula el Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. L'esmena nostra el que planteja, igual que en el sistema d'elecció del consell d'administració, és una diferència fonamental.

El Projecte planteja que el sistema d'elecció l'ha de determinar els estatuts de la caixa. Nosaltres plantejem que aquest sistema d'elecció ha de ser el mateix que el que regeix en aquesta Llei per al consell d'administració.

Per tant, nosaltres, per afegir explicacions, perquè abans quan jo explicava el sistema d'eleccions per al consell d'administració el senyor Subirà ha donat la impressió de no entendre-ho, el que volíem explicar és que cada sector elegix entre els seus consellers generals, en el si de l'assemblea general, cada sector elegix el seu representant directament en el consell d'administració, en aquest cas, a la comissió de control i, per tant, cada majoria dins de cada sector, elegirà els seus representants de manera que no es pugui violar en cap moment aquesta relació de majories i minories i, per tant, de buscar la màxima representativitat, no solament del consell d'administració, sinó, en aquest cas, també, de la comissió de control.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Per a un torn en

contra, el senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Jo, President, un torn en contra parcial, és a dir, nosaltres pensem que aquestes preocupacions del senyor Santiburcio queden clarament cobertes amb el redactat del text tal com està previst, però hi ha un aspecte que segurament sí que quedaria millorat si s'acceptés —i pensem fer-ho— parcialment l'esmena del Grup Socialista.

Concretament, nosaltres demanarem la votació separada de les paraules que van des del primer punt i seguit, i diuen : «els vocals seran elegits per l'assemblea general», cosa que ja diu el text del projecte, diu : «els vocals seran elegits per l'assemblea general», però aleshores continua dient «entre els seus membres que no tinguin la condició de vocals del consell d'administració». Això és absolutament lògic i natural, no es pot ser al mateix temps membres del consell d'administració i de la comissió de control.

Nosaltres creïem que amb el redactat del Projecte quedava prou clar però, com que aquesta frase el que faria seria clarificar-ho encara més, demanarem, tal com he dit, la votació separada i votarem a favor d'aquesta frase.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Estant ja debatudes les dues esmenes passem a la votació de l'esmena número 83.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 83, que es posin dempeus.

Els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'esmena número 83 ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. PRESIDENT : Hem de votar ara l'esmena 84, i, tal com ha estat demanat amb votació separada, quant al paràgraf primer les frases primeres separades de les frases segones.

Bé, per tant, la primera part del primer paràgraf i el segon paràgraf és el que se sotmet ara a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta part de l'esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part de l'esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

I ara anem a votar la segona part del primer paràgraf, la frase que comença «els vocals» i acaba «del consell d'administració».

Els qui siguin favorables a aquesta frase, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquesta segona part del primer paràgraf de l'esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a l'article 35.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Bé, ara l'article 36, en el qual no hi ha esmenes : per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 36, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 36 ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Entrem ara a l'article 37. L'esmena número 85 és decaiguda, eh? Suposo que no hi ha cap discussió. Entrem ara a l'esmena 86, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Encara que aquest Diputat comença a sentir un cert escepticisme torno a la defensa d'esmenes, sobretot pels torns en contra que fa el senyor Subirà, quan ens diu que «escolti, el que diuen vostès és el mateix que diem nosaltres en el nostre text.» En l'esmena anterior hi havia, com a mínim, quatre modificacions substancialíssimes. Nosaltres garantim, com a mínim, un 25% en mans dels treballadors en la comissió de control, vostès no; nosaltres dèiem que els impositors no necessàriament havien d'estar en la comissió de control, vostès sí; nosaltres dèiem que el director general forçosament hi havia d'assistir en veu i sense vot, vostès no. Per tant, no diem el mateix, senyor Subirà, i si el que ha de fer a la tribuna és dir constantment «escolti, això que diuen vostès és el mateix que diem nosaltres, però votem en contra», doncs, ens ho explica d'una vegada, les defensem totes conjuntament i fem com en comissió. En definitiva, seguim aquest diàleg de sords, en qualsevol cas, amb textos escrits, no per part meua, sinó per part de vostè, en forma de dir «hi estem completament d'acord, però votarem en contra; diu el mateix que nosaltres, però votarem en contra» i ho enllestim abans.

Jo crec que el que està succeint ara aquí és el que hauria succeït en Ponència si haguéssim fet un debat amb certa seriositat, és a dir, començar a integrar trossos d'esmenes d'altra gent, arribar a punts d'acord en determinats temes, consensuar determinades qüestions, que crec que és el que corresponia fer en una Llei tan important com aquesta.

En qualsevol cas, amb aquesta esmena a l'article 37 nosaltres, si volen, senyor Subirà i senyors de Convergència i Unió, tornarem a parlar d'intervencionisme a les caixes i ho fem, en aquest cas, del bracet dels arguments del Consell Consultiu en el seu dictamen, en un punt en el qual finalment en les conclusions no remet com d'estricta anticonstitucionalitat, però sí que hi fica una sèrie d'avertiments, de possibles vicis que nosaltres recollíem en aquesta esmena abans, evidentment, d'enviar el Dictamen al Consell Consultiu, que és la que sotmetem a consideració de la Cambra.

Es tracta, en definitiva, d'evitar que el Departament d'Economia i Finances pugui vetar el nomenament d'un director general d'una caixa d'estalvis concreta o indeterminada, en aquests moments, de Catalunya.

Per què fem això nosaltres? Òbviament, perquè compartim les raons jurídiques que dona el Consell Consultiu, en el sentit que aquesta qüestió d'una banda és un intent d'introduir unes certes garanties de la interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics, però, d'altra banda, que si es deixa tal i com està en el text del Projecte de Llei —i ho diu textualment el Consell Consultiu— «aquest serà un acte revisable jurisdiccionalment

» i no és bo que el Parlament de Catalunya faci d'eix on hi ha determinats actes, com és en aquest cas, que puguin ser amb posterioritat, revisats davant els Tribunals de Justícia.

Per tant, nosaltres entenem que la facultat que vostès volen donar en el Projecte de Llei que el Departament d'Economia i Finances pugui vetar el nomenament d'un director general d'una caixa quan aquesta vingui proposada per l'assemblea general d'aquesta caixa no sigui possible, no sigui possible i, en definitiva, es deixi a la caixa el nomenament d'aquest director general. Per tant, qui és l'intervencionista, senyor Subirà, vostès o nosaltres?

Però, evidentment, les raons jurídiques no són les essencials. Les raons que ens movien a nosaltres a presentar aquesta esmena eren raons profundament polítiques, entenent que aquest fet és la continuïtat d'un intervencionisme descarat per part de l'Administració pública, en aquest cas, del seu Consell Executiu envers les caixes d'estalvi, en el sentit que obre les portes a tot tipus de facultats de clientelisme en mans del Consell Executiu quan un determinat director general no sigui del seu gust, en el sentit que la seva actuació pot representar una interferència constant i permanent en l'autonomia de les pròpies caixes d'estalvi, i en el sentit que nosaltres no trobem cap mena de justificació al plantejament que vostès fan en el text del Projecte de Llei en relació amb aquest tema.

Per tant, una vegada més, no a la dicotomia —anava a dir «no a la demagògia»—, no a la dicotomia entre intervencionistes i no-intervencionistes; en aquest cas, l'intervencionisme és per vostès, no per nosaltres.

Crec que, a més a més, i amb això acabo, que experiències recents en determinades caixes d'estalvi catalanes avalen la nostra posició en relació amb aquest intervencionisme descarat de l'Administració en relació amb aquest tema i que, per tant, no cal estendre's més en consideracions sobre el particular.

Per tant, el que plantegem, ras i curt, és que el Departament d'Economia i Finances no tingui la facultat de poder vetar el nomenament d'un director general quan aquest vingui proposat per l'assemblea de la caixa.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, jo sento molt que el senyor Maties Vives no llegeixi bé els textos, perquè, és clar, el que diu el punt dos del text és «el nomenament del director general que ha estat proposat pel Consell d'Administració, no per l'assemblea general de la caixa, pot ser vetat abans de ser ratificat per l'assemblea general». No ens digui que el Consell Executiu pot vetar un director que ha estat elegit per l'assemblea general, perquè aquest veto només es pot exercir, en tot cas, abans de ser ratificat, i només quan ha estat proposat pel consell d'administració.

I, a més a més, dir-li una cosa : escolti, el Dictamen del Consell Consultiu l'hem llegit molt atentament tots els Diputats, almenys nosaltres, i, si el Consell Consultiu fa unes consideracions —que les fa—, com vostè diu, però conclou que aquesta Disposició és estatutària i constitucional, no ens faci entendre que el Consell Consultiu peca de frivolitat argumentant en un sentit i després conclouent una cosa contradictòria amb l'argumentació que ha donat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a substanciar l'esmena 87, presentada pel Grup Popular.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Romera.

El Sr. ROMERA : Sí, senyor President. L'esmena fa referència a la remoció en el seu càrrec del Director General i a la lletra a) de l'article 37, tal com està redactada en el Dictamen de la Comissió, diu : «Per acord de la meitat més u, com a mínim, dels membres del consell d'administració, ratificat per l'assemblea general de la caixa.» És a dir, és una condició per prendre l'acord de revocació del Director General.

La proposta que es fa a través d'aquesta esmena és que es digui : «Per l'acord serà necessària l'assistència de les dues terceres parts dels membres del Consell i el vot de la meitat més u, com a mínim, dels mateixos, ratificat per l'assemblea general de la caixa.» És a dir, del que es tracta és que l'esmena reforci amb un quòrum més important una decisió tan important com la revocació del Director General en el seu càrrec. I ens sembla que, de la mateixa manera que després, quan parlem de la dedicació exclusiva, doncs exigirem la del Director General, en aquests moments ens sembla que cal protegir-lo, no tant pel que representa per ell mateix, sinó per la identificació que hi ha de sempre entre el Director General i la mateixa caixa. Ens sembla que la imatge del Director General ha d'estar absolutament protegida. De fet, evacuem aquest article, el número 23, que diu —llegeixo— : «L'assemblea general, per a ésser vàlidament constituïda, necessitarà l'assistència de la majoria dels seus membres, excepte en els supòsits 3, 4 i 5 de l'article 22, en els quals es requerirà l'assistència de les dues terceres parts.» Doncs bé, el supòsit 3, per al qual es requereixen les dues terceres parts, diu que és l'apreciació de les causes de separació i revocació dels membres en els òrgans de govern. El que fem, per tant, aquí, el que demanem per ésser conseqüents, és que els que fan la proposta de revocació prenguin les mateixes mesures de quòrum que aquells que han de resoldre en última instància, que és el consell general. És a dir, ens sembla que reforcem les mesures de prudència davant de les grans decisions que ha de prendre la caixa.

I és per aquestes raons per les quals demanem que se'ns voti afirmativament aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, com que les esmenes següents, 89 i 90... Ah, perdó!, el torn en contra. (Pausa.) Renuncien al torn en contra. Bé, aleshores, com que les esmenes 88 i 89, presentades a aquest mateix article, han estat ja defensades, podríem procedir ja a la votació de cada una de les esmenes d'aquest article 37. La 85 ha estat decaiguda; per tant, no es vota. La 86, que és la del Partit Socialista Unificat, és la que ara sotmetem a la consideració de la Cambra.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Sotmetem ara a votació l'esmena 87, del Grup Popular.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 60 vots a favor, cap en

contra i 27 abstencions.

Sotmetem ara a la votació l'esmena número 88, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

Finalment, hi ha l'esmena 89, també del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Ara cal votar el text del Dictamen per a l'article 37.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 37 ha estat aprovat per 62 vots a favor, 28 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a l'article 38. En aquest hi ha una esmena, número 90, del Grup Socialista, que ja ha estat defensada. Resten ara l'esmena 91, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i la 92, del Grup Popular.

Per a la primera d'aquestes dues, dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President, i, amb el cor ple de joia per l'anunci de Convergència i Unió que ens votaria afirmativament aquesta esmena, renunciem a la seva defensa per economia de temps, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. *(Rialles.)*

El senyor Subirà, per tant, no té tampoc per què intervenir.

Bé, per a l'esmena 92, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Romera, del Grup Popular.

El Sr. ROMERA : Sí, per raons molt semblants a les manifestades pel senyor Vives, del cor i la joia i el temps, també la donem per defensada.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. El senyor Subirà també, amb el cor ple de joia, hi renuncia. *(Rialles.)*

Anem a sotmetre a votació aquestes tres esmenes.

Per començar, la 90, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar l'esmena 91, del Partit Socialista... 91 i 92. Podem votar-les conjuntament? Sí? Bé.

Doncs bé, posem a votació les esmenes 91 i 92, que són idèntiques, i els qui hi siguin favorables, que es posin de peu dret. *(Rialles.)*

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes dues esmenes, idèntiques, han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Ara anem al text del Dictamen per a aquest mateix article 38.

Els qui siguin favorables a aquest text del Dictamen per a l'article 38, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra? El senyor Espasa hi està en contra? *(Rialles.)*

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 67 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Som ara a l'article 39, que té una sola esmena, la 93, del Grup Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, per anunciar-li la retirada de l'esmena 93, i també de l'esmena 95.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Bé, anem a votar, doncs, aleshores, el text del Dictamen per a l'article 39.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 39, que ha quedat sense esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions. Això quant a l'article 39.

Entrem ara a l'article 40, que té una esmena que ja ha estat defensada, del Grup Socialista. Per tant, sotmetem aquesta esmena a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 94, del Grup Socialista, que es posin de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

Passarem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article 40.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 40 ha estat aprovat per 63 vots a favor, 23 en contra i cap abstenció.

Ara vénen dos articles, el 41 i el 42, que no tenen esmenes. Voldria preguntar si podem sotmetre a votació el text del Dictamen per als dos articles. Bé, doncs anem a fer-ho ara mateix.

Les senyores i els senyors que siguin favorables al text del Dictamen per als articles 41 i 42, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles, 41 i 42, ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Passem ara a l'article 43, que té una esmena retirada, la 95, i l'esmena 96, ja defensada.

Anem, doncs, a votar l'esmena 96, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de l'esmena ha estat rebutjat per 27 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Anem ara a votar, doncs, el text del Dictamen per a aquest article 43.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 43, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 43 ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Passem ara a l'article 44, que té, per començar, una esmena, 97, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. De nou intervencionisme, és el tema del dia, aquest. I afortunadament, en aquest cas, el Consell Consultiu, no només fa una sèrie d'argumentacions sinó que acaba conclouent, efectivament, que aquest article és plenament inconstitucional. Jo voldria, a cavall d'això, dir al senyor Subirà que segurament no ha entès, o no ha escoltat —jo vull creure que no ha entès— l'argumentació que feia aquest Diputat en relació amb l'article 37.2. Jo no he dit que aquell article fos inconstitucional o antiestatutari, senyor Subirà, m'he remès al Dictamen del Consell Consultiu. He dit que era un acte, aquest que estàvem disposant en aquest article, revisable jurisdiccionalment, i això és el que diu el Consell Consultiu, i per tant, dit amb unes altres paraules, que era un acte, senyor Subirà, sospitós d'ilegalitat, perquè es poden, evidentment, cometre il·legalitats en el marc de la Constitució i en el marc de l'Estatut, i serà realment lamentable que una caixa d'estalvis de Catalunya, el dia de demà pugui anar als tribunals de justícia i aquests tribunals declarin il·legal un article d'una llei aprovada pel Parlament de Catalunya. Fóra autènticament lamentable, senyor Subirà i, en tot cas, si això succeeix algun cop, haurà estat amb els seus vots, no amb els nostres.

En relació amb l'article 44, el que planteja el Projecte de Llei és la possibilitat que el Departament d'Economia i Finances, Consell Executiu, pugui vetar determinades inversions de les caixes d'estalvi, digui-ho com vulgui, és això el que diu el text d'aquest article en el seu fons, no en la seva literalitat, però en el fons és això.

Per tant nosaltres entenem que aquí hi ha dues possibles polítiques, la política del veto, la política per la qual estan vostès en relació amb les inversions, la política de la programació econòmica, de la qual jo li he parlat aquest matí, que és per la que estem nosaltres. Per tant, situats en aquest terreny, nosaltres, que un cop més li fem retret al seu Grup parlamentari i al Consell Executiu al qual vostès donen suport d'absolutament intervencionista en el text i en la lletra de l'article 44 del Projecte de Llei, entenem que la nostra proposta era molt més transparent de la que figura en el text del Projecte. Conseqüentment, no després del Dictamen del Consell Consultiu, sinó en tràmit normal de presentació d'esmenes, el que plantejem nosaltres és, ras i curt, la supressió d'aquest article i, per tant, que el Consell Executiu no tingui la facultat de poder vetar cap de les inversions que pugui fer la caixa d'estalvis, sinó en tot cas de sotmetre-les a la nostra consideració, en el marc de la programació econòmica que abans hem reivindicat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo voldria preguntar al senyor Subirà si vol intervenir ara o després de la defensa de les esme-

nes del Grup Popular. En aquest cas, doncs, l'Il·lustre Diputat senyor Romera té la paraula.

El Sr. ROMERA : Gràcies, senyor President. L'esmena és de supressió de tot l'article, i ja que és molt curt em permeto llegir-lo. Diu : «El Departament d'Economia i Finances podrà establir reglamentàriament l'autorització prèvia per a determinades inversions de les caixes d'estalvi». En una primera aproximació la interpretació del sentit d'aquest paràgraf, d'aquest article i tractant d'esmenar-lo, de comprendre la intencionalitat del legislador vaig pensar que, potser en lloc de ser el Departament, convenia reforçar una decisió d'aquesta naturalesa dient que fos el Consell Executiu, que potser el que calia era que la normativa fos de rang superior, per prendre una mesura d'aquest tipus, que es guardés relació amb els recursos totals de la institució creditícia o potser amb el sector que demanava el crèdit, és a dir, que es posés una mena de cotilla a aquesta possibilitat que des del Departament d'Economia s'interferís en l'atorgament de crèdits per part de les caixes. Però després de donar-hi voltes, senyores i senyors Diputats, vaig arribar lamentablement a la conclusió que aquest article no tenia més que una esmena, i que aquesta esmena era la de supressió. Perquè és un article absolutament intervencionista, que contradiu, fins i tot, l'Exposició de motius de la mateixa Llei, quan diu que pretén la Llei : «aprovar una ordenació general de les caixes d'estalvis del país, l'autonomia de les quals ha de respectar-se i incrementar-se»; «incrementar-se» —contrasentit—, «sota el protectorat, etcètera, etcètera», i que contradiu les manifestacions reiterades d'alts càrrecs de l'Administració de la Generalitat i del President Pujol, en el sentit que les caixes funcionen molt bé i «el millor és no tocar-les», i estic repetint frase pronunciada pel President.

A mi em sembla que si de cada cent pessetes que entren a les caixes, de cada cent pessetes de passiu que tenen, en aquests moments setanta i escriu estan ja col·locades, em sembla que és atemptar, és fer un pas excessiu tractar d'intervenir encara en aquestes vint-i-tantes pessetes que encara els queden per invertir.

L'article 44 va més enllà, però, i vol condicionar també aquestes vint-i-tantes pessetes, no diu a qui s'han de donar els crèdits però s'han d'autoritzar segons a qui es donin. I jo em pregunto en el fons la intencionalitat del legislador a què apunta, és a dir, quin objectiu, perquè les coses no es fan gratuïtament. Quan el legislador pren una mesura com aquesta i la posa en un article està pensant en quelcom, està pensant en una eventualitat que a mi, personalment, em resulta desconeguda i m'ho plantejo. Em plantejo : és que el Departament prendrà aquestes mesures quan un determinat sector industrial o de serveis vulgui portar endavant una iniciativa, per exemple. Pot ser que la prengui en funció de la creació de nous mitjans de comunicació, podria ser per aquí, que anés el tema, podria ser en temes d'ensenyament, podria ser en temes de sanitat, és a dir, no ho sé, però el que sé és que hi ha una voluntat d'intervenció en la llibertat que fins avui han tingut les caixes i que això, en principi, és dolent. Perquè es comença dient a qui no s'han de donar els crèdits, i el pas següent, que jo sé que vostès no donarien, perquè tenen la suficient prudència política per no donar-lo, però el pas següent que a hom se li pot ocórrer que pot donar és dir a qui s'han de donar. Primer, a qui s'han de donar i l'altre pas a qui no s'han de donar. Aquest arti-

cle em semblava un bunyol, em semblava, i no m'agradava participar en l'aprovació d'una llei que contenia un article d'aquesta naturalesa. Això era fins que hi va haver el Dictamen del Consell Consultiu; si hagués tingut algun dubte, el Dictamen d'inconstitucionalitat, precisament sobre l'article 44 que estem comentant, m'hauria tret de dubtes.

Crec que aquestes són raons suficients perquè jo els demani —i espero que vostès em facin cas— l'aprovació de l'esmena a l'article 44.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Ara és l'hora, potser, que el senyor Subirà consumeixi el seu torn en contra de les dues esmenes acabades de defensar.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, senyores i senyors Diputats; senyor Maties Vives, jo prefereixo que em digui que no l'he escoltat, no pas que em digui que no l'he entès. Això una observació. La segona és que tampoc entenc per què es posa tan tremendament nerviós quan, potser erròniament, jo l'acuso d'intervencionista; tampoc no n'hi ha per tant, és una acusació que vostè em fa a mi després i jo, miri, sóc un liberal de tota la vida i no em poso tan nerviós. *(Rialles.)*

Efectivament, el Consell Consultiu ens diu que la inconstitucionalitat de l'article 44 de la Llei resideix, precisament, i estic llegint literalment : «en la inexpressivitat de la locució “determinades”, perquè dóna cabuda», diu, «a qualsevol situació concreta no prevista per la Llei, ni tan sols de manera genèrica. Creiem oportú fer notar» —i això és important, perquè ens torna a relacionar aquesta Llei amb la Llei de Fundacions Privades— «que la Llei de Fundacions Privades de Catalunya és, en aquest aspecte, més adequada als designis constitucionals per tal que, encara que amb caràcter molt general, estableix les circumstàncies, en virtut de la concurrència de les quals s'han de sotmetre les inversions a autorització prèvia, apartat d), darrera part del preàmbul i l'article 4.4 de l'esmentada Llei de Fundacions Privades.» Llavors nosaltres admetem totalment l'argumentació del Consell Consultiu i, segurament, el redactor va ser —tal com diu el Consell Consultiu— inexpressiu en redactar l'article 44, i llavors ens proposem, precisament, fer una modificació, i tenim una esmena presentada en aquest sentit —que, en fer aquesta intervenció també donaré per defensada—, tenim presentada una esmena a l'article 44 que intenta ser més expressiva en la línia que contempla, precisament, en la mateixa línia que contempla l'establiment de circumstàncies que fa la Llei de Fundacions, a la qual es refereix el Consell Consultiu en el seu Dictamen. I, llavors, l'esmena que proposem, amb les correccions lingüístiques que han estat introduïdes pels serveis de la Cambra, que acceptem plenament, diria el següent : «El Govern de la Generalitat, amb caràcter general, pot sotmetre a autorització prèvia les inversions de les caixes d'estalvis en immobles, en accions, en participacions o en altres actius materials, la concessió de grans crèdits o la concentració de riscos en una persona o grup. Pertoca al Departament d'Economia i Finances de concedir aquestes autoritzacions.» Un les estableix, l'altre les concedeix. Això, al punt 1. Al punt 2 : «2. La necessitat d'autorització prèvia s'ha de relacionar amb una quantitat determinada o amb el volum de recursos propis o totals de la caixa d'estalvis.» Nosaltres creiem que amb aquest text s'eliminen les prevencions

d'inconstitucionalitat que feia el Consell Consultiu. Donem, per tant, per fet el torn en contra de supressió i donem també per defensada l'esmena. Deixin-me, finalment, per acabar, fer observar, de tota manera, que, a continuació —i en el mateix article— hi ha una esmena del Grup Socialista que tenia un redactat lleugerament diferent de l'article 44, tal com havíem proposat nosaltres, però que anava aproximadament en la mateixa direcció. Nosaltres pensem que l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu pot donar satisfacció, evidentment al nostre Grup la dóna, perquè l'hem presentat, però també al Grup Socialista quant a la seva esmena número 99.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara jo voldria demanar si algú vol fer un torn en contra de l'esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu que acaba de ser presentada pel senyor Subirà. L'Honorable senyor Armet té la paraula.

El Sr. ARMET : Senyor President, aprofito la intervenció per dir que l'esmena número 164, és a dir, 99, nosaltres la retirem, i la retirem per ser conseqüents amb el que diu el Dictamen del Consell Consultiu.

Nosaltres, en aquesta esmena —i vull defensar-ho amb la filosofia que inspirava la nostra posició— dèiem que el Consell Executiu podrà establir limitacions respecte a les inversions de les caixes d'estalvis. És a dir, defensàvem una capacitat de tutela del Consell Executiu en relació amb les caixes d'estalvi. Això ens semblava positiu, ens semblava que reforçava l'autogovern de Catalunya, ens semblava una mesura, diguem-ne convenient, portada amb la prudència adequada. És clar, la nostra sorpresa és quan veiem l'esmena que fa Convergència, després del Dictamen del Consell Consultiu i, d'una forma o d'una altra, s'introdueix, per llei, un principi que permet, en tot moment, sense definir limitacions de quantitat ni percentuals, només intencions en aquest sentit, una capacitat de control per l'executiu en relació amb aquestes institucions.

A nosaltres ens semblava bé el principi genèric amb la Llei i després desenvolupar-ho amb reglament, el Consell Consultiu assenyala que això no pot ser, que s'ha de delimitar, i quan veiem la delimitació, aquesta delimitació resulta que són totes les activitats d'actiu que poden fer les caixes d'estalvi, perquè es parla textualment del tema d'immobles, es parla textualment del tema de participacions, es parla textualment del tema de crèdits, s'introdueix aquí la concentració de crèdits —que aquest seria un bon criteri per a un desenvolupament normatiu en relació amb el tema, és a dir, que no hi hagi una concentració de crèdits en una persona física o jurídica— i, aleshores, és clar, lògicament, aquí el que es fa, d'una manera o d'una altra, amb aquest article és donar unes facultats al Consell Executiu que, evidentment, no té el Ministeri d'Hisenda en relació amb les caixes d'estalvi espanyoles, per posar un exemple molt concret.

Existeix un altre tipus de control, que és el control de coeficients, com de la mateixa manera el Consell Executiu té la possibilitat d'actuar amb els subcoeficients, això sí, però des del punt de vista del que és la capacitat de control, del que és l'activitat d'inversió lliure de la caixes d'estalvis, resulta que, amb aquest plantejament que fa Convergència, hi entra tot, hi entra tot per llei. Nosaltres el que defensàvem és que poguessin existir limitacions del Consell Executiu en l'activitat de les caixes d'estalvis, amb la prudència que s'inspiraria en una legislació

comparada, en el sentit de dir, quan es planteja un gran risc, quan es plantegi una participació que superi tal percentatge, és a dir, que tinguéssim un desenvolupament normatiu que sigui equivalent al que es fa amb altres països. Ara, quan nosaltres veiem aquesta esmena, feta segurament amb tota la bona intenció, sens dubte, i no ho dubto, pel Grup majoritari d'aquesta Cambra, no podem dir que sí de cap de les maneres, perquè han posat a la línia de flotació quina és la intencionalitat d'actuació, que és dir poder actuar en tot el terreny dels actius de les caixes d'estalvis catalanes.

Per tant, sens dubte, en aquest cas, si em permeten, no vull fer d'àrbitre de res, però no és que sigui un plantejament intervencionista, és un plantejament tutelar, desconfiat, intervencionista al cent per cent, potencialment parlant, perquè per llei es consagra una actuació del Consell Executiu en relació amb l'activitat lliure de les caixes d'estalvis catalanes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a sotmetre a votació... (*Ll. Sr. Romera demana per parlar.*) Voldria la motivació de la seva intervenció.

El Sr. ROMERA : Sí, per a un torn en contra, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Només n'hi ha un.

El Sr. ROMERA : Només n'hi ha un. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, anem a la votació successivament de les esmenes que han quedat en peu. La 97 i la 98 suposo que es poden votar conjuntament perquè tenen una equivalència total, i, per tant, són aquestes les que anem ara a sotmetre a votació.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat refusades per 29 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció. Ara sotmetem a votació l'esmena subsegüent al Dictamen al Consell Consultiu presentada per Convergència i Unió.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per 55 vots a favor, 30 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació... Ah!, perdó, aquesta esmena substitueix el text del Dictamen; per tant, no hi ha cas de votació del text del Dictamen.

A l'article 45, no hi ha cap esmena. Per tant, el podem sotmetre directament a votació.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per l'article 45, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 45 ha estat aprovat per 62 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

A l'article 46 hi ha dues esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya, números 100 i 101. Per a defensar-les, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President, i les defensarem conjuntament. L'article 46, que parla de les finalitats de la federació de caixes d'estalvis, estableix, entre una d'aquestes finalitats, la de planificar la creació d'obres socials i proposar al Consell Executiu les inversions bàsiques per a obres socials a què es refereix l'article 4. Nosaltres entenem que aquesta no hauria de ser una funció de la federació de caixes. Coherentment amb el que eren esmenes nostres anteriors, entenem que havia de ser aquest Parlament el que fixés les bases d'aquella obra social des d'una òptica de racionalitat i de servei al país. Ens preguntem per què això ho ha de fer la federació de caixes i ens preguntem fins a quin punt això no constituirà un mecanisme de pressió, un cert contrapoder, tant al Consell Executiu com al propi òrgan legislatiu de Catalunya. Entenem, nosaltres, que la federació de caixes s'ha de limitar, en la seva activitat a les relacions intercaixes, sense interferir les activitats econòmiques de cadascuna d'elles, ni la més general del país. Entenem, per tant, que la decisió sobre quines inversions o quina destinació donar a l'obra benèfic-social ha de ser tasca de cada caixa sobre les bases que el Parlament li estableixi. I, en canvi, sí que entenem que hauria de ser una finalitat de la federació de caixes establir el marc de relacions laborals, amb una única finalitat : la d'eliminar progressivament les diferències d'aquest marc de relacions laborals entre totes i cadascuna de les caixes i, per tant, racionalitzar, a partir d'aquest anivellament en les relacions laboral, l'interès social d'aquestes. I entenem que aquesta sí que havia de ser una activitat pròpia de la federació.

Per aquestes raons, nosaltres proposem de suprimir el paràgraf que parla en concret que la federació de caixes pugui planificar l'obra benèfic-social i les inversions concretes a realitzar com a conseqüència de l'aplicació d'aquesta, i, en canvi, incorporar-hi un nou apartat en el qual es defineixi amb claredat que ha de ser finalitat de la federació de caixes l'establiment del marc de relacions laborals, entre les caixes i els seus empleats.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President, moltes gràcies. Sí, efectivament, el senyor Maties Vives té raó, la seva esmena 100 és coherent amb tota una sèrie d'esmenes que han estat anteriorment defensades, que han estat anteriorment contraargumentades i que han estat, sobretot, anteriorment rebutjades. I ara sí que fariem una incoherència si acceptéssim una esmena que, és clar, quedaria penjada en el buit, perquè les seves coherents antecessores ja no han estat acceptades.

Això, pel que fa a la qüestió de la planificació de les obres socials. És sorprenent, de vegades som massa intervencionistes, de vegades serem intervinguts per la federació, però escolti, no, a més a més l'exclusiva de la racionalitat no la té ningú. Vostè ens diu : « És que la planificació s'ha de fer amb unes garanties de racionalitat que només la té aquest òrgan », un òrgan determinat. I llavors, a continuació ens diu : « No és que s'ha de racionalitzar a base de la uniformació que proposem que faci aquesta federació de caixes d'estalvis sobre les relacions laborals ». Nosaltres pensem que no, és a dir, nosaltres pensem que el redactat de l'article 46 defineix un conjunt coherent, sensat i adequat de competències de la federació de caixes d'estalvis de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara doncs, havent-se ja debatut aquestes dues esmenes, caldrà passar a la seva votació, que naturalment suposo que ha de ser separada. O hi ha alguna dificultat que sigui conjunta? No, bé, doncs, aleshores les sotmetem conjuntament.

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

A l'article 49 no hi ha cap esmena. Per tant, podem passar ja a la votació del text del Dictamen. Perdó, anem a votar el text del Dictamen per a l'article 46.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 46; que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 46 ha estat aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Ara hem de passar als articles següents, que són 47, 48, 49, que no tenen esmenes. Si no hi ha inconvenient els votarem tots conjuntament. Bé, doncs, anem a votar el text del Dictamen per als articles 47, 48 i 49.

Els qui siguin favorables a aquests textos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquests tres articles han estat aprovats, segons el text del Dictamen, per 60 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A l'article 50 hi ha una esmena del Grup Socialista, número 102. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Defensaré l'esmena 102 i la 103, que planteja la supressió de l'article 51, i, per tant, l'esmena nostra 102 el que planteja és fer una refosa d'aquests dos articles, afegint al text del Projecte, que no tindríem en principi cap oposició, però afegint un buit important que existeix a la Llei i que és el següent : nosaltres plantegem en aquesta esmena que s'ha d'establir pel Consell Executiu per mitjà d'un decret, que s'han de regular les normes per distribuir els excedents de les caixes d'estalvis entre les reserves i l'obra social.

És evident que els articles 50 i 51 estableixen dues coses fonamentals : una, que els excedents més les reserves s'han de dedicar obligatòriament a l'obra social, però no diu, en cap moment, sota quines normes les caixes d'estalvis han de distribuir aquest excedent entre reserves i la dedicació al manteniment i creació de l'obra social.

Per tant, nosaltres creiem absolutament obligatori i necessari l'existència d'un reglament, d'un decret que estableixi aquestes normes i que, per tant, sigui un punt de referència per al conjunt de les caixes d'estalvis, alhora de fer aquesta distribució dels excedents de les caixes d'estalvis.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra... L'Il·lustre Diputat senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President per a un torn en contra parcial també, com altres vegades s'ha produït. Nosaltres

ensem que el segon paràgraf de l'esmena socialista està contingut entre els articles 50 i 51, però, en canvi —i, per tant, en aquest sentit, no les acceptaríem—, no perquè estiguem en contra del seu contingut, sinó perquè ja hi és, però en canvi estariem disposats —si es fes la votació separada que demanem— a votar favorablement el primer paràgraf de l'esmena 102, demanant que llavors fos incorporat a continuació del paràgraf actualment existent a l'article 50. És a dir, diria : «Les caixes d'estalvis han de destinar la totalitat de llurs excedents que no s'apliquin a reserves a la creació i manteniment d'obres socials.» I, a continuació, diria : «Reglamentàriament s'establiran les normes respecte a la distribució d'excedents a les caixes d'estalvis entre les reserves i el manteniment d'obres socials.»

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a votar separatament els dos paràgrafs —si no s'ha retirat el segon, que suposo que no—, anem a votar separatament els dos paràgrafs d'aquesta esmena número 102.

Els qui siguin favorables al primer paràgraf d'aquesta esmena 102, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquest primer paràgraf de l'esmena 102 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a la votació del segon paràgraf.

Els qui siguin favorables a aquest segon paràgraf, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquest segon paràgraf de l'esmena 102 ha estat refusat per 21 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del text del Dictamen per a l'article 50.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 50 ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem a l'article 51, que té tres esmenes, una del Grup Socialista, una d'Esquerra Republicana de Catalunya i l'altra del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per a defensar la primera, número 103, tinc el gust de donar la paraula... Està defensada ja? Bé.

El Sr. SANTIBURCIO : Per retirar l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, gràcies.

La número 104, d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en els debats de Comissió va ser acceptada una esmena del nostre Grup a l'article tercer, que tenia per objecte substituir la paraula «indicacions» per «orientacions», referides, evidentment, a la dedicació dels excedents líquids a constituir reserves i fer obres socials.

En aquell moment ens vàrem felicitar per l'acceptació d'aquella esmena, que ha estat, efectivament, incorporada al Dictamen, perquè, a judici nostre, se suavitzava la intervenció del protectorat de la Generalitat.

En efecte, una cosa són «indicacions» amb un regust de comandament imperatiu, i una altra «orientacions», és a dir, recordar-nos la demanda del respecte d'una política general en el tema tan important de la dedicació dels excedents líquids.

Per altra part, la nostra esmena a l'article tercer era perfectament coherent amb l'article quart.

Al nostre judici, l'article 51, en el qual se situa la nostra esmena, ofereix elements contradictoris amb els articles 3 i 4. En efecte, aquest article atribueix al Departament d'Economia la facultat d'aprovar o de no aprovar els acords de les assemblees general de les caixes relatius a la determinació dels excedents i a llur distribució. És a dir, que el Departament d'Economia assumeix el poder quasi absolut de rebutjar els acords de les assemblees generals. Dit sigui això sense la més mínima malafiança cap a l'Honorable Conseller d'Economia i Finances.

Si tenim en compte els nivells elevats de representativitat d'aquests òrgans de govern, dels quals formen part, entre altres, representants dels ajuntaments, elegits per sufragi universal, ens sembla que les competències atribuïdes al Departament de Finances haurien de ser modulades i precisades. Primer, fent intervenir, a més del Departament, el mateix Govern quan calgui arribar a l'extrem d'impugnar algun acord. Seria un element cautelar, positiu, entre altres raons perquè la impugnació d'algun acord pot interessar més d'una Conselleria, i seria bo que poguéssim dir-hi la seva abans de prendre el termini final. Per altra part, la nostra esmena suavitzava la facultat, quasi omnímoda del Departament, en el sentit d'ordenar la reconsideració d'uns acords determinats si no s'ajusten a les orientacions fixades pels articles 3 i 4.

En resum, amb el desig de matisar la intervenció de l'Executiu en un tema tan important com és la utilització dels excedents, i per coherència amb la filosofia que es desprèn dels articles 3 i 4, demanem el vot favorable a la Cambra per a la nostra esmena número 172.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Subirà vol fer ús del torn en contra?

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. Nosaltres pensem que, precisament, després de la votació que s'ha fet anteriorment en relació amb la garantia que les normes respecte a la distribució d'excedents es faran reglamentàriament i no amb el grau d'arbitrarietat que podia quedar implicat en el text original del Projecte, pensem que les cauteles que Esquerra Republicana proposa aquí no són necessàries, i, per tant, ens oposarem a l'esmena que ha estat defensada.

El Sr. PRESIDENT : Bé, havent-se debatut ja les esmenes corresponents a aquest article, perquè la 105 és decaiguda, aleshores anem a la votació de l'única esmena que resta, que és aquesta d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 3 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Anem ara, doncs, a la votació del text del Dictamen per a aquest mateix article 51.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat

de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Ara anem a la substanciació de l'esmena 106, que afecta l'article 52. És del Grup Socialista, i per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, senyor President, li voldria anunciar la retirada d'aquesta esmena, la 106, la 107 i la 108.

El Sr. PRESIDENT : La 107 també? 107 i 108. Gràcies.

Anem, doncs, a votar al text del Dictamen per a l'article 52. Com que no hi ha tampoc esmenes, ni al 53, i ara acabem de veure que es retiren les del 54, si no hi hagués inconvenient podríem votar conjuntament 52, 53 i 54 segons el text del Dictamen. Perdó, 55, 56, 57 i 58. Sembla que es poden votar tots conjuntament? Sí? Doncs som-hi. (*Rialles.*)

Els qui siguin favorables a aquest conjunt magnífic d'articles, que es posin de peu dret. (*Remor de veus i rialles.*)

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.

Som ara a l'article 59, que té una esmena, l'esmena 109, del Grup Socialista, i una altra esmena, l'esmena 110, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, aquesta segona ja defensada.

Per a defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena molt breu planteja el tema següent. L'article 59.1 planteja la facultat del Govern de la Generalitat, i, en el seu cas, d'urgència del Consell d'Economia i Finances, de suspendre òrgans de govern d'una caixa, o de diferents caixes, en situacions greus, i, per tant, nosaltres plantejarem un afegit, una esmena d'addició, que digués el següent : «En qualsevol cas, es donarà compte al Parlament, en el termini més breu possible, de les extraccions realitzades.» Nosaltres creiem que una extracció del Consell Executiu o de la Conselleria de suspendre òrgans de govern d'una caixa és un tema realment greu, realment important, que, evidentment, tindria una traducció al nivell públic, al nivell dels mitjans de comunicació, i seria absolutament lògic que la Comissió d'Economia i Finances del Parlament tingués coneixement dels fets ocorreguts, i per què el Consell Executiu ha pres aquesta decisió tan important.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, existeix en vigor una ordre del Parlament, contra la qual no ha estat presentat, i han transcorregut ja tres mesos, cap conflicte de competències, en el sentit que Consell Executiu, el Govern de la Generalitat pot fer això que en aquest article es regula que pot fer. Per tant, nosaltres pensem que, en aquest sentit, no hi ha cap prevenció sobre aquest tema.

Ens sembla també que és una prerrogativa clara de l'Executiu i que, en tot cas, tal com he comentat abans sobre temes de la mateixa naturalesa aproximadament, existeixen per part del Parlament els mecanismes ordinaris de control de l'Executiu

per poder demanar en cas de necessitat i en cas que fos una cosa de les característiques que el senyor Santiburcio ens explica, les oportunes explicacions.

Per tant, ens oposarem a l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Ara hi ha, com hem dit, una altra esmena, que ja ha estat defensada.

Anem, doncs, a sotmetre a votació tant l'esmena que s'acaba de defensar ara, i combatre, com l'esmena següent, d'Esquerra Republicana de Catalunya. La primera, doncs, és la que ara se sotmet a votació.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 23 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Ara passem a la votació de l'esmena 110, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Anem a votar ara el text del Dictamen per a l'article 59.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 50 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

A l'article 60 no hi ha cap esmena. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest article, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Bé, ara ve una esmena d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'addició d'un nou article. Ha estat defensada ja.

Per tant, anem a sotmetre-la a votació.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena 111, d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'addició d'un nou article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 26 vots a favor, 51 en contra i cap abstenció.

Entrem ara a les Disposicions transitòries. D'aquestes, la primera no té cap esmena. Per tant, podem sotmetre-la a votació tot seguit, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Disposició transitòria primera ha estat aprovada, segons el text del Dictamen, per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

La Disposició transitòria segona té una esmena, la número 112, del Grup Socialista.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. La Disposició transitòria segona té la següent intenció : que, a l'entrada en vigor de la Llei, si els fundadors d'una caixa, els seus estatuts —els de la caixa— no estableixen que tenen potestat per nomenar representants seus, dels fundadors, a l'assemblea general com a consellers generals, aquesta possible representativitat la perdran, i, per tant, el percentatge que es fixa per als fundadors en el Projecte de Llei, concretament en l'article 17, aquest percentatge no seria utilitzat per als fundadors. Per tant, hi ha un buit legal en la Llei, i, és a dir, qui es queda aquest percentatge.

El nostre plantejament, i per això presentem l'esmena, per donar-li sortida, és a dir, aquest percentatge que correspon als fundadors i que, en aquest cas, per l'entrada en vigor de la Llei, no li correspon, en la mesura que els seus estatuts no tenen previst això, plantejem que aquest percentatge es reparteixi proporcionalment entre la resta de grups que estan representats en l'assemblea general. Sembla una sortida absolutament lògica, podria haver-hi d'altres, però, evidentment, hi ha un buit legal, que seria la manera de donar sortida a un problema que s'ha plantejat aquí, en aquesta Disposició transitòria segona.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Subirà vol intervenir?

El Sr. SUBIRÀ : Sí, senyor President. Senyor President, efectivament, l'esmena que proposa el senyor Santiburcio hauria estat necessària si s'hagués aprovat el seu plantejament respecte a l'article 17. Amb el plantejament que ha quedat aprovat per a l'article 17, el punt b) diu : «Entre el vint-i-cinc i el trenta-cinc són elegits en representació de les entitats o les persones fundadores i de les entitats de caràcter cultural, científic, benèfic, cívic, econòmic, professional, de reconegut arrelament en l'àmbit de la caixa.» És a dir, que si falta l'entitat fundadora, evidentment no hi ha cap problema a cobrir aquest percentatge amb les altres entitats que s'especifiquen en l'apartat b).

Per tant, no es dona en el cas del plantejament del text original del Projecte aquest buit que deia el senyor Santiburcio, i no veiem, per tant, la necessitat de fer un altre repartiment com el que proposen en la seva Disposició transitòria.

El Sr. PRESIDENT : Anem a votar, doncs, l'esmena 112 a aquesta Disposició transitòria segona.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del text del Dictamen per a aquesta Disposició transitòria segona.

Els qui siguin favorables a aquest text del Dictamen, segons la Disposició transitòria segona, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquesta Disposició transitòria segona ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem ara a les Disposicions transitòries tercera i quarta, que no tenen esmenes, i espero que estarem d'acord a votar-les conjuntament.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen...

(Ll. Sr. Vives s'aixeca per parlar.)

El Sr. VIVES *(de l'escó estant)* : Senyor President, per a una qüestió d'ordre. És que el que s'estableix en el text com a Disposició transitòria cinquena del nostre Grup, en realitat es tracta de la proposta d'afegit d'una nova Disposició transitòria. Per tant, no hi hauria cap inconvenient que fossin votades totes les que queden, ja que no hi hauria cap esmena en cap d'elles.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, doncs, anem a votar les Disposicions transitòries tercera, quarta i cinquena, i la sisena, perquè l'esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya que, per error, semblava que afectava la cinquena, és d'addició d'una nova Disposició transitòria.

Bé, en aquest sentit, doncs, anem a votar, com hem dit, les Disposicions transitòries tercera, quarta, cinquena i sisena, segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

(Les Disposicions transitòries tercera, quarta, cinquena i sisena han estat aprovades per 60 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.)

Bé, anem ara a donar la paraula a l'Il·lustre Diputat Maties Vives per a la defensa de la seva esmena 113, que equival a una Disposició transitòria setena.

El Sr. VIVES : Efectivament, senyor President, el que pretenem amb aquesta esmena, que és la darrera de les que té presentades el nostre Grup parlamentari a aquest Projecte de Llei, que tenia presentades, és acotar el camp de les organitzacions socials representatives en línia amb el que hem defensat en esmenes anteriors del nostre Grup parlamentari, és a dir, a fer possible que, de les 6.000 entitats que s'ha dit aquí que existeixen a Catalunya, quines tenen la condició d'organitzacions socials representatives als efectes que, del seu si, puguin sortir els representants de les assemblees generals de les diferents caixes de Catalunya.

Nosaltres proposem que aquest acotament d'organitzacions estigui referit a les organitzacions sindicals, a les cooperatives, als col·legis professionals, a les mutualitats, a les corporacions de dret públic i a les entitats assimilables a aquestes. I ho fem, òbviament, en línia amb el que dèiem abans i amb la mateixa esmena a la totalitat, amb text alternatiu, per tal d'evitar les possibles corrupteles que es puguin donar en aquest camp, els possibles clientelismes que es puguin donar en aquest camp i, diguem-ne, les possibles «distraccions» innecessàries des de determinades caixes en relació amb aquestes organitzacions socials representatives. Entenem que, amb l'acotament que fem nosaltres, responem millor que no pas ho fa el text del Projecte de Llei a l'interès social d'aquestes caixes, sense cap mena de confusions amb el camp privat, com entenem que ho fa el Pro-

jecte de Llei que estem debatent.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Subirà.

El Sr. SUBIRÀ : Senyor President, si ens atenguéssim a l'estricta lletra de l'esmena que es proposa votar, hauríem d'arribar a la conclusió que és estrictament decaiguda, perquè es refereix a la precisió d'unes organitzacions socials representatives, expressió que ha estat rebutjada en el seu moment. De tota manera, jo no vull deixar de fer un torn en contra quant al contingut, no perquè consideri que aquestes que s'esmenten no són organitzacions cíviques de les que nosaltres contemplem com a possibles, sinó que ens sembla abusiu dir que aquestes són les úniques que garanteixen determinades coses. Això significa, entre altres coses, un menysteniment de les altres organitzacions cíviques que no són aquestes.

Per tant, ens oposem a l'esmena presentada.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs anem ara a sotmetre a votació aquesta esmena, que equivalia a ser una proposta d'una Disposició transitòria setena, que és formulada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya en l'esmena número 113.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 28 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Ara hi ha una addició d'una nova Disposició final, proposada per l'esmena 114, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES *(de l'escó estant)* : Senyor President, per economia de temps, i respectant el cansament normal de la Cambra, renunciem a fer la defensa d'aquesta esmena, perquè les quatre línies del seu text són suficientment significatives de la nostra intencionalitat.

Per tant, demano que es passi directament a votació aquesta esmena. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Voldria preguntar al senyor Subirà si vol fer ús de la paraula. No? Bé.

Caldria votar primer la Disposició final segons el text del Dictamen, perquè, en parlar aquesta esmena d'una nova Disposició final, evidentment, va al darrere. Per tant, anem a votar la Disposició final segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

La Disposició final segons el text del Dictamen ha estat aprovada per 60 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

I ara anem a la votació d'aquesta esmena 114, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 3 vots a favor, 57 en contra i 22 abstencions.

I ara entrem ja a la darrera de les esmenes, la 115, que és

sobre l'Exposició de motius, formulada pel Grup Socialista.

Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat...

El Sr. SANTIBURCIO (*de l'escó estant*) : Ha estat defensada, senyor President, aquest matí.

El Sr. PRESIDENT : Ha estat defensada? Bé, anem a la seva votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 115 del Grup Socialista, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 22 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Acabat l'entramat de l'articulat, hem de posar a votació el títol del Projecte de Llei. Ah, perdó!, no. Hem de votar ara l'Exposició de motius segons el text del Dictamen.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'Exposició de motius segons el text del Dictamen ha estat aprovada per 60 vots a favor, 22 en contra i cap abstenció.

I ara anem a posar a votació el títol del Projecte de Llei.

Els qui siguin favorables a aquest títol, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

El títol de la Llei ha estat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

I ara, doncs, és l'hora de donar l'explicació de vot. Tinc el gust d'oferir la paraula als qui vulguin fer-ne ús per a aquesta explicació.

Ningú no vol fer explicació de vot? (*Pausa.*) Bé, doncs, gràcies (*rialles*) per alleugerir-nos d'aquesta estona de debat, d'explicació de vot.

Bé, naturalment, em sembla que ens hem guanyat d'anar a buscar el repòs adequat per a aquesta hora. (*Remor de veus.*) Demà continuarem, a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

(*Són les nou del vespre i un minut.*)